

OSREDNJA
KNJIŽNICA
CELJE

Sentjurske

NOVICE

šentjurski lokalni časopis

letnik X, št.1

28. januar 2003

cena 300 SIT

www.sentjurskenovice.si

poština plačana pri pošti Celje

KUPOJTE ZASTONJ!

V mesecu februarju bomo
izžrebali 1 dan,
ko bodo vsi kupci,
ki so tega dne nakupovali
v tekstilnih trgovinah JAGER,
dobili povrnen celotni znesek nakupa!
Izžreban dan
bo objavljen 1. marca.

KUPOJTE
v tekstilnih trgovinah
JAGER in shranjujte račune!

EXTRA!

RIO CAKE

Keksi Rio, višnja

88,80 SIT

SUPERMARKET JAGROS d.o.o.

JAGER

tekstil - tehnika - zivila Šentjur (03 747 23 50)

Redna cena:
199,90 SIT

AKCIJA!

**50%
CENEJE**

Sobni copati

199,90 SIT

99,90 SIT

129,90 SIT

Coca Cola
light, 1,5L

**ELBA TRGOVINA
STORITVE** d.o.o.

Ljubljanska cesta 26, 3230 Šentjur, tel. in fax: 03 57 41 151

V TRGOVINI ELBA vse za:
- eektroinštalacije
- vodovod in
- toplotno tehniko

**NAROČILA SPREJEMAMO TUDI
PO ELEKTRONSKI POŠTI
elba@siol.net**

TRGOVINA Z OGREVALNO TEHNIKO
ELEKTROMATERIALOM
IN VODOVODNIM MATERIALOM

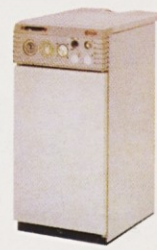
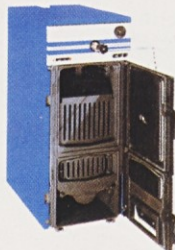
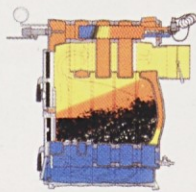
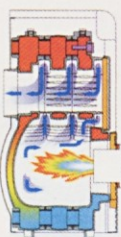

AKCIJA PGP 3 x 1,5
44,98

Za dodatne informacije smo Vam na voljo na tel.: 03 / 57 41 151

LITOŽELEZNE PEČI

in PEČI

na olje ali plin

na trda goriva

na plin

Vse slike so simbolične.

v prodajnem centru AKVONI

Cesta
Kozjanskega
odreda 13,
3230
Šentjur

tel.: 03 749 27 60

*Petek
Aleš*

Zlatarstvo - galerija

DEL.ČAS

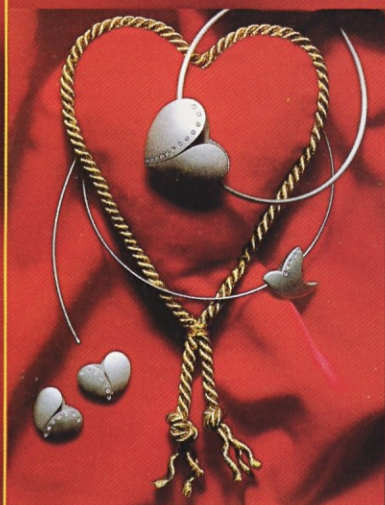
PON-PET

8 - 12

13 - 18

SOB

8 - 13

"Ljubezen je
zmagoslavje
domišljije
nad
razumom."

/H. L. Mencken /

PRODAJA ZLATEGA NAKITA

IZDELAVA ZLATEGA NAKITA PO
ŽELJI STRANKE Z VGRAJENIMI
DRAGIMI ALI POLDRAGIMI
KAMNI

KRSTNA IN
OBHAJILNA
DARILA

PRODAJA
ROČNIH
UR IN BUDILK

EKSPRES IZDELAVA POROČNIH PRSTANOV

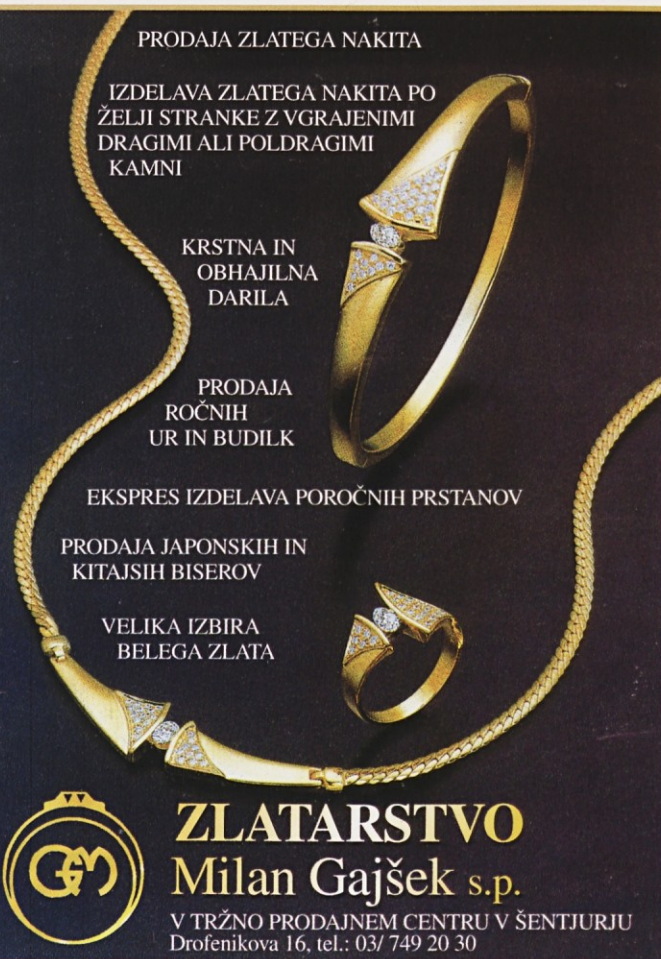
PRODAJA JAPONSKIH IN
KITAJSKIH BISEROV

VELIKA IZBIRA
BELEGA ZLATA

**ZLATARSTVO
Milan Gajšek s.p.**

V TRŽNO PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 03/ 749 20 30

VSEBINA

"Lekarniška afera"
v občinskem svetu 4

Šentjurčani zrevoltirani -
Klavnica gre v stečaj? 8

iz županove pisarne 9

Anketa:
Večina proti Natu 11

Vse naše zastave 13

Intervju: Anita Koleča 14

Ustanovitveni polom
okoljevarstvenikov 15

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:
Šentjurske novice, d.o.o., Šentjur,

Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:
Franc Kovač

Lektoriranje:
Eva Kovač

Postavitve in oblikovanje:
Šentjurske novice

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8,5% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:
Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Spletna verzija

www.sentjurskenovice.si

Transakcijski račun:

Šentjurske novice
06000-0105036264

Naklada:

1100 kom

Časopis je vpisan v evidenco

javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,

pod zaporedno številko 1056

naslednja številka:

[torek]

[torek]

25. februar 2003

UVODNIK

Ko pride Nato

Zatišje po praznikih in predajanju občinske oblasti je pravi trenutek, da poskušam svojo in vašo pozornost obrniti na teme, ki presegajo šentjurske okvire, na EU in Nato. Gre za naše pomembne odločitve, nič manj pomembne od plebiscita za samostojnost pred dobrim desetletjem. S to razliko, da takrat v resnici nismo imeli na razpolago vsaj približno enakovredne druge izbire, kot smo jo izbrali, sedaj pa jo imamo. Zato se velja pred odločitvijo globoko zamisliti.

Glede EU sta naša oblast in volja ljudstva skorajda soglasna in tu ni kaj več veliko povedati: EU je očitno naša usoda, tako kot sta to pomlad ali naravna ujma, ki pač prideta, ko prideta, in zaradi njiju se ne sprašujemo, ali sta dobri ali slabi. Sam v EU ne verjamem, predvsem zaradi njenega demokratičnega deficita in posledične birokratizacije. Pa vendar...

Nato mi vzbuja več načelnih in nenačelnih pomislekov, veliko jih je in skoraj vsi so Natu do te mere neprijazni, da se že prištevam med Natove nasprotnike.

V nekaj odstavkih bom predstavil tiste »Nato resnice«, v katere najbolj dvomim.

Nato je varnost

Nato je nastal zaradi Sovjetske zveze in komunizma, naprej pa še obstaja zaradi prepotentnosti ZDA. Mislim, da nihče ne dvomi o ekskluzivni vlogi ZDA v Natu in da so vse druge članice Nata, na čelu z evropskimi velesilami (Anglija, Nemčija, Francija, Italija...), le njeni obrobni vazali. Ko bomo notri, bodo naši fantje več ali manj za naše denarje delali red po svetu, od Bosne do Iraka in še dalje, ne v imenu miru, pravice ali vsaj OZN, temveč v imenu Nata oziroma ZDA.

Kdo realno lahko ogroža Slovenijo? Le članica Nata Italija in teroristi. Nas pred njimi lahko zaščititi Nato? Niti pred prvo in še manj pred drugimi. Nasprotno, kot članica Nata smo celo še bolj ogroženi.

Bi Nato posredoval v našo korist, če bi se na primer Italiji zahotelo Primorske, kateri se, kot vemo, še vedno ni odpovedala? Nebi. Ko je Turčija odščipnila Grčiji pol Cipra, vsekakor ni ukrepal, in z veliko gotovostjo lahko računamo, da bi se v tem hipotetičnem primeru odločil prej za Italijo, kot za nas.

V primeru svetovnega požara, 3. svetovne vojne, pa si slabšega izhodišča, kot je članstvo v vojaškem paktu, ki bi v njej bil prav gotovo prvi udeležen, sploh ne moremo misliti.

Nato pomeni red, kulturo in demokracijo

Da, vsekakor, toda po meri nekoga tretjega. Se kdo še spomni, da je tudi Hitler v naših krajih in tudi na vse štiri strani neba med drugim ponujal podobne kulturne in druge popotnice? Iz katerih vemo, kaj se je izvalilo.

Ena od temeljnih dilem, na katero si moramo odgovoriti, je, ali ima res najmočnejši pravico, da »sostanovalec« na tem našem planetu z ognjem in mečem vsiljuje svoja pravila obnašanja. Je to res lahko dobra in legitimna pravica najmočnejšega?

ZDA so navznoter idealni model demokracije, navzven pa so, žal, nekaj drugega.

V Natu bomo v družbi enakopravnih zgodovinskih nacij

Kako hitro smo pozabili Oglej, španski kompromis, cirkus okrog ukinitve prostocarinskih prodajaln in verjetno še marsikaj. Ne da bi se naši oblastniki kaj veliko upirali, so pristali na diskriminatorne zahteve zainteresiranih iz kluba velikih. In bodo enako počeli še naprej. Trdim, da nas Bush nikoli ne bo vprašal, če lahko napade Irak, Severno Korejo ali kogarkoli že.

Nato pomeni boljšo in relativno cenejšo obrambo

Ta trditev je ena izmed največjih Nato-neumnosti. Ko bo Slovenija vstopila v Nato, bo sicer krepko povišala izdatke za vojsko, toda žal ta denar ne bo šel za slovensko obrambo, temveč v največji meri za organizacijo tistega dela vojaškega stroja, ki ga bo načrtoval in potreboval Nato. Jasno, za namene, ki bodo rojeni v Beli hiši ali v kakšni drugi daljni rezidenci. Vsekakor pretežno za vzdrževanje svetovnega reda po volji ZDA. Kar seveda z obrambo specifičnih slovenskih nacionalnih interesov ne bo imelo veliko skupnega. Skratka, naša vojska bo narejena za potrebe drugih, za drugačne namene, za nas pa bo praktično neuporabna. Mar smo res čisto pozabili na leto 1991, ko smo se morali dobesedno goloroki upreti »naši« JLA? Vstop v Nato nesporno pomeni povečanje vojaških stroškov, ker pa le ti z obrambo slovenskih nacionalnih interesov nimajo veliko skupnega, je v tem kontekstu izgubljen vsak denar, ki bo šel v oborožitev in vojsko. Vojska, ki ni »naša«, bo vedno neskončno dražja od kakršnekoli lastne vojske.

Zakaj je De Gaulle leta 1966 zapustil Nato?

V francoski obrazložitvi lahko samo namesto Francija vstavimo Slovenija, pa je vse jasno:

-Slovenija, vključena v Nato, bo zgolj izvajalec sklepov, ki jih sprejemajo drugi;

-Struktura in razporeditev slovenske vojske v Natu bo prednostno služila zavezništvu in ne Sloveniji, kar v principu tudi onemogoča samostojno zunanjo politiko;

-Obstaja nevarnost, da bo Slovenija potisnjena v vojne, ki bi se jim sama izognila, ki se bijejo zunaj ozemelj, za katera je zveza ustanovljena;

-Sodelovanje v zavezništvu jemlje vojski in njenim vodečim kadrom voljo in zanos, ki sta potrebna za obrambo lastne države.

Zakaj nas oblast sili v Nato?

Nobenega pravega razloga nima, zato si bom privoščil špekulacijo: ker si obeta tujo podporo svoji oblasti, dobro plačane položaje v Natovih mednarodnih telesih, morda celo masne provizije pri nakupu orožja s pomočjo »prijateljskih firm« in druge ugodnosti zasebne narave, ki nimajo zveze z varnostjo nacionalne države! Naša aktualna oblast, ki si za slovensko državnost nikoli ni pretirano prizadevala, te pridobitve enostavno ne zna ceniti in jo poceni prodaja.

Kakšna je druga možnost?

Obstoječe stanje. Nam mar kaj manjaka?

Franc Kovač

S prve seje novega občinskega sveta

Buren začetek mandata

Občinski svet novega sklica je začel svoj mandat z afero. Če še velja pregovor, da se po jutru dan pozna, potem se nam obeta pestro poročanje s seji občinskega sveta. Toda žal tudi poročanje o nepravilnostih, pomanjkanju politične kulture ter nezakonitostih. Ves ta spekter sumljivih dogajanj se je namreč nakazal že kar na prvi seji občinskega sveta.

Je Alpos dolžan občini 95 milijonov ali ne?

Bivši župan Malovrh, ki je po poslovniku pristojen za sklic in vodenje prve seje, je svojo nalogo opravil sicer z grenkobnim izrazom na licu, toda korektno. Vzel si je sicer malo več časa, kot običajno se je spet hvalil, povedal pa je tudi nekaj zanimivih podatkov. Tako smo tokrat prvič uradno slišali, kar smo neuradno že zdavnaj vedeli, da Jurmes res dolguje občini 25 milijonov SIT, še bolj presenetljiv je bil podatek, da je dolžnik tudi Alpos. Šlo pa naj bi za čedno vsoto 95 milijonov, ki se menda vleče še iz časa prejšnjega mandata. Podatek je nenavaden, pravzaprav zelo zanimiv, saj ga ni bilo v nobenem občinskem zaključnem računu, pa tudi sicer ga župan ni nikoli omenil niti pod razno. Za nameček je Malovrhov podatek malo kasneje odločno zavrnil svetnik LDS Jože Artnak, sicer tudi pomočnik generalnega direktorja Alposa. Ker ni nobena skrivnost, da je bil direktor Alposa Bevc tudi predsednik občinskega nadzornega odbora in da se nadzorni odbor tega sklica ni odlikoval s pretirano vestnostjo, se zna iz te zgodbe razviti napeta »kriminalka«.

Občina naj bi imela tudi za preko 200 milijonov upnikov, od tega nekaj deset milijonov na račun obvoznice, ki se je »čez noč« zgradila leta 1994 v času predvolilnega spopada med Malovrhom in Grdino.

Čez drn in strn za novo lekarno

Rahlo sem bil šokiran že pred začetkom seje: ŠN so dobile vabilo za sejo brez priloženih materialov. So bile vse vznesene predvolilne obljube o drugačnem pristopu do sredstev informiranja res namenjene le naivnim volivcem? Dobro, sem si mislil, občinska uprava, ki te zadeve obvlada po službeni dolžnosti, se zdaj čuti rahlo na prepihu, pač skuša malo ponagajati novi ekipi, ji pokazati svoje mišice. Toda ne, prvemu šoku je sledil drugi, ki pa več ni mogel biti naključen. Po opravljenih formalnostih, poročilu predsednice volilne komisije (bilo je lepo zvezano v zajeten zvezek, toda očitno ni bilo namenjeno javnosti, saj so ga dobili le občinski svetniki) in potrditvi mandатов, izvolitvi komisije za volitve in imenovanja (to po mnenju

udarila s točko, ki sploh ni bila na dnevnem redu in za katero so svetniki dobili obrazložitev kar na klop.

Tacanje po proceduralnih pravilih

Nihče sicer ni ugovarjal, da še ena lekarna v Šentjurju ni potrebna, toda način, kako je zadeva prišla na občinski svet, je dvignil temperaturo do plafona. Za sprejem občinskih aktov obstaja predpisana procedura, ki naj zagotavlja sprejemanje premišljenih odločitev. Med drugim je zapisano tudi to, da se delovanje javnih služb ureja z odloki (131. člen statuta), da se odloki sprejemajo dvofazno, se seveda še prej uvrstijo na dnevni red seje itd. Skratka odlok je najpomembnejši občinski zakonski dokument, ki ga je mogoče pravno veljavno uzakoniti le po predpisani proceduri in po objavi v uradnem listu.

Zašiljene

Janez Čokl, SLS, ob sprejemanju lekarniškega sklepa: »V to dvorano se spušča megla.«

Toda tokrat je Edi Peperko, kot formalni pripravljavec in predlagatelj sklepa o urejanju javne lekarniške službe, zamižal na obe očesi in skušal prepričati novoizvoljene svetnike (in javnost), da bo povsem v redu, če ne komplicirajo in zadevo na hitro roko uredijo po bližnjici, s sprejetjem sklepa, za katerega predpisana procedura in objava nista potrebna. Bil pa je vse prej kot prepričljiv in se je kar pošteno zapletal. Ker soglasja ni dala Lekarniška zbornica, naj bi zadevo vzel v roke občinski svet in sam ustanovil novi zasebni zavod, lekarno v pravkar zgrajenem Čolovičevem Diagnostičnem centru. Potem je še nakladal, da se s tem sklepom pravzaprav nič ne odloča, ampak se ureja za občane pomembna zadeva tako, da bo omogočena enakopravna konkurenca vseh ponudnikov, ki bodo štartali na koncesijo za javno lekarniško službo itd. Kar je že mejilo na norčevanje, saj je večina navzočih vedela, da gre za lekarno, ki že ima svoje prostore in svoje lastnike.

Prvi hip je občinski svet dobesedno onemel, potem pa se je le prebudila opozicija. Njena glasnogovornika Diaci (SMS) in Čokl (SLS) sta z resnimi pomisleki nasprotovala takšni kršitvi Poslovnika in Statuta, toda vsi njuni argumenti so bili bob ob steno. Komaj potrjeni župan Tisel je vztrajal, da je potrebno sklep sprejeti takoj, sicer bodo občani, ki se sedaj gnetejo v obstoječi lekarni, zelo prizadeti v svojih pravicah, da pač je potrebno popraviti napako Lekarniške zbornice, zaradi katere še neobstoječi lekarni grozi, da bo zamudila

Županska primopredaja

sklepanje pogodbe z zdravstveno zavarovalnico in ji bo z odlaganjem storjena velika poslovna škoda itd. Mučnemu nategovanju je naredil konec vodja LDS Jože Artnak, ki je uvodoma sicer lepo razložil, da je vedno bil in je še odločno proti takšnim rokohtitskim metodam, toda ko gre za zavarovanje gospodarskega interesa in koristi občanov, potem je zadeva tudi zanj povsem sprejemljiva.

Kljub temu, da je že vse kazalo, da ima »lekarniški sklep« že zagotovljeno večino, se nasprotovanje in razburjenje še ni poglelo. Zlasti so bili zbegani svetniki SDS in NSi.

Občinski svet prvič na kolenih

Končno je bila seja prekinjena na zahtevo SDS. Povsem očitno je bilo, da koalicijski partnerici SDS in NSi o lekarniški točki, ki jo je prav gotovo ob sodelovanju župana Tisla in Artnaka (LDS) pripravil Peperko, nista bili niti obveščeni, kaj šele konzultirani. Užaljenost je bila več kot upravičena in grozil ni le razkol v koaliciji, temveč morda tudi sesutje župana že na prvi vsebinski točki novega mandata. Kot je kasneje pokazalo glasovanje, so svetniki SDS in NSi vendarle požrli to ponižanje, čeprav verjetno šele potem, ko so spoznali, da bo sklep izglasovan tudi brez njih, to je s podporo opozicije, SLS, Artičeka (Desus) in Kovačiča (SNS).

Sklep o urejanju javne lekarniške službe je bil sprejet s prepričljivo večino 19 glasov in le pet svetnikov je bilo proti. Vzdržanih glasov niso ugotavljali, kaže pa, da se je vzdržal eden od svetnikov ZLSD (Zatler ali Erjavec), proti pa so verjetno bili štirje svetniki SMS in še en samotni strelec iz vrsti SLS, verjetno Čokl.

Je v ozadju županov posebni interes?

Javna tajna je, da naj bi bil Tisel v poslovnem dogovoru z Dragišo Čolovičem, ki bo v kratkem odprl nov Diagnostični center, nekakšen nov zasebni zdravstveni dom, v njem naj bi med drugimi bila tudi županova specialistična urološka ambulanta, ponudbo pa naj bi lepo zaokrožila tudi nova lekarna v pritličju te zgradbe. Tudi ni nobena skrivnost, da je v potencialne nove lekarniške prostore investirala magistra Puserjeva, žena markantnega člana LDS.

Vse to seveda ni nič slabega in tudi nič nezakonitega. Problema za nekatere takorekoč ni nobenega, za druge pa gre za veliko stvar, za etiko in za pravila postopka. Zlasti bode v oči, da sta se oba odločujoča faktorja v novem občinskem svetu,

Zašiljene

Edi Peperko o enakopravnosti ob

»Puserjevi« lekarni: »S tem sklepom še ni ničesar dokončnega, gre le za zagotovitev enakopravnosti vseh kandidatov za pridobitev koncesije.«

nekaterih edino telo občinskega sveta, ki ima še nekaj teže, bodo obvladovali »stari« strankarski prvaki Čokl, Erjavec, Diaci...) je občinska uprava

Zašiljene

Jože Artnak, LDS o razlogih za kršenje pravil: »Tematika je aktualna, zato sem za konstruktiven pristop.«

župan in LDS, ki sta z lekarniško zadevo tako ali drugače interesno povezana, nespretno sprenevedala. Kar pomeni, da sta se dobro zavedala, da zadeva ni v skladu s pravili. Čeprav vsebinsko res ni sporna (o tozadavnem dogovoru s

Celjskimi lekarnami, ki so bile v Šentjurju doslej edini nosilec te dejavnosti, ni bilo ničesar slišati), je prav gotovo sporna postopkovno in ni dvoma, da sta LDS in župan zlorabila svoji poziciji. V sejni dvorani je zaznavno zavel duh klientelizma. Kar je seveda neprijetno, zlasti še, ker se je zgodilo celo na ustanovni seji občinskega sveta.

Pot v pekel je tlakovana z dobrimi nameni...

»Lekarniška afera« je vsebinsko obrobnegega pomena in verjetno ne bo imela nobenih konkretnih posledic. Verjamem tudi, da bi vsaj tri četrtine naših občanov, če bi jih kdo na primer na

referendumu vprašal za njihovo mnenje, glasovala za to »bližnjico«. Kar pa ne pomeni, da je vse v redu. Tudi nisem prepričan, da zadeva ne bi padla, če se bi vanjo vpičile zainteresirane strani, morda Celjske lekarne, Lekarniška zbornica ali pa kdo od tistih, ki morda čakajo na možnost, da v Šentjurju odprejo lekarno.

Naj bo tako ali drugače, zakonito, nezakonito ali zgolj koristno, vse kaže, da tudi četrta generacija občinskih oblastnikov po demokratizaciji sploh še ni imuna na bolezni, ki so pestile njene predhodnike.

F.K.

Z druge seje občinskega sveta

V šentjurskem OS kot ena družina

Druga seja občinskega sveta je minila v velikem razumevanju: velikanska večina vseh sklepov je bila sprejeta soglasno. Le pri glasovanju za prekinitev seje oziroma »čikpauzo« so bila mnenja bistveno različna, z 11 proti 7 so zmagali tisti, ki se jim je mudilo domov.

Veliko soglasje med opozicijo in pozicijo se je odrazilo tudi v sedežnem redu svetnikov, saj so med svetnike troedine koalicije »slučajno« pomešali tudi svetnika Združene liste ter predstavnika Desusa in SNS. Teritorialno so ostali izobčeni le svetniki SLS in SMS. Je pa seveda tudi možno, da so se v občinskem svetu že vzpostavila pričakovana »puckistična« povolilna politična razmerja.

Imamo tri podžupane

Pred volitvami, te naj bi bile javne, ker pa šentjurska glasovalna naprava ne registrira glasovalcev, je Diaci predlagal, da se župani izvolijo z dviganjem rok. Ni šlo, kar pa sploh ni bilo odločilno, saj je za predlagane podžupane glasovala tudi opozicija. Artnak je dobil 20 glasov, Arzenšek 19 in Korže 16.

Iz razmeroma dolgih predstavitenih govorov podžupanov povzemam le tisto, kar odstopa od splošno znanih in sprejetih dejstev.

Artnak je zelo črno in kritično ocenil šentjursko sedanjost: nimamo gospodarske infrastrukture, veliko brezposelnih, cestni režim je obupen, smo neprijetno okolje za investitorje... Pravzaprav nič novega. Tudi rešitve, ki jih je ponudil, niso bile nekaj, česar ne bi že večkrat slišali. Zavzel se je za razbremenilno cesto skozi Šentjur, obvoznico pa je prestavil daleč v prihodnost, kar verjetno pomeni, da se je sprijaznil z lokacijo nadvoza in s prometno smrtjo šentjurskega centra. Podobno tudi njegova podpora izgradnje knjižnice na ulici Valentina Orožna pomeni slovo od Kulturnega centra.

Nekoliko je presenetil s podporo ideje o občinskem štipendijskem skladu v obliki »kadrovskega planiranja v podjetjih«.

Korže, ki naj bi bil zadolžen za sodelovanje s KS, se je v glavnem omejil na splošne izjave o večji vlogi KS in ostrejšem nadzoru občine nad njihovim poslovanjem. Podobno splošen je bil tudi Arzenšek.

V razpravi, ki je sledila, so daleč največ sodelovali »mladinci«. Na Artnakovo izvajanje, ki bi utegnili biti še najbolj sporno, presenetljivo ni bilo večjih pripomb. Najbolj se je zapletalo pri Koržetu. Erjavec je trdil, da obvezno sodelovanje občinskega funkcionarja za fakture KS pomeni nezaupanje krajevnim skupnostim, Čokl pa, da takšen režim sploh ne more preprečiti prekomernega zadolževanja KS. Kar nekaj nasprotnikov je imelo tudi Koržetovo mnenje, da morajo lastniki privatnih vodovodov sami kriti stroške zdravstvenih pregledov vode.

Pred glasovanje o podžupanih je ZLSD predstavila svojo zahtevo, da se vsaj en podžupan profesionalizira, kar pa ni imelo odziva.

Nobenih težav z odbori in komisijami

V deset odborov in komisij, v vsakem je po en predstavnik vsake stranke, tudi tistih, ki imajo v OS le enega svetnika, kar je rahlo nenavaden sistem, so na en mah izvolili 80 članov. Vse soglasno. Le z odborom za podjetništvo in obrt se je nekaj zapletlo in ga bodo dali na tapeto na naslednji seji. Kdo so člani vseh teh delovnih teles, je za tiste, ki nismo svetniki, ostala skrivnost.

Sledilo je nekaj več ali manj formalnih točk dnevnega reda (spet smo tisti brez materialov ostali prikrajšani za njihovo razumevanje), sprejetih soglasno in brez razprave. Nekaj več časa je bilo posvečenega sprejetju odloka o ustanovitvi Geografsko-informacijskega centra, kar pa je za bila za večino svetnikov, ki se ne spoznajo najbolje na računalništvo, pretežka materija. Priznam, tudi sam sem razumel le to, da gre res za krajšo pot do lokacijskih in drugih podobnih informacij, celo kar

po internetu, ne pa tega, kaj to za občane v resnici pomeni.

Občinski svet doktoriral iz Klavnice

Razprava o problemu šentjurske Klavnice je županu očitno ušla iz rok. Začel je Diaci s predlogom, da občina sama pridobi analizo vplivov nove klavnice na okolje, nadaljevali pa so vsi, »ki so imeli pet minut časa«. Še najglasnejši je bil Erjavec, ki se je skliceval na sklepe zbora krajanov KS

Zašiljene

Boris Zupanc o klavniško-ekoloških težavah občinskih svetnikov: »Ne moremo takoj ubiti Busha, ker bo mogoče napadel Irak.«

Šentjur mesto, da ljudje hočejo imeti nadzor, in opozarjal, da klavnica lahko sesuje šentjurske turistične ambicije. Skupni imenovalec večine razprav je bilo nezaupanje do klavničarjev, državnih uradnikov in tistih institucij, ki so zadolžene za ekološko neoporečnost nove klavne linije. Uro in pol je trajalo to brezplodno »prepucavanje«, preden je Marija Rataj razložila, da v naši državi glede gradnje in raznih dovoljenj pač obstajajo zakoni in institucije, za katerih nadziranje niso neposredno pristojni občinski svetniki. Sprejeta sta bila tudi dva sklepa, ki pa ju nisem najbolje razumel. Menda je bil sprejet Diacijev predlog o občinski analizi vplivov klavniške dejavnosti na okolje (Kdo jo bo plačal?), podžupan Arzenšek, zadolžen za okolje in kmetijstvo, pa je dobil nalogo, da se spopade s tem klavniškim zmajem.

Brezplačna pravna pomoč na občini?

Pobudo zanjo je dala LDS. Ker nihče ni ugovarjal, je zelo verjetno, da bo pobuda kmalu realizirana.

F.K.

Lekarna: ZA in PROTI

Marko Diaci, SMS

Spoštovani g. župan Štefan TISEL dr.med.!

Dogodek na konstitutivni seji dne 23.12.2002 me je kot občinskega svetnika in nenazadnje tudi poslanca tako neprijetno presenetil, da sem se odločil, da Vam napišem odprto pismo. Pišem Vam predvsem zato, da v bodoče ne bi prihajalo do podobnih zapletov in neljubih situacij, ki niso v ponos Občinskemu svetu, kvečjemu so mu v posmeh. Občinski svet namreč ni zdravstvena ambulanta, kjer zdravnik poda diagnozo, nato pa takoj spiše recept. Ima druge zakonitosti in pravila delovanja, ki so opredeljena v Statutu in Poslovniku in nenazadnje tudi v Zakonu o lokalni samoupravi.

In kaj mi ni bilo (pa ne samo meni) prav? Ne strinjam se z načinom ad hoc delovanja in z aroganco, s katero je bil sprejet »Sklep o določitvi pogojev in izvajanju javne službe lekarniške dejavnosti«. Tudi pravnoformalno je po mojem mnenju zadeva zgrešena, saj se tako pomembna materija definira z odlokom. Razliko med sklepom in odlokom je »dobro pojasnil« vodja Oddelka za družbene dejavnosti, ki je dejal, da je odlok potrebno objaviti v Uradnem listu, sklepa pa ne. A je bil to namen in cilj? Upam da ne, kajti to bi bila slaba popotnica za nadaljnje transparentno delo, za katerega ste se še nedolgo tega zavzemali.

Prav tako ni način, da se samo gradivo predloži 5 minut pred sejo, saj smo imeli še nekaj dni nazaj koordinacijo, kjer se ponavadi uskladi dnevni red. Problematika, ki bi se naj s »sklepom« reševala, ni nova, Zakon o lekarniški dejavnosti pa je stopil v veljavo 26.10.2002. Argument, da je Diagnostični center Šentjur izvedel tehnični prevzem »šele v petek - 20.12.2002« in da se zaradi tega s »sklepom« mudi, pa kaže na nekakšne druge interese. Mimogrede, kolikor sem jaz informiran, nima niti soglasja vseh sosedov.

Sodu pa je izbila dno aroganca, katero ste si privoščili po prekinitvi seje (do prekinitve je po mojem razumevanju prišlo zaradi tega, da se pripravi Odlok in svetnikom jasno obrazloži predlog). Po prekinitvi pa ste isto zadevo dali brez obrazložitve na glasovanje, češ da je bilo vse »objasnjeno«. HALO! Komu in kaj?

Seveda je bila zadeva sprejeta, saj več kot polovici svetnikov zadeva ni bila jasna, svetniki strank, ki so Vas na volitvah podprli (nekateri izmed njih so se v prejšnjem mandatu krčevito borili proti takšnemu načinu dela) pa kaj drugega niti ni preostalo. In spravili ste jih v milo rečeno neprijetno in nerodno situacijo. Upam, da boste, kot ste sami izjavili, kot pristojni organ lokalne skupnosti vsaj bdeli nad izvrševanjem omenjenega »sklepa« in preverili, ali je takšna oblika »sklepa« sploh mogoča. Prav tako me zanima, koliko občin v RS rešuje tako problematiko s »sklepom« brez objave v Uradnem listu. Prav tako Vas pozivam, da čimprej obvestite občinske svetnike in javnost o dolžniško-upniških razmerjih Občine Šentjur, saj so na konstitutivni seji bile podane določene informacije o zapuščini bivšega župana in hkrati negiranje le-tega s strani enega izmed svetnikov. Mislim, da je prav, da smo o tem obveščeni.

Izkoriščam pa tudi to priložnost, da Vas pisno obvestim, da sta v proceduri tudi še dva odloka, ki sta vložena z moje strani in sicer Odlok o ustanovitvi štipendijskega sklada ter Odlok o ustanovitvi MKC. Upam, da boste čimprej predlagali nadaljnje obravnave le-tega.

Lep pozdrav!

Jože Artnak, LDS

Izjema ali pravilo

Novi župan je že na prvi bolj protokolarni seji občinskega sveta, praktično še preden mu je bil potrjen mandat, vse prisotne presenetil s predlogom, ki je vreden pozornosti. Upravi je naložil pripravo akta o začetku postopka za podelitev koncesije o opravljanju lekarniške dejavnosti v Šentjurju ter občinskemu svetu pod točko razno predlagal uvrstitev sprejema navedenega akta. Občinski svet je bil postavljen pred dilemo. Ali vztrajati na formalnih postopkih sprejemanja odločitve in tvegati nastajanje gospodarske škode ali pa predlog v gospodarsko korist takoj sprejeti.

V preteklem mandatu smo večkrat ostro kritizirali prejšnjega župana Malovrha, kadar je, v glavnem zaradi šlamparije, šele na seji predložil gradivo. Kritizirali pa smo ga tudi zaradi velike okorelosti in počasnosti občine pri vzpostavljanju pogojev za realizacijo gospodarskih projektov. V lanskem letu smo na primer kar dvakrat v nekaj mesecih sprejemali isti zazidalni načrt za industrijsko cono Šentjur, kar je investitorju povzročilo veliko gospodarske škode, saj ni mogel pravočasno pridobiti ustreznih gradbenih dovoljenj in pred zimo zaključiti z investicijo. Podobnih primerov je bilo v preteklem mandatu veliko. Posebej znana je počasnost pri sprejemanju dolgoročnih prostorskih planov občine, kar je pregnalo že marsikatero investitorja. Nenazadnje bi tudi postopke za podelitev koncesije za opravljanje lekarniške dejavnosti lahko sprožil že prejšnji župan.

Občinska uprava je v obrazložitvi predlogu za pričetek postopka podelitve koncesije za opravljanje lekarniške dejavnosti jasno zapisala, da sedanji standard na področju lekarniške dejavnosti v občini bistveno zaostaja za kriteriji, ki jih opredeljuje država. Da bi zadevo čim prej sanirali, bi bilo do srede januarja 2003 potrebno podeliti koncesijo kateremu izmed potencialnih ponudnikov tovrstnih storitev, sicer bo za eno leto možnost za izboljšanje standarda občankam in občanom ter zaposlitev več visokoizobraženih kadrov propadla. Občinski svet je z veliko večino odločil v korist takojšnjega začetka postopka. Ali je odločitev potrebno sprejemati s sklepom ali odlokom, kar je celo z javnim pismom izpostavljal eden od svetnikov, je v bistvu vprašanje upravnih strokovnjakov, ki jih v občinski upravi ne manjka, ne pa politike v občinskem svetu. Le to morajo zanimati predvsem vsebinska vprašanja za korist občine in skrb za demokratičnost postopkov.

Razumljivo je, da je bila ta poteza novega župana pričakana z ustrežno kritičnostjo. Predlaganje pomembnih odločitev s skrajšano proceduro je lahko le izjema v posebej utemeljenih primerih, ne pa pravilo. Pomen sporočilnosti tega primera vidim povsem drugje. Župan Tisel je s tem jasno pokazal, da se ne namerava obremenjevati z protokolarnimi stereotipi in zavirati razvoj s formalnimi procedurami, ampak zelo energično in tenkočutno vzpodbujati gospodarske in podjetniške ideje ter pobude. Zelo dobro bi bilo, če bi to postalo pravilo in ne le izjema. Bo občina tako kazala več prožnosti za gospodarske projekte investitorjev, ki ustvarjajo nova delovna mesta? To je med drugimi v predvolilni kampanji obljubljal novi župan in njegova koalicija. Če se po jutru dan pozna, potem je s tega vidika to dobro znamenje.

Prehlajeni dogodki

Sumljivi signali iz občinskega sveta

»Lekarniška afera«, ki se je zgodila na prvi seji občinskega sveta, je bila za bolj tenkočutne opazovalce prava bomba, dogodek, ki naj bi ostro zaznamoval šentjursko politično stvarnost. Po njem naj ne bi bilo nič več tako, kot je bilo.

Najprej nekaj besed o vlogi Šentjurskih novic. Da, rušili smo Malovrha, ker je to zaslužil, toda tudi v trdnem prepričanju, da nova garnitura, kar se javnosti delovanja in informiranja tiče, ne more biti slabša. Pa sedaj že kar na začetku pride ta nesrečna »lekarniška afera«, ki je enostavno ni mogoče spregledati. Vsaj jaz nisem takšne sorte, da bi kaj takega hotel ali zmogel zmolčati. Jasno, s strani oblastnikov bo sledila zamera, zdi se mi, da nič manj huda kot tista s strani Čokl-Malovrhove oblasti. To, kar se nam je pri Malovrhu zgodilo šele neke proti koncu njegovega prvega mandata, se nam pri »naših ljudeh« zna zgoditi že na vsem začetku: hočeš nočeš bomo na drugi strani. Kar je sicer s stališča medija menda povsem normalna pozicija. Ki pa sploh ni najbolj koristna. Spet bo težko za informacije. In še težje za občinski denar, ki bo verjetno še naprej enosmerno odtekal po dosedanji strugi v smeri »sosednjega« časopisa.

Kaj tako hudega se je zgodilo v tistih prvih urah novega mandata in kaj smo zvedeli o novih akterjih, česar prej še nismo vedeli?

Župan Štefan Tisel

je postavil na kocko največ: svojo verodostojnost. Pokazal je, da pretirana politična senzibilnost ni njegova odlika in da mu manjka nekaj tistih načel, ki so nujna za dobro županovanje. Nikoli ne bi smel zastaviti svoje besede za kakršnokoli parcialno korist, zlasti še ne svojo osebo. Verjamem, da mu s samozavestnim »doktorskim pristopom«, kot mu ga v odprtem pismu očita Diaci, vladanje ne bo delalo posebnih težav, toda to bo vse prej kot »očetovska skrb« za skupno dobro.

LDS

je pravzaprav največji grešnik. Če županu morda še lahko oprostimo zdrs, ker se je prvič srečal z gladkim političnim parketom, LDS obvladujejo sami stari mački, ki si tovrstnih spodrslijav ne bi smeli privoščiti. LDS je v prvem hipu »pozabila« na svoji koalicijski partnerici. SDS in NSi, ki sta zaradi svojega relativnega volilnega neuspeha še bolj občutljivi, sedaj prav gotovo razmišljata, da sta bili na volitvah zlorabljeni kot trojanski konj za LDS oblastne ambicije.

Obstajajo tudi pomisleki, ali ni LDS kot daleč najmočnejša stranka v dogovoru z županom razmeroma grobo »testirala« občinski svet, svoje koalicijske partnerje in vse druge stranke? »Test« je uspel, pregrupiranje se je dejansko zgodilo: vsi bi bili radi njeni partnerji; Združena lista tako ali tako, Sandi Kovačič in Artiček sta že tam, manjkata ji le še dva glasova, katera pa ji očitno radodarno ponuja SLS. Vse »brzplačno«!

Koalicije, ki se ji je zavezala pred volitvami, več niti ne potrebuje.

Nič manj šokantna ni poteza LDS, da je že pri tako obrobni zadevi pragmatično pristala na »konstruktivno« reševanje zadeve, na filozofijo, da cilj posvečuje sredstva, na pragmatični »daj-dam«, ki ga v politiki vsi zelo skrbno maskirajo, naša LDS pa je udarila kar neposredno. Če je bil to lapsus, bi še nekako šlo, toda veliko je znamenj, da se je »lekarniška afera« zgodila premišljeno in s konsenzom v prejšnjih mandatih prekaljene celotne LDS svetniške ekipe.

SDS in NSi

sta očitno »test« uspešno opravili, stisnili sta zobe in molče pristali na diktat župana in koalicijske partnerice. Samo zato, da bosta še lahko zraven? Ali jima bo sploh še kdo verjel, da sta kaj drugega kot podružnica LDS?

Odpovedala je tudi opozicija.

Od 12 svetnikov jih je le 5 glasovalo proti razmeroma sumljivemu sklepu, kar sedem pa jih je brez posebnega prepričevanja prestopilo v nasprotni tabor. To pomeni, da v občinskem svetu več nimamo tiste organizirane sile, katere naloga je, da »po službeni dolžnosti« gleda vladajoči garnituri pod prste.

Občinska uprava

je »izgubila nedolžnost na prvem randiju«: mit o strokovnosti in apolitičnosti občinske uprave se je sesul ob prvem tresljajčku. Da direktorica občinske uprave Brigita Škoberne in vodja oddelka za družbene dejavnosti Edi Peperko ne poznata vsaj procedure, če že ne tudi vsebinskih poant predlaganega sklepa, nihče ne verjame.

Še sreča, da na občini še ni novega direktorja občinske uprave Palčnika, tako nam še preostaja upanje, da je vsaj on iz bolj konsistentnega testa.

Tako se nam je zgodilo, da je naša občinska oblast že po prvi seji OS ostala praktično brez tiste standardne strukture, ki v demokraciji zagotavlja optimalno funkcioniranje.

Kaj sedaj, kaj storiti?

Nič konkretnega, nič takoj učinkovitega nimamo na razpolago. V najslabšem primeru se bo pač treba sprijazniti, da tudi naša nova oblast ostaja na naši običajni ravni, to je na ravni Grdinove in Malovrhove »samovlade«. Lahko jim le še čim večkrat povemo, da smo jih izvolili, ker smo od njih pričakovali nekaj več, vsaj nekaj tistih dobrih namenov, s katerimi so nas očarali pred volitvami, če že ne vedno same modre ukrepe. Upajmo, da bo »lekarniška afera« tista razmeroma neboleča izkušnja, ki jih bo pripeljala do spoznanja, da je demokracija krhka in zamudna zadeva, s katero je potrebno ravnati vedno spoštljivo in v rokavicah, tudi takrat, ko so bližnjice videti še tako mikavne.

F.K.

Še o "lekarniški aferi"

Kaj pravijo v Celjskih lekarnah

Direktorica Celjskih lekarn Lilijana Grosek je po telefonu povedala:

»O najnovejšem dogajanju v zvezi z novo šentjursko lekarno nisem bila obveščena uradno in vem le tisto, kar sem prečitala v časopisih. Čeprav sem se meseca novembra pogovarjala z g. Peperkom in prejšnjim županom Malovrhom o namerah občine po širitvi lekarniške mreže in pred novim letom tudi z novim županom Tislom, me je decembrsko dogajanje na občinskem svetu nemalo presenetilo. Občina Šentjur je soustanovitelj in solastnik javnega zavoda Celjske lekarne, zato bi človek pričakoval, da bodo na nek način ščitili svoje pravice in se najprej pogovorili z nami. Novi župan Tisel mi je sicer rekel, da bo občina imela razpis, na katerega se bomo lahko prijaviли tudi mi, toda zdaj izgleda tako, da je vse skupaj dogovorjeno drugače in smo dejansko izključeni iz dogajanja. Res je, da šentjurska občina glede na število prebivalcev potrebuje večje lekarniške kapacitete, zato smo jih mi tudi načrtovali, nenazadnje v ta namen tudi štipendiramo tri študente farmacije iz Šentjurja. Z našimi načrti je bila občina v celoti seznanjena, tudi njena predstavica v našem svetu zavoda Marica Hladnik je tudi redno hodila na naše seje in se je z njimi strinjala.«

Kot mi je znano, nova zasebna lekarna nima soglasja Lekarniške zbornice. Kaj to pomeni?

»Obstojajo določeni kriteriji, ki jih Zbornica mora spoštovati. Med drugim je tudi določeno, da za mesto do 12 000 prebivalcev zadostuje ena lekarna, kar pomeni, da je mesto Šentjur pokrito. Šentjurska občina bi glede na število prebivalcev lahko imela dve lekarni in lekarniško podružnico. Glede na to je za drugo lekarno v občini še prostor, vendar po sedaj veljavnih kriterijih izven mesta Šentjur. Po drugi strani pa je lokacija nove lekarne po svoje tudi logična, če je res, da se v Šentjurju ustvarja nov zdravstveni center. Glede izpolnjevanja kadrovskih kriterijev se ne bo spremenilo nič na boljše, saj naj bi v novo lekarno odhajali naši ljudje.«

Bodo Celjske lekarne ukrepale?

»Vsekakor bomo spodbijali šentjurski sklep glede koncesije in naredili vse za zaščito interesov javnega zavoda. Kakšen bo izid teh prizadevanj, težko ocenjujem. Novega župana Tisla smo pisno že opozorili, da pričakujemo od njega, da bo varoval interese javnega zavoda, katerega soustanoviteljica je tudi šentjurska občina.«

F.K.

Klavnica gre naprej

Čeprav je še pred dobrim mesecem kazalo, da se bosta modernizacija klavne linije in izgradnja nove predelave ustavili pred administrativnimi zaprekami – neurejeno prostorsko dokumentacijo – zdaj te ovire ni več. Na občini in upravni enoti so ugotovili, da razširitev klavniških proizvodnih prostorov do ene tretjine sploh ni dokumentacijsko sporna. 800 milijonov vredna investicija je v polnem teku, do začetka marca bo stekla klavna linija za klanje prašičev, tam nekje do sredine maja pa naj bi bila v funkciji tudi nova predelava.

G. Štukelj (direktor Mesarstva), zadeve vam gredo dobro od rok, kot vse kaže boste tudi dobili začasno veterinarsko registracijo za industrijski obrat. Ni nobenih težav?

»Nepremagljivih ne. Vsaj za določen čas bo šlo tako, pridobili bomo dodatnih 1300 m² proizvodnih površin, delali

bomo tudi v dveh izmenah, kasneje, ko bodo spremenjeni prostorski načrti za to naše območje, bomo pa gradili naprej.«

Težave vas čakajo druge: Šentjurčani

smo zaskrbljeni, da nam boste z ihanskimi prašiči dobesedno zasvinjali naše mesto. Kako je s to zadevo?

»Trdim, da ne bo nobene večje »svinjarije«, kot je bila doslej. Kapaciteto klavnice bomo postopno zvišali le za okrog 30% in to je vse. Očitki, da naj bi se smrad širil s kamionov in iz klavnice, so povsem neosnovani. Res bodo skozi Šentjur na dan peljali trije ali štirje večji kamioni prašičev, toda to je kar nekajkrat manj, kot je sedaj, ko gre včasih skozi tudi po več deset prevoznih sredstev z živino. Hlevov ne bomo imeli in prašiče bomo klali dobesedno s kamionov, odpadke pa bomo deloma vozili v Ihan, deloma pa prečiščevali z obstoječo čistilno napravo. Nobene dodatne obremenitve okolja ne bo.«

Govori se tudi o prašičji farmi?

»Nobene farme ne bo. Ihan bo ponudil širšemu kozjanskemu področju kooperacijsko rejo prašičev, gre pa za manjše hleve, ki ekološko niso sporni.«

Čistilna naprava?

»Bo, ker mora biti. Če ne bo skupna komunalna, jo bomo zgradili sami.«

(Z direktorjem Štukljem sem se pogovarjal en dan pred »protetstnim« zborom krajanov)

F.K.

Zbor krajanov KS Šentjur Zrevoltirani Šentjurčani – Klavnica gre v stečaj?

Zbor krajanov niti ni bil tako vroč, kot se je pričakovalo, zasluge za to pa ima predvsem direktor Mesarstva Emil Štukelj; Čeprav je bil čisto sam proti vsem, se je izmotaval zelo spretno in nadvse strpno. Sicer pa se je od vsega začetka vedelo, da voda in ogenj pač ne gresta skupaj. Končni rezultat, čeprav velikih konkretnih odločitev ni bilo, je bil kljub temu ugoden: kaže, da so Šentjurčani začeli spoznavati, da bodo morali nekako preživeti v sožitju s klavnico, predstavnik klavnice pa, da bo treba spoštovati tudi interese krajanov.

Načelnica UE Stoparjeva je zagotavljala, da država

Štukelj je na vse očitke in pomisleke dolgo časa slikovidno, a dovolj vljudno odgovarjal, pač v smislu, da bodo vse uredili, da nova klavnica sploh ne bo bolj obremenjevala okolja kot sedanja itd., nazadnje pa je le obupal in počakal zaključek zborovanja zunaj na hodniku. Erjavce je poskušal zadevo zaključiti tako, da bi navzoči izbrali posebno komisijo, ki bo spremljala dogajanje okrog klavnice ter poročala občanom, a mu je ta zasilni izhod zaprl Ivan Veber, češ da imamo za te zadeve svet KS in ljudi na občini, zato ne gre tako odgovorne naloge kar prelagati na nekakšno ad hoc komisijo. Štiglic, ki klavnico gotovo najbolje pozna, je

Meščani so proti

korektno bdi nad dogajanjem v klavnici in da bo vse narejeno v skladu s predpisi, toda Jože Štiglic jo je s svojo razpravo domala razsul. Z rekonstrukcijo klavnice se je v bistvu strinjal, je pa zasejal globoko nezaupanje, da nas bodo klavničarji poskušali prepeljati žejne preko vode. Dejstvi, da objekt za omamljanje prašičev gradijo na črno, da obljublajo čistilno napravo že jutri, v resnici pa je ne bo še dolga leta, naj bi bili jasno znamenje, da se bodo poskušali izogniti predpisom, morda celo pridobivanju obratovalnega dovoljenja, ki je edina legalna garancija, da bo obrat zgrajen v skladu z okoljskimi in drugimi predpisi.

Ta ugotovitev je bila potem izhodišče za večino nadaljnjih razprav: Zvonko Pušnik, očitno tudi alergičen na klavnico, je Stoparjevi očitel še eno napako, da so leta 2001 izdali Mesarstvu lokacijsko dovoljenje celo na zemljišču, ki je last KZ; Vrečkotova in Rečnikva sta vztrajali, da prenova klavnice nesporno pomeni nesprejemljivo dodatno obremenitev okolja in novo grožnjo bližnjim stanovalcem; Moser je načel debato o renti za prizadete krajanje ter o izdelavi posebnega okoljskega elaborata, ki ga naj preveri uradna inštitucija; Palirjeva ni mogla verjeti, da je župan Tisel tako zlahka pristal na to hudo problematično investicijo, ki se je branijo povsod po Sloveniji...

na Erjavčevo vztrajanje sprejel nalogo »varuha šentjurskih pravic«, kar pa utegne imeti tudi negativne učinke, saj je kot član bivše neuspešne vodstvene ekipe Mesarstva v dogajanje močno vpet, očitno vsaj čustveno, če že ne tudi drugače.

Skoraj tri ure trajajoči polemični zbor se je končal brez učinkovitih zaključkov. To, da se od državne uprave zahteva, naj bo dosledna pri izdaji različnih dovoljenj, je že v redu, je pa tudi samo po sebi umevno in ne potrebuje posebnega zbora krajanov. Dvom, da razne inšpekcije ne bodo dosledne, da bodo klavnici lahko načeti državni uradniki tudi spregledali kakšne bližnjice, je obvisel v zraku.

Klavnica gre v stečaj?

Naslednji dan je direktor Mesarstva Emil Štukelj povedal: »Šentjur očitno obvladujejo trije lobiji, govedorejski lobi okrog Pušnika, skupina, ki je zapravila firmo Mesarstvo – oboji imajo kar precej masla na glavi – in pa tisti, ki so vedno proti. V takšnem okolju je nemogoče izvesti sanacijo klavnice, zato bom danes po dopisni seji nadzornega odbora predlagal stečaj Mesarstva d.d. Morda bo le tako možno zaključiti to zgodbo. Kar verjetno pomeni tudi konec šentjurske mesarske industrije.«

F.K.

Iz županove pisarne

Dogodke prvega meseca nove oblasti je povzel župan Tisel:

Občinske finance

Podatkov, ki bi dovoljevali realno oceno stanja občinskih financ, še nimamo, vse pa kaže, da je okrog 200 milijonov letošnjega proračuna že bilo porabljenih v lanskem letu. Ta praksa prenašanja porabe v naslednje proračunsko leto naj bi bila na občini običajna, s čimer se osebno ne strinjam. To prakso bomo prekinili. Bo pa težko, saj je v proračunu dejansko razpoložljivega denarja vsega skupaj le okrog 300 milijonov SIT, vse drugo gre za pokrivanje zakonskih ali pogodbenih obveznosti. Prihodnji mesec bomo dobili v hišo revizijsko službo, potem pa se bo lažje pogovarjati o konkretnih številkah.

Proračun

Skupaj z občinsko upravo pripravljamo proračunska načela. Proračun bo v občinskem svetu nekoliko kasneje, verjetno šele meseca aprila. Zamuda je posledica »inventure«.

Dolg Alposa

O obveznostih Alposa, po podatkih prejšnjega župana Malovrha naj bi šlo za 95 milijonov, še nismo razpravljali.

KS Planina

Občina se bo poskušala poravnati z Mirkom Kovačem, plačala pa bo tudi vse dolgove KS, ki jih bo potem porazdelila na štiri leta in poračunala od deleža, ki bo pripadel KS Planina. Tako smo se dogovorili tudi z vodstvom KS.

Nova lekarna

Odločanje o tej zadevi je res teklo zelo neugodno, toda zaradi časovne stiske ni šlo drugače. 24. decembra je bil objavljen razpis za izvajanje javne lekarniške službe, ki je dovolj odprt, da se za to koncesijo lahko potegujejo vsi možni kandidati, seveda tudi javni zavod Celjske lekarne.

Praščja farma in izgradnja klavnice

Seštali smo se s predstavniki farne Ihan in vodstva klavnice. Za rekonstrukcijo klavnice ni nobenih

formalnih zadržkov. V Šentjurju naj bi se klalo okrog 150 000 prašičev, o praščji farmi v okolici Šentjurja se nismo pogovarjali. Ihan je zaenkrat ne načrtuje in je brez soglasja občine tudi ne bo. Štirje dodatni šleperji na dan, ki bodo skozi Šentjur vozili prašiče, ne predstavljajo omembe vredne večje ekološke obremenitve. Vse odpadke bodo vozili vakuumsko

pakirane v čistilno napravo v Ihanu.

Kadrovske rošade

Palčnik pride predvidoma 1. februarja, sedanja direktorica občinske uprave Škobernetova bo prevzela oddelek za gospodarstvo, Janez Čokl se je ponovno upokojil in dobil 500 000 SIT odpravnine. Dela ljudi, ki so bili pred volitvami na novo zaposleni na občini, še nismo pretresli.

Zakaj ni bilo predstavnika občine na ustanavljanju ekološkega društva?

Ker nas ni nihče povabil.

Funkcioniranje občinske uprave

Zaenkrat dela več ali manj po starem. »Inventuro« in določene spremembe bomo dorekli skupaj z novim direktorjem Palčnikom. Sam sem na občini vsak četrtek od 7. do 15. ure ter ob torkih od 10. do 15. ure. V tem času sem po uskladitvi terminov na voljo tudi občanom.

Bela snežinka

Takole enkrat na dan poskušam v »našem malom mistu« srkniti skodelico kave. Ponavadi zavijem k Petelinčku, prijaznemu in ustrežljivemu kafiču, kjer med šlukanjem snobovsko

prebiram časopisje. Tisti četrtek mi ni bilo nič vroče, kajti zunaj je termometer kazal krepko pod ničlo, poleg tega pa je nekdo stresal cele gore snega po cestah, da sem se komajda privozakal do tržnice. Med kratkim kolovratenjem od avta do kafiča zagledam peterico rdečeličnih starejših žensčin in slišim precej iskriv jodl preklinjanja, čez staro in novo občino, ki jim ne more postaviti čakalnice, da so čisto trde od mraza, da ni avtobusa, da ga že krepko uro čakajo... Priznam, da se pozimi vsakemu poda bela barva snega ali kakšna snežinka na nosu, tudi jezne občanke s srepimi pogledi pri tem niso nikakršna izjema, pa vendarle jim je ena ura uživanja zimskih radosti na šentjurski avtobusni postaji, v najhladnejšem dnevu januarja pod ubijalskim vetrom, naredila pošteno luknjo na nežnem verbalnem komuniciranju. Seveda jo hitro popiham za šank, na toplo. Po domače naročim kavo in se za pol ure fino zaklepetam, skratka, pozabim na hude ženske tam zunaj. No, nato pa nazaj proti avtu. V nekakšni kofeinski omami sem se prebil do parkirnega prostora. Tedaj pride na vrsto še bolj tragikomična situacija. Prezebla ženska družina je še vedno vztrajala na postaji, imel sem občutek, da so še bolj razdražene, da so odpadle vse ideologije, vse zavore, vsi predsodki. In prav mogoče je, da je to očiščenje prišlo od svežega zimskega zraka. V abstraktni krajini avtobusne postaje se je rojevala glasna jeza nad novinarji, ki bi lahko kaj napisali o tej sramoti, vendar, ko jih rabiš, jih po stari navadi ni od nikoder. Da, gotovo, nekaj bo res treba napisati. Še pomnite, gospe in gospodje, kako se je bilo pred dobrimi petnajstimi leti pozimi prijetno tiskati v tistih starih avtobusnih postajah. To slednje je gredo in veselilo tudi pisca tega prispevka, ne veseli pa ga, da se že nekaj let ne najde rešitev za to centralno šentjursko avtobusno postajo. Pred nekaj leti so šepetali, da se bo zgradila postaja, a letos poleti je izginil še lični nadstrešek, ki je čakajoče reševal pred vremenskimi kurvarlukami. Šentjur je prav gotovo edino mesto vzhodno od Havane, ki ne premore avtobusnega nadstreška, izpod katerega bi se občani lahko odpeljali proti 80 kilometrov oddaljeni Evropi. Rešitev je skrajno preprosta in tiči v receptu, da bi lahko na avtobusno postajo večkrat zavil lani kupljeni občinski Renault Laguna in za občane z rdečimi nosovi opravil nekaj koristnih prevozov.

L. Žafran

Goveja klavnica bo v Dobju

V sosednji občini zelo resno razmišljajo o svoji obrtni klavnici. V prostorskih načrtih so ji namenili prostor na mestu nekdanje Rajhove kmetije na križišču za Jurkloster, lastnik stavbišča Franc Gračnar pa se je tudi že navdušil za novo dejavnost.

Franc Gračnar:

»Sem v fazi pridobivanja dokumentacije, toda ne za obrtno klavnico, temveč samo za vaško klavnico. Kasneje, ko bodo v občini Dobje sprejeti prostorski plani, bom verjetno registriral tudi obrtno klavnico. Računam, da bo do konca leta objekt gotov, okvirni predračun ocenjujem na 30 milijonov SIT. Da, pogovarjamo se tudi z šentjurskim Mesarstvom o morebitni uporabi njihove demontirane opreme.«

Kako bo funkcionirala vaška klavnica?

"Ne znam mi prav predstavljati, da bi to bilo tako, kot je razlagal minister But na Selah. Mislim, da brez redne zaposlitve ne bo šlo."

Po referendumih

V Šentjurju izglasovali oba referenduma

Udeležba 37 odstotna

Ko gre za denar, smo Šentjurčani zraven. Tokrat se je zgodilo prvič, da smo z udeležbo posekali državno povprečje. In to kar krepko. Najbolj zagreta volišča: Razbor 64%, Paridol 59%, Botričnica 50%, Javorje 48%, Osredok 47%, Grobelno 47%, Hruševce 47%. Voduce 44%.

Na dnu lestvice sta obe šentjurski volišči (Mestni trg 24%, Gasilski dom 28%) in volišče v Jakobu (28%).

Železničarski referendum: za 50,5%, proti 47,7%

Železničarjem so bili najbolj naklonjeni v Razborju (68%), Slatini pri Dobju (62%), GD Slivnica (62%), Lutru (62%) in Javorju (58,6%).

Najbolj odločno proti so bili na voliščih Pl. vas (68%), GD Bukovje (65%), Mestni trg Šentjur (62%), Osredok (60,6%), Blagovna (57,4%), GD Šentjur (57%).

Telefonijski referendum: za 88,2%, proti 10,7%

Najbolj dosledni in enotni so bili volivci v Lažišah – stoodstotno so zahtevali denar nazaj. Za en las so bili do države obzirnejši na volišču v Lokah, kjer je že en volivec podvomil, ali bi ne bilo bolje tiste denarje pustiti državi. Na Prevorju je bilo za 96,7% volivcev, Bukovju 96%, Osredku 95%, Javroju, Planini in Kalobju 93% itd. Na repu te telefonijske evforije so

bila volišča v Šentjurju (Mestni trg 76,3%, GD Šentjur 81,7%) in Ponikva 76,3%.

Kje so najbolj radodarni?

Na čelu so brez konkurence volivci iz Lažiš z zelo solidnim »indeksom radodarnosti« 80,7% (povprečje obeh referendumov). Na drugem mestu je Javorje s 76%. Njima sledijo kar po vrsti sama »nerazvita« volišča: GD Slivnica 75%, Razbor 75%, Slatina 75% in presentljivo tudi »razviti« Hruševce (72%).

Največ razumevanja za finančne probleme svoje države so pokazali volivci z Mestnega trga (57%), Ponikve (61%) in GD Šentjur (62,5%).

Komentar

Skoraj ni kaj komentirati. Da smo Šentjurčani relativno visoko izglasovali oba referenduma, niti ne preseneča, kajti že od prej je znano, da svoji državi ne zaupamo ravno najbolj, denarja pa sploh ne. Tokrat so še bolj prišle do izraza velike razlike med podeželskimi volišči in urbanimi središči, tako glede udeležbe, kot tudi pri izidih. Ki pa so nam prav tako tudi že poznane iz analiz prejšnjih referendumov in volitev. Šentjur je kulturno-politično tako heterogena občina, da so konflikti med centrom in obrobjem prej pričakovano pravilo kot izjema.

Nabiralniki samo še po »jusu«

Med novostmi, ki jih je prineslo letošnje leto, morate odslej biti še posebej pozorni pri zabojčkih, kjer prejimate poštna pošiljke. Odslej namreč poštarji pisem in drugih pošilk ne bodo odlagali vsepovsod, ampak samo v nabiralnike, ki bodo izpolnjevali posebne, precej stroge pogoje. Če za varnost in urejenost nabiralnikov ne boste poskrbeli, ne boste ostali le brez pošte, ampak vam grozi tudi denarna kazen.

Pravi in veljavni poštni nabiralniki imajo ključavnico, varujejo pošto pred vremenskimi vplivi, so dovolj veliki in postavljeni na primeren kraj. Če namreč niso na dostavnem mestu, je zelo oteženo delo poštarjev. To velja tudi za poškodovane poštna nabiralnike. Če imate v vratih le rezo, so na vašo srečo te še dovoljene, medtem ko razne poličke po zakonu ne ustrezajo več. Tako je jasno zapisano v novem poštnem zakonu, njegovo izvajanje pa bodo nadzirale inšpekcijske službe, vendar naj bi tudi poštni delavci sproti opozarjali na določene nepravilnosti.

Po trenutno znanih informacijah poštarji na terenu ugotavljajo, da je večina poštnih nabiralnikov v dobrem stanju. So pa posamezni primeri, ko prejemniki sploh nimajo nabiralnikov ali so zelo poškodovani.

Za tiste, ki ne bodo spoštovali novega poštnega zakona, je predvidena kazen. Pošta kršiteljem ni več dolžna dostavljati pošilk. Denarne kazni se gibajo od 10.000 do 100.000 tolarjev. Različna podjetja so se že prilagodila povečanemu povpraševanju po nabiralnikih. Najcenejši in novi ustrezni hišni predalčniki stanejo nekaj manj kot 5.000 tolarjev.

Omeniti velja, da je takšen zakon unikum, saj ga nimajo niti mnoge t.i. razvite države.

Ob smrti Jožeta Pučnika

Umrli je oče slovenske samostojnosti

Bil je izjemna osebnost: pokončna, prodorna, odločna in skrajno dosleden do sebe in do drugih. Občudoval sem ga že v študentskih letih, fasciniral me je v času Demosa, cenil sem ga tudi potem, ko je njegovo idejo prekrila koprena slovenske nacionalne ležernosti. Svoji domovini, čeprav mu je naredila veliko krivic, je dal vse. Če si je kdo zaslužil čast prvi predsedovati samostojni Sloveniji, je to bil Jože Pučnik. Žal, Jože Pučnik ni postal predsednik samostojne Slovenije. Pučnik ni bil politik, vsaj ne politik slovenskega kova, bil pa je vizionar in akter v eni osebi.

Kot neznatno kolesce v zgodovinskem stroju, ki ga je poganjala njegova veličina, sem bil deležen njegove pozitivne energije, za kar sem mu hvaležen. Lepo je bilo v »Pučnikovih časih«.

Vesel je bil svoje volilne zmage tu pri nas v Šentjurju, nič manj kot smo jo bili veseli šentjurski demosovci Buki, Simon, Vanč in drugi. Obljubil je, da pride v Šentjur. A ga ni bilo. Volilna zmaga nas je vse zavrtila v tempu, v katerem ni bilo več časa. In potem se je iznenada vse ustavilo... Večni pozitivec in optimist Jože Pučnik je v svojem zadnjem zapisu v prejšnji številki Ampak-a resignirano ugotavljal, da se kolo zgodovine čudno vrti...

V soboto, 18. januarja, smo se v njegovem rodnem Črešnovcu za vedno poslovili od njega, enostavno in

skromno, kot je bil enostaven in skromen on sam. Brez navzočnosti države, ki jo je ustvaril. V množici temačnih obrazov je bilo veliko tistih izpred trinajstih let. Med njimi tudi nekaj šentjurskih: dobjanski župan Salobir, Malovrh, zakonca Zabukošek, Rozman – in konec. Premalo.

Ni pa bilo tam Kučana, Drnovška, poslancev LDS, ZLSD in še mnogo, mnogo tistih, ki se danes »martinčkajo« na svetlobi velikanskega Pučnikovega prispevka k zgodovini slovenske države.

Kako kruto brezobzirna sta čas in zgodovina.

F.K.

Dr. Jože Pučnik
(1932-2003)

Bil je socialdemokrat, idejni oče slovenske pomladi in prvi predsednik Demosa.

Občinski odbor SDS Šentjur

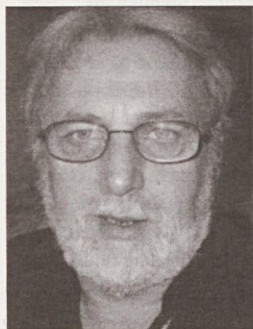
Anketa

Nato in EU

Uvod skoraj da ni potreben, v bistvu že vse vemo in hkrati ne vemo pravzaprav ničesar. In vendar se bomo morali odločiti in se odločiti. Gre pa za velike zadeve, morda celo nič manj pomembne od zgodovinskega osamosvojitvenega plebiscita. Le da so tokrat naše oči uprte v drugo smer. Ali z vstopom v EU in Nato Slovenci res postajamo kreator svetovne zgodovine, ali pa spet le iščemo novega gospodarja in izgublamo sami sebe?

Kaj menijo šentjurski občani o splošni »referendomaniji« in kaj o Natu in EU?

Gregor Bezenšek iz Šentjurja:

Ti pretekli referendumi so bili brez veze, vsaj polovica volivcev pa tudi ni vedela, za kaj gre. Vsaj 50% volivcev bi moralo priti na volišča, da bi bila njihova odločitev legitimna.

EU sprejemam, ker drugače pač ne bo šlo, sem pa

odločno in dokončno proti vstopu v Nato. Razlogov je več. Prvi je vsekakor ta, da je Nato predvsem orodje ameriške moči, ki bo vsak hip obvladovala ves svet. Kar ne more biti dobro. Slovenija tu nima kaj iskati, ker nas nihče ne ogroža, samo veliko bi nas stalo. Američani ne dajo ničesar zastoj. Glede terorizma pa bi bili v Natu še bolj ogroženi. Kar nekaj evropskih držav ni v Natu, pa jim nič ne manjka. Zakaj naša oblast tako sili v to zvezo, ne morem reči, ker sem prebustast, da bi to razumel.

Stanko Valpatič z Ostrožnega:

Ti pretekli referendumi so bili brez veze, oblast bi že zdavnaj morala to področje urediti drugače, bolj selektivno.

Glede vstopa v Nato sem absolutno proti, kajti nobeno nasilje ne more prinesiti miru. Nato je moralno in etično

sporna institucija, živimo v svetu, ki ga moralno in pravno opredeljuje Deset božjih zapovedi in Govor na gori, Nato pa predstavlja nekaj ravno temu nasprotnega. Mislim, da bi bil vstop v to vojaško zvezo, ki je nesporno namenjena bojevanju zunaj meja zveze, tudi v nasprotju s slovensko ustavo, ki tega ne dovoljuje.

EU je manj sporna, vsaj sodeč tako po občutku. Očitno brez nje ne bo šlo, čeprav bo s seboj prinesla tudi probleme.

Kot kristjan nimam skrbi za slovensko identiteto. Naša vizija je namreč svet brez držav in brez narodov, svet ki ga obvladujejo druge vrednote.

Jani Kukovič iz Šentjurja:

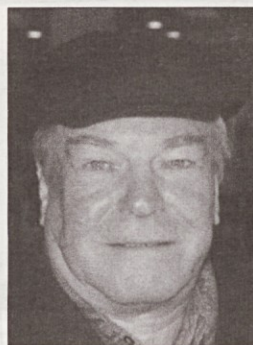
Refernduma o vstopu v Nato in EU sta absolutno prepozna, morala bi biti že pred leti, vsekakor pa prej, kot se je za to skoraj

tako Natu kot EU in menim, da so te povezave potrebne. Toda pred vstopom v Nato bo potrebno uveljaviti varovalko, ki bo preprečevala možnost odhoda naših vojakov na tuja bojišča, pravzaprav na bojišča, ki jih imajo ZDA. Če te varovalke ne bo, bom glasoval proti. Dogajanje v Iraku bo odločilno vplivalo na mojo odločitev.

Ne, slovenstvo v EU in Natu ne bo ogroženo.

Martin Ozis s Planine:

dokončno odločila slovenska politika, ki je že preveč vložila v ta projekta. Bolj kot ne obvezujoča referendum se mi zdi smiselna preprosta anketa. Tudi zaradi relativno velikih in nepotrebnih stroškov.

Osebo zaupam tako Natu kot EU in menim, da so te povezave potrebne. Toda pred vstopom v Nato bo potrebno uveljaviti varovalko, ki bo preprečevala možnost odhoda naših vojakov na tuja bojišča, pravzaprav na bojišča, ki jih imajo ZDA. Če te varovalke ne bo, bom glasoval proti. Dogajanje v Iraku bo odločilno vplivalo na mojo odločitev.

Ti referendumi prejšnjo nedeljo so bili brez smisla in so le odraz nemoči in nesposobnosti naše oblasti. Tudi referendum za vstop v Nato je po mojem povsem odveč, ker bi to možnost morali že vnaprej gladko odkloniti. Slovenija v Natu

nima kaj iskati in tam tudi ničesar ne bo našla. Res ne vidim niti ene pozitivne strani vstopa v Nato. Postali bomo le Natov vojaški poligon, morali pa bi se zavzemati za demilitarizacijo, za demilitarizacijo vsega sveta. Nato je nekaj temu diametralno nasprotnega. Naša varnost nikakor ni ogrožena, članstvo v vojaškem paktu pa pomeni le strahovito finančno breme, ekološko ogroženost in etično spornost.

EU se mi zdi manj sporna, kar pa ne pomeni, da ne prinaša s seboj tudi velike spremembe. Razvoj v Evropi pač gre v smeri ustvarjanja nekakšne evropske ZDA, kjer se bo slovenska identiteta zagotovo izgubljala. Kar pa niti ni tako pomembno, saj se močno izgublja že sedaj, ko je angleščina že skoraj izrinila slovenščino.

Stane Stojan iz Šentjurja:

Ta referendomanija je eno samo zapravljanje denarja. Če bi se nekdo spomnil in zahteval, da

država vsakemu državljanu izplača kar tako 500 evrov, bi referendum gladko uspel. Ali to kam vodi!

Referendum za vstop v Nato je nekaj drugega, je potreben, pa čeprav je naša politika dejansko že globoko v tej zvezi. Osebo bom

glasoval odločno proti Natu, ker je Nato nevarno orodje v rokah ZDA, policaja, ki ima neko svojo pravico uravnavanja svetovnega reda oziroma nereda. Ki jo očitno lahko vsili komurkoli. Prav nič bolj varni ne bomo v tej vojaški zvezi, glede terorizma bomo celo bolj izpostavljeni. Tu vidim le velike stroške in grobo onesnaževanje narave. Upam, da bodo Slovenci glasovali proti.

Da, se strinjam, v EU bomo izgubljali svojo identiteto, izgubljali bomo svojo državnost, kakšna pa bo končna cena tega približevanja, ne vem. Bomo pa le zraven, čeprav nas nihče ne bo upošteval.

Martin Pevec iz Slatine:

Ti neobvezujoči referendumi so brez veze, samo denar zapravljamo, kriva je pa vlada, ki ni sposobna sprejemati pravih odločitev.

Sem za EU in za Nato. V tem, da ostanemo izven, ne vidim nobene prihodnosti. Naša

država je predraga, sami pa se očitno ne bomo uspeli postaviti na trdne noge, zato je prav, da se ravnamo po drugih. Tudi za nas kmete v EU ne bo slabše. Tam so odkupne cene mleka že sedaj višje, predpise pa tako imamo že strožje od evropskih.

Podobno menim tudi za Nato. Saj Slovenija ne more ostati zakotje, kjer bi se še edino lahko skrival kakšen Bin Laden. Ne, sami ne zmoredemo uspešne obrambe, Nato pa nam jo zagotavlja.

Slovenstvo je pa tako ali tako ogroženo, tudi če ostanemo sami, saj vidite vse te zmešnjave z jezikom, damijami in še z marsičem.

E-šola

E-šole so posebna oblika javno dostopnih točk, ki jih financira in vzpostavlja Ministrstvo za informacijsko družbo v sodelovanju z Ministrstvom za šolstvo, znanost in šport, posameznimi šolami in lokalnimi skupnostmi. Njihov namen je približati informacijsko tehnologijo in njene storitve najširši javnosti.

Pred nekaj dnevi sta me prijatelja navduševala nad E-šolo, ki poteka na obeh šentjurskih osnovnih šolah. Po dolgem kolebanju sem se končno odločila, da odidem pogledat, kaj se dogaja. Ob vstopu v učilnico sem bila nemalo presenečena. Kljub temu, da so bili obiskovalci v večini osnovnošolci, se je med njimi znašel tudi kakšen dolgočasen srednješolec, oz. znanja željni so prav vseh starosti, saj je program namenjen vsem. V računalniških učilnicah lahko prisotni, ob strokovni pomoči, spoznavajo delo na računalniku, svetovni splet, uporabljajo elektronsko pošto in druge storitve. Interesi so seveda različni. Mladina v večini deska po internetu ali na vso moč igra računalniške igrice, medtem ko starejši brskajo po bolj koristnih straneh. Zaenkrat je uporaba računalnikov neomejena, saj po besedah strokovnega delavca Simona Žekarja ni pretiranega navala in opazna je velika zadržanost. V kratkem razgovoru mi je predstavil program, me namestil za računalnik in moja učna lekcija neomejenega deskanja po internetu se je lahko pričela. Dve uri sta minili, kot bi mignil. Sledil je še vpis v listo prisotnih in čas je bil, da odstopim svoj sedež.

Program je zelo dobro zasnovan, zato bi bilo škoda, da bi ostal v veliki meri nezainteresiranosti. Ne potrebujete nikakršnega računalniškega predznanja, samo čas in voljo. Torej, le pogumno v e-šolo.

Vse ostale podrobnosti lahko pred obiskom šole pregledate na izjemno zanimivi in računalniško dobro podkovani spletni strani: <http://www.hrusevec.org>.

B.M.

Vse naše zastave

Državna zastava je brez dvoma eden od najmočnejših nacionalnih simbolov, njena navzočnost na sedežu državne ali javne institucije je obveza, na poslovnem objektu spodobnost, na zasebni hiši pa odraz stopnje občutka lastnikove pripadnosti državni skupnosti.

Test, ki smo ga opravili na dan leta, ni dal ravno razveseljivih

Državne in javne institucije zadostno

Občina, Policija, šole, JKP, Železniška postaja, Center za socialno delo, Gasilski dom Šentjur so reševale čast te kategorije. Sprane zastave na sodišču in na Ipavčevi hiši, kjer visijo leto in dan na istem mestu, že skoraj ne moremo šteti za praznične. Zastave so imeli izobešene tudi na železniških postajah na Grobelnem in Ponikvi, gasilskih domovih Ponikva in Planina, KS Slivnica in KS Ponikva in na šentjurskem domu upokojencev.

Brez zastave so bili: Kmetijska šola, Knjižnica, ZD, Kulturni dom, KS, Pošta, Ljudska univerza, Lekarna, Zavod za zaposlovanje, notarska pisarna, župnišče...

Podjetja so jezna na državo

Le eno samo zastavo je zmoglo bivše »združeno delo«, visela je pred nekdanjo Tolovo zgradbo. Vsi obrati Alposa, Bohor, KZ, Meja, Klavnica, Protectservis, Majoranc, Mla-car, IET, Veterinarska postaja in še veliko firm po širni občini očitno nima kaj veliko kolektivne državitvorne zavesti slovenstva.

Trgovine in banke dosledno brez zastav

Denar je sveta vladar, le kdo bi se obremenjeval z državnimi simboli! Resevna (tudi na Ponikvi, v Dramljah), Kea, Hrib, Era, Golež, Akvonij, Jager, Grasselli..., obe banki - nič.

Tudi gostinski lokali z zastavami na psu

Vendar ne vsi. Imeli so jih trije: Jernej Andrej v Šentjurju, Ahac v Stopčah in Bife na Gričku na Ponikvi. In konec. Zakaj ne pri Žonti, Bohorču, na Tržnici, Pivnici, Pivnici Moser, pri Grasseliju v Slivnici, pri Janezu na Ponikvi, Delfinu na Grobelnem, pri Urbančku v Trnovcu..., kdo bi vedel.

Politiki katastrofalno

Poslanca Diaci in Malovrh, poosebljena država, ki poleg vsega nič kaj slabo ne živita od naše državljanske zavesti, sta se hudo

Artnak

Arzenšek

Palir

Hernavs

Na Lipico 8

Hus

samostojnosti, to je 26. decembra lanskega rezultatov.

slabo odrezala; oba od svoje poslanske plače še nista uspela dati na stran nekaj stotakov za zastave.

Da bivši podžupan Čokl državne zastave ne izobeša, je že dolgo znano, ni pa še znano, da ni niti za las boljša tudi nova občinska oblast.

Župan Tisel nima zastave, enako je nimata tudi bodoča podžupana Arzenšek in Korže, ki sta mimogrede tudi predsednika NSi in SDS. Napovedani novi direktor občinske uprave Palčnik tega državnega simbola še prav tako ne pozna.

Čast politikov je rešil Jože Artnak, predsednik LDS, iz Javorja. Čestitke.

Prostovoljne prispevke za zastave novih občinskih oblastnikov bomo začeli zbirati po naslednjem državnem prazniku.

Kdo so še pravi državljani RS Slovenije?

Ni jih veliko, ki še dajo nekaj na zastave, zato jih lahko kar poimensko naštejemo. Večino sem ovekovečil tudi s fotografijami.

V Šentjurju so to: Husovi, Palirjevi, Bajukovi, Arzenškovi, stanovalci hiš Pešnica 37 in Na Lipico 8, pa tudi sam sem jo izobesil lastnoročno. Približno polovica šentjurskih blokov je premogla po eno zastavo, pri tem so bili tisti na Pešnici skoraj stoo odstotni, v samem centru pa je zastav spet začelo zmanjkovati.

V Gorici pri Slivnici je visela ena sama zastava in sicer na hiši številki 95 (menda Hernausovi), ki pa je zato bila gotovo največja. Oba bloka nista premogla niti ene zastave, pa tudi novoletnih okraskov ni bilo videti.

Dramlje ne priznavajo države Slovenije

Na relaciji od Šentjurja preko Dramelj do konjiške meje smo uspeli najti eno samo zastavo, na gasilskem domu v Dolah. V Dramljah so odpovedali vsi po vrsti, šola, KS, gasilci, župnija...

Planina za vzgled

Po sporočilu s Planine je bil trg na dan državnosti kar čedno v zastavah. Izobesile so jih vse javne institucije, celo trgovina Resevna, ter več občanov, katerih imen pa nismo dobili.

Ponkovljani skoraj za vzgled

Prve zastave so se že pojavile v Hotunjah: Palčnik starejši, Vovk in Rečnik. V sami vas so bile zastave še na hišah Vrečko, Lesnika, Zabukošek in na hiši št.34. Gasilski dom in KS sem že prej omenil. Če bi zastavi izobesila še Resevna in KZ, bi bila Ponikva kompletna. Tudi Slomškovi hiši in župnišču bi se zastava kar lepo podala.

Z novoletnega srečanja sodelavcev ŠN

»Od nove oblasti ne pričakujemo ničesar«

Tradicionalno ponovoletno srečanje sodelavcev ŠN, ki se je zgodilo 11. januarja v hotelu Žonta, je označevala dvourna pestra in polemična razprava. Večina navzočih je ŠN ocenila kot kritičen in dovolj dober časopis, ki pa je ujet v šentjurske danosti, kjer dogodkov dejansko ni veliko. Še največ pripomb je bilo namenjeno uredniku, njegovi kritični

morala narediti svoj sistemski koncept razvoja informiranja občanov.

Ludvig Žafran: Normalno je, da so ŠN bile pred volitvami izrazito proti prejšnji občinski garnituri, saj je občina ustanovila »Šentjurčana« z neprikritim namenom uničiti ŠN.

Jože Artnak: Opazen je napredek, ŠN so

naravnosti in osebnemu vplivu na časopis. Ki pa je premalo prilagodljiv.

Povzemamo nekaj opaznejših izjav.

Urednik Kovač: Anketa kaže na veliko branost ŠN, toda ŠN kljub temu stagnirajo, finančno in kakovostno. Čeprav so ŠN pomagale rušiti prejšnjo oblast, od nove občinske garniture ne pričakujemo ničesar. ŠN bodo ostale dežurni kritik, kar pomeni, da se zameri na občini ne bo dalo izogniti. Šentjur potrebuje in zmore kvečjemu en dober tednik.

Bogdan Rahten: Šentjursko okolje je v pre mnogih primerih absolutno neodzivno; če se zaletiš v zid, se praviloma vsaj odbiješ, pri nas pa še to ne. Nesmiselno je karkoli kritizirati, ker se nič ne spremeni. To absolutno ne velja le v primerih naveze: »mačka – rep«.

Jure Godler: »Bralce zelo moti kritiziranje amaterskih prireditev. »Šentjurčan« bo še naprej pobiral levji delež za informiranje namenjenih proračunskih sredstev.«

Barbara Gazvoda: Kritičnost je bistvo ŠN in tega ne velja spreminjati. Dogodkov ni, teme se ustvarjajo.

Luka Hvalc: V ŠN se mešajo jabolka in hruške, posli, politika in novinarstvo. Sem malodušen in mi pisanje in Šentjur več ne predstavlja nobenega izziva. Usmerjam se na druga področja, v Ljubljano.

Grega Kovač: ŠN temeljijo in živijo predvsem na osebni motiviranosti enega človeka in to je pač treba vzeti v zakup. Tu sem zato, da vsaj malo razmišljam o ekonomiki, novinarstvo me ne zanima.

Jože Mastnak: Jasno, zaradi denarja nihče ne piše, vsi delamo več ali manj ljubiteljsko. Potrebno pa se bo enkrat odločiti, ali za ekonomiko ali za ljubiteljstvo. Kritičnost? Prav, toda kritizirajo naj tisti, ki se na zadevo spoznajo. ŠN so dober časopis. Občina bo

intelektualno zahteven časopis in takšne naj ostanejo. Tudi kritične do nove oblasti, kajti le takšne bodo še naprej družbeno res koristne. Verjamem, da bo nova oblast enako obravnavala oba lokalna časopisa. ŠN morajo ostati neodvisne in brez samocenzure. To, da bi občina imela svoj občinski časopis, ne pride v poštev, verjetno pa bo res treba nekaj narediti za ustrezno medijsko pokritost naše občine.

Kako so ustvarjalci ŠN ocenili decembrsko številko

Tako kot vsako leto, je bila med kosilom izvedena anonimna anketa. Tema letošnje ankete je bila decembrska številka ŠN.

Anketa ni bila uspešna: od 16 navzočih je anketne liste izpolnilo samo 9 udeležencev, 7 pa jih decembrske številke ne pozna ali se jim ni dalo izpolniti anketnega listka. Čeprav gre res za malo število anketirancev, so rezultati vseeno zanimivi. In v bistvu porazni.

Poročilo o županskih volitvah »Župan je mrtev, živel župan« so prečitali vsi anketiranci in so ga ocenili z oceno 4,5 (1 je nezadostno, 5 je odlično). Drugo mesto so osvojile »Policijske cvetke« z oceno 4,6, prečital jih pa ni en sodelavec ŠN. Poročilo z otroškega parlamenta »Je nasilje, ali ga ni?« je imelo enako število bralcev, vendar pa nižjo oceno (4,25). S sedmimi bralci sledijo: Razmišljanja (4,6), Pepca (4,2), Lucija (4,2), Intervju z Malvrhom (4,1), Študentska kronika (4,0), Glasbena štala (3,8), Anketa (3,4), Demokracija v blatu (3,25), Šepetanja ob šanku (3,25). Šest bralcev in oceno 4,1 je imel intervju s Palčnikom (4,1).

Na listo ocenjenih člankov so še prišli: Uvodnik - 5 bralcev, ocena 4,5; Dnevnik - 4 bralci, ocena 4,0. Vsi drugi prispevki so imeli bodisi premalo bralcev ali so dobili premalo ocen, da bi jih lahko upoštevali.

Legalizacija »ašrama«

1 : 0 za Planinco

Merjenje moči med Alojzijo Erjavcem oziroma Naravovarstveno ekološko kmetijo d.n.o. na Planinci in občinsko politiko se približuje svojemu finišu. Ministrstvo za okolje, prostor in energijo je 2. decembra 2002 črni nadomestni gradnji na Planinci 1 izdalo lokacijsko dovoljenje.

Alojzija Erjavec si je 5 let brezuspšno prizadevala za lokacijsko in gradbeno dovoljenje za družinsko hišo na Planinci. Njene vloge so bile iz različnih razlogov nekajkrat zavrnjene, poglavitni razlog za zavrnitve pa je bil šentjurski občinski odlok o prostorsko ureditvenih pogojih (PUP) za tamkajšnje območje, ki naj ne bi dovoljeval takšne gradnje, kot so jo načrtovali stanovalci napol porušene hiše na Planinci 1. Močan argument proti naj bi bilo tudi razburjanje Kalobčanov, ki so ostro nasprotovali gradnji, češ da gre za ašram, za tempelj v čast in slavo Sai Sathia Babi, katerega verniki naj bi bili člani razširjene družine Alojzije Erjavca. V tem sporu se je močno angažiral tudi bivši župan Malovrh. Medtem ko zadeve uradno niso pripeljale nikamor, so stanovalci Planince brez dovoljenj zgradili svojo družinsko hišo, okrog 30 m dolgo in 11 metrov široko stavbo, postavljeno v obliki velikega loka.

Problem okrog Planince 1 je prerasel šentjurske okvire in tako je na prošnjo Komisije za peticije Državnega zbora šel predstavnik drugostopenjskega pritožbenega organa, to je Ministrstva za okolje, prostor in energijo, na Planinco, kjer je ugotovil, da si šentjurska občina in Upravna enota napačno razlagata svoje predpise in državne zakone, da se nova stavba na Planinci »harmonično vklaplja v celoto glede oblikovanja in umestitve v prostor...« in ker se je prvostopenjski organ očitno doslej nekorektno obnašal, je kar sam izdal ustrezno lokacijsko dovoljenje. 1 : 0 za Planinco!

Ali ni nenavadno, da drugostopenjski organ ni vrnil zadeve v odločanje šentjurski UE, temveč je o zadevi kar sam odločil, sem spraševal na občini in UE. Na UE so komentiranje takšne odločitve zavrnili, povedali so le, da gre v tem primeru za izrazito politično odločitev in da občina odločitev Ministrstva za okolje, prostor in energijo upravičeno spodbija na Upravnem sodišču.

Zanimivo je, da župan Tisel o tožbi na Upravnem sodišču niti obveščen ni bil, pa čeprav je tožba bila vložena po županskih volitvah. Pravzaprav o zadevi ni vedel ničesar, osebno pa je izrazil mnenje, da se mu zadeva ne zdi tako sporna, da bi bilo res potrebno uporabiti vsa pravna sredstva za njeno zavrnitev.

F.K.

Intervju: Anita Koleča

Kulturni center potrebujemo zdaj in ne čez 50 let

Za začetek prosim, da pojasniš, kaj je JSKD?

Pri tem vprašanju imam vedno problem, ker je odgovor za dobro predstavitev vedno zelo dolg. Tako kot ime »mojega sklada«, ki ga raje sploh ne citiram, ker me ljudje pri tretji besedi ne poslušajo več. Skratka, gre za sklad, ki ga je država ustanovila po razpadu ZKO-jevskih pisarn po celi Sloveniji zaradi bojazni, da razpade tudi dobro organizirana dejavnost ljubiteljskih kulturnih društev in njihovih krovnih organizacij.

Zakaj so Zveze kulturnih organizacij začele propadati?

Ker je iz ene občine nastalo več novih, novi župani in novi ljudje pa so bili različno naklonjeni kulturi, največkrat pa jim ni bilo dosti mar za Zvezo in za ljudi, ki so bili tam zaposleni.

V Šentjurju nismo imeli zaposlenih na Zvezi?

Ne, v Šentjurju nam že prej ni bilo mar (smeh).

Sredstva za sklade, zaposlene in za materialne stroške, zagotavlja država. Kako pa pridobivaš sredstva za programe?

Vsako leto sklad razpiše natečaj za sredstva, s katerimi pokrivamo del stroškov programa. Drugi del bi morale pokriti občine, tretji vir pa so vstopnine in donacije oz. sponzorstvo. Šentjurski občinski proračun je do sedaj pokrival del stroškov za organizacijo abonmaja, za druge akcije pa sem morala kandidirati na občinskih razpisih, tako kot vsi ostali. Problem pri tem pa je, da abonma in večina prireditve, ki jih razpiše občina, sploh niso v mojem rednem programu in jih »moja ljubljanska centrala« sploh ne priznava kot obvezni program.

Kaj pa je tvoj obvezni program sklada?

Organizacija območnih, medobmočnih pa tudi državnih prireditve, kjer se manifestira dejavnost društev, izobraževanja mentorjev in članov društev, strokovna in administrativna pomoč ZKD. Za ta del prejmem nekaj denarja tudi od ZKD, ki je soorganizator akcij.

Ali naša Zveza kulturnih društev deluje?

Da, še posebej, ker je sistem financiranja v naši občini takšen, da prejemajo kulturna društva veliko večino sredstev preko Zveze. Mislim, da je to dobro, pomanjkljivost je v merilih delitve tega denarja. Vendar smo v preteklih petih letih uspeli povečati sredstva za delovanje društev in celo vzpostaviti fond za nakup opreme. Vsako leto razdelimo približno 2.000.000 sit za ta namen.

Ena pomembnih pridobitev po ustanovitvi Območne izpostave je Prireditveni abonma. Zakaj si se zanj odločila?

Abonma je uspešnica in je vsako leto razprodan. Moje vodilo pri organizaciji je bilo: raznolik program za dostopno ceno. Abonmajska kulturna ponudba ustvarja neko stalno publiko, ki je tudi sicer hvaležen kulturni porabnik. Če bi ne bila za vse sama, bi pripravila še otroški abonma. To nam manjka.

Kako izbiraš program?

Program omogoča spremljanje različnih zvrsti gledališke in glasbene ponudbe ter predstavitev tako profesionalne kot ljubiteljske dejavnosti. Mnenja sem, da morajo naši obiskovalci videti

nekaj najboljših ali najbolj odmevnih predstav v slovenskem prostoru, da imajo možnost lastne presoje. Zato sem izjemno vesela vsakršnih odmevov obiskovalcev po prireditvi, še najbolj tedaj, ko so ti odmevi zelo različni.

Kaj pa komercialne komedije? Verjetno si teh obiskovalci želijo še več.

Nimam toliko denarja, da bi jih lahko več uvrstila v program. Obiskovalci, ki uživajo izključno v tovrstni komiki, bodo morali iskati zadoščenje tudi drugod. Mislim, da imamo v Šentjurju vedno bolj zahtevno publiko, kar se je pokazalo tudi v odgovorih na anketo, v kateri sem skušala ugotoviti njihove želje. Splošna ugotovitev je: okusi so različni. Zelo zanimivo pa je, da so absolutni »zmagovalci« lanske abonmajske ponudbe glasbeniki skupine Terra Folk.

Lanska kulturna jesen je bila v znamenju Možička. Kako je prišlo do tega projekta?

Pred dvema letoma je bila 100. obletnica uprizoritve tega prvega slovenskega baleta našega rojaka Josipa Ipavca. Tedaj sem pomislila, da bi to simpatično baletno predstavo lahko imeli tudi na našem odru, saj mi je ostala v spominu televizijska predstavitev. Obrnila sem se na našega baletnega strokovnjaka, režiserja in koreografa dr. Henrika Neubauerja, ki je po nekaj tednih razmisleka sprejel odločitev, da se baleta loti sam in ga premierno postavi na šentjurski oder. Tej odločitvi je botroval tudi njegov dogovor z dr. Pavletom Kornhauserjem, umetniškim vodjem Zdravniškega orkestra, ki je v NUKu odkril originalno skladateljevo partituro za francoski orkester in se je takoj navdušil za skupni nastop. Občine ni bilo potrebno veliko prepričevati, takoj so se vključili v organizacijo in financiranje. Velika vrednost te produkcije je sodelovanje domačih ljudi, scenografa in kostumografke, pa tudi vseh, ki smo jo kakorkoli pomagali izpeljati. To so izjemne in dragocene izkušnje.

Ali bo Možiček po uspehih šentjurskih predstavah živel še naprej?

V Šentjurju smo imeli šest predstav, dve z orkestrom, ostale na posneto glasbo. Pravkar pa se dogovarjam s programskim vodjem Glasbene mladine Slovenije, da bi prišli v njihov program, kar pomeni, da nas v tem in prihodnjem letu čaka kar nekaj gostovanj.

Pogovarjava se o tvojem delu in kulturi. Kaj pa počneš v svojem prostem času?

Hodim na kulturne prireditve (smeh). Seveda še počnem kaj drugega, hodim k aerobiki, s

Anita Koleča je vodja območne izpostave JSKD

prijatelji jo tu in tam mahnemo na pohod in se veliko družimo. Dopusti so povezani s smučanjem in morjem, vsake toliko časa pa še s kakšnim daljšim potovanjem. Sicer pa imam družino, ki mi je v oporo, včasih posamezni člani te družine poskrbijo tudi za adrenalinski dodatek, kar pač ni nenavadno ob sinu, ki je študent in hčeri v tretjem razredu devetletke ter ob prezaposlenem soprogu. Hvala bogu, da živim pri zelo razumevajočih starših.

Si občinska svetnica in tudi strankarsko aktivna. Torej kultura le ni tako nepomembna za šentjursko politiko?

To pa je tema, za katero nimava na voljo dovolj prostora, ne časa.

No, pa malo drugače: ali ima Šentjur kulturno politiko?

Ne, nima je. Tako kot tudi nima strategije razvoja, katere del bi morale biti tudi prednostne naloge v kulturi, razvoj te dejavnosti, investicije ipd. Imamo samo dokument izpred nekaj let, ki ga je pripravila resorna komisija pri občinskem svetu in ki je področju kulture, športa in mladim omogočila večji dostop do proračunskih sredstev.

Potem tudi projekt kulturnega centra ni v funkciji kulturne politike?

Seveda ne. Čeprav sem naklonjena gradnji doma oz. centra s knjižnico, glasbeno šolo in novo dvorano, me je projekt presenetil tako po velikosti, kot glede na pogoje izgradnje. Predpogoj za obstoj tega centra je rešen problem parkirnih prostorov, dokončana šentjurska obvoznica in izselitev sodišča. Ne morem razumeti, da takšen projekt naroči garnitura občinske oblasti, ki niti na eno teh vprašanj ni imela odgovora. Če bi v postopku priprave sodelovali tudi bodoči uporabniki, bi lahko arhitektu marsikaj koristnega povedali. Tudi to, da dom potrebujemo zdaj in ne čez 50 let.

Načrt je narejen in menda tudi plačan. Kako naprej?

To bo treba vprašati župana. Če mu lahko svetujem, potem naj nas kulturnike enkrat skupaj skliče in vpraša, kaj mislimo. Seveda pa bo z

obstoječim projektom križ, ker je težko zahtevati od umetnika, naj svojo umetniško delo prilagodi zahtevam naše dnevne sobe.

Pa več, koliko smo plačali za idejni načrt?

Po nepreverjenih informacijah 6.000.000 sit.

Kako bomo letos v občini proslavili kulturni praznik?

Lansko leto smo se zmenili, da k sodelovanju povabimo naša društva, da pripravijo vsebino osrednje slovesnosti. Med tistimi, ki so bila pripravljena sodelovati, smo izbrali KD iz Ponikve. Prizadevni člani tega

društva so namreč pripravili slovensko premiero gledališkega teksta Žarka Petana in to je gotovo dogodek vreden širše pozornosti.

Novost letošnje proslave pa bo podelitev skladovih priznanj za društva in skupine, ki so v preteklem letu dosegle vidnejše uspehe na področju svojega delovanja. Naj se ve, da imamo zelo raznoliko in vedno bolj kakovostno društveno dejavnost! To je zame ena največjih motivacij za nadaljevanje dela na skladu. Anita, hvala za pogovor in za dobro kavo

JMM.

Vabilo

Vabimo vas na osrednjo občinsko prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku, ki bo

v petek, 7.februarja 2003 ob 19. uri v Kulturnem domu Šentjur

Slavnostni govornik bo župan občine Šentjur Štefan Tisel

Podeljena bodo priznanja Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, Območne izpostave Šentjur

V programu prireditve bodo sodelovali člani Kulturnega društva A.M. Slomšek iz Ponikve in sicer

mešani pevski zbor Sonce in dramska skupina, ki bo izvedla slovensko premiero dramskega besedila Žarka Petana Vojak z zlato glavo.

Dan odprtih vrat Ipavčeve hiše: nedelja, 9. februar 2003 od 8.do 12. ure.

V hiši so na ogled slikarska dela udeležencev poletnega extempora "Slivnica 2002"

Organizatorji:

Občina Šentjur, JSKD Območna izpostava Šentjur, Zveza kulturnih društev Šentjur

Priznanja sklada za leto 2002 prejmejo:

1.Katja Andrinek iz OŠ Blaža Kocena Ponikva za nominacijo nagrade XV. Roševih dni

2.OPZ Glasbene šole skladatelj Ipvcev Šentjur za uvrstitev in udeležbo na Medobmočni reviji otroških in mladinskih pevskih zborov

3.ŽPZ skladatelj Ipvcev iz Šentjurja za uvrstitev in udeležbo na Medobmočni reviji odraslih pevskih zborov

4.MPZ skladatelj Ipvcev iz Šentjurja za uvrstitev in udeležbo na Medobmočni reviji odraslih pevskih zborov

5.Folklorno društvo Šentjur za uvrstitev na Medobmočno srečanje odraslih folklornih skupin

6.Veronika Gradišek, članica Literarnega društva Šentjur za uvrstitev med 9 najboljših pesnikov in pisateljev na festivalu mlade literature Urška

7.Rade Vučkovic, član Literarnega društva Šentjur za uvrstitev med 9 najboljših pesnikov in pisateljev na festivalu mlade literature Urška

Anita Koleča

PRIREDTVENI ABONMA 2003

ČISTO ČEZZ - glasbeni kabaret

KATICE IN KURJA KOŽA - etno koncert

TRIJE VAŠKI SVETNIKI - šala za smeh in zabavo

ŠTEFKA, MILAN dve enodajnici

ŽUPANOVA MICKA - veseloigra v novi preobleki

NEW SWING QUARTET božični koncert v cerkvi sv. Martina na Ponikvi

PREDSTAVA 6 + 1 obisk ene od poletnih prireditev

Ustanoviteni polom okoljevarstvenikov

Rajski otok na Proseniškem se ustanoviteljem ekološkega društva Šentjur ni izkazal za pretirano gostoljubnega: lastnik sicer prijaznega lokala v pravi zimski romantiki Damjan Leljak je že kmalu po uvodnih besedah pobudnice Marte Slakanove in Karla Lipiča, predsednika Zveze ekoloških gibanj, posegel v dogajanje in naredil mir v svoji hiši.

Začetek je bil obetaven: nabito polna gostinska soba Leljakovega lokala, največ je bilo domačinov, med njimi nekaj Šentjurčanov (Moser, Fidler, Babnik...) in celo prebivalcev Planince 1 (Alojzija Erajavec, Klavdij...). Tudi novinarki Novega tednika in radia Celje sta se prerivali med njimi. Le z občine in iz KS Blagovna ni bilo nikogar. Gospa Slakanova je pripravila kratek uvodni referat, opozorila na stiske Proseniškega, ki se je znašlo v objemu treh deponij, cinkarniške, štorovske in deponije v Bukovžlaku, predsednik Zveze ekoloških gibanj Lipič pa zakonske in druge osnove za organiziranje ekološkega društva. Nato pa je iznenada počilo. Damjan Leljak je najprej nasprotoval predlogu, da bi bil v delovnem predsedstvu tudi g. Babnik iz Šentjurja, nato pa mimogrede osvrknil še gospoda doktorja (namignil je na Moserja in Fidlerja), ki da nimata tam kaj iskati, nasprotoval pa je tudi vlogi Slakanove. Glasno je zatrjeval, da je to društvo eno samo zavajanje, da jih bodo z njim »odjebali«, da so že tako vsi podpisali itd. Tudi

to, da na sestanku ni nikogar iz KS, ki je edina nekaj naredila proti deponiji, da se tega brezveznega sestanka tudi Peperko ni hotel udeležiti, naj bi pomenilo, da nekaj ni v redu. Damjana, ki si ni dopustil dopovedati, da sploh ne gre za cinkarniško deponijo, temveč za ustanovitev šentjurskega ekološkega društva, je odločno podprl tudi g. Leljak starejši, češ da ne dovoli blatenja KS in občine, zaploskali pa so jima tudi še nekateri navzoči. Ker je bilo očitno, da je večina navzočih zainteresirana le za cinkarniško deponijo, sta se prva dvignila zdravnik Moser in Fidler, za njimi pa še nekaj drugih »nezaželenih«, nakar je Lipič po kratkem postopku ugotovil, da ni osnovnih pogojev za ustanovitev društva in vsega je bilo konec. Še najbolj nesrečna je bila Marta Slakan, ki je pripravila vse potrebno za ustanovitev društva, pa je vse šlo po zlu. Zunaj pred lokalom so se potem le dogovorili, da bodo v kratkem sklicali nov ustanovni sestanek, vajeti pa bo tokrat verjetno vzel v roke Ivan Moser.

Le kaj se dogaja s slovenskimi okoljevarstveniki, ki očitno nikakor ne morejo najti skupnega jezika? Podobno kot so že nekaj let razglašeni na državni ravni, očitno tudi v Šentjurju ne bodo zlahka prišli skupaj. O tem, ali je v ozadju tudi Stranka ekoloških gibanj, ki ji predseduje direktorica alpoškega »krematorija« Marinka Vovk, še niso ničesar rekli, toda ker je Lipič menda tudi sekretar Marinkine stranke SEG, vse kaže, da je Zveza ekoloških gibanj nekakšen by pass za na strankarstvo alergične okoljevarstvenike. Kako se bo bodoče šentjursko ekološko društvo, ki se bo, kot sem slišal neuradno, podalo v odločen boj zoper »Ratajevo« GSM bazno postajo in zoper namero Ihana, da bo skozi Šentjur letno pripeljal v klavnico 140 000 prašičev (in posvinjal vse mesto), znašlo v teh zapletenih interesnih mrežah, bo res zanimivo spremljati. Kot je enako zanimivo (in morda tudi pomenljivo), da se tega ustanavljanja društva ni udeležil noben predstavnik nove občinske oblasti.

F.K.

S silvestrovanja v Tržnici

Čeprav silvestrovanja na prostem Šentjurčani še nismo povsem posvojili, pa letošnja fešta v tržnici le napoveduje tovrstne lepše čase. Okrog 200 obiskovalcev, nekateri so prišli tudi iz bližnjih krajev, Primoža, Ponikve..., ki so skupaj stopili v tretje tisočletje, sicer ni ravno velika množica, je pa že tista kritična masa, ki omogoča žurko. Letos je sicer še ni bilo, tiste prave namreč, pa ne zaradi slabega obiska, temveč zaradi slabe gostinske ponudbe: le en odprt kafič, pa nobene stojnice, nič kuhanega vina, klobas, šampanjca – skratka na šentjurskem silvestrovanju skorajda nisi mogel napraviti niti tolarja. Tudi ansambel Vigred, ki sta ga verjetno plačala občina in KS, ni bil povsem dorašel svoji nalogi, a je nekako le zvožil. Ker pa se podarjenemu konju ne gleda na zobe, smo jih vzeli v zakup in bili na splošno kar vsi skupaj zadovoljni. Na tržnici sta silvestrovala tudi župan Tisel in predsednik KS Erjavec - takoj po polnoči sta poskušala z govori zamoriti svoje sokrajane, a ju k sreči nihče ni poslušal - ki pa sta bila skoraj edina iz vrst tako imenovanega šentjurskega jet seta. Župan Tisel je bil celo brez »matere županje«. Občinski svetniki, uradniki, učitelji, direktorji, študentje in druga tovrstna elita je očitno silvestrovala nekje bolj na toplem. Ali pa, kar je za Šentjur običajno, na ulicah Ljubljane, Maribora in Celja. Morda tudi zato na tržnici ni bilo petardnega napada.

Začetek je. Verjamem, da bo naslednje leto zadeva organizirana bolj profesionalno in bo silvestrovanje na prostem tudi v Šentjurju postalo mikavna družabnost. F.K.

Štefanovo žegnanje konj, vode in soli

26. grudna goduje sv. Štefan. Cerkev ga slavi kot prvega mučenca. Bil je diakon v Jeruzalemu in je skrbel za siromake. Pri tem je tako dobro oznanjal Kristusov nauk, da so ga Judje obsodili na smrt in ga kamenjali.

Staffan ar en stallendrang, han fodrade Herodes haster... Ali po slovensko: Štefan je bil konjar, je krmil Heradove konje...

Štefan je torej imel čudodelno moč krotjenja konj. Z znamenjem križa ga je ukrotil, konj pa je celo pokleknil predenj.

V srednji Evropi je sv. Štefan konjski patron. Postal je zavetnik konj in živine nasploh, ker je nadomestil božanstvo, ki je indoevropskim ljudstvom varovalo konje in živino. Pokristjanil je neko pogansko praznovanje, pri katerem je bilo žrtvovanje konj glavno obredno opravilo. Duhovi poganskih prednikov in duhovi narave, ki naj bi se bili poprej v divjem lovu podili skozi zimsko noč, so se spremenili v hudobne duhove, v peklenske pošasti, ki zdaj preganjajo poganske zablode. Zato pograbbijo kakšen kos konjske žrtve in ga razjarjeni vržejo v popotnika.

Na Slovenskem je priletelo vanj krvavo stegno, ki pa je danes le še strašilo za otroke. Poznano je, da so po legendi konji vlekli krsto z mrtvim svetim Štefanom, kakor je upodobljeno v Utiku pri Ljubljani.

Po švedski legendi »Staffan« sploh ni bil diakon, ampak konjar pri Herodu, kakor poje ena od švedskih pesmi:

Po cerkvenem obredniku danes na Štefanovo še blagoslovljajo vodo in sol. Prinesli so jo v cerkev blagosloviti, sol in vodo so nato ponudili živini. Nekateri pa so jo potresli po domačem polju.

Kako pa je bilo na Ponikvi? V četrtek po maši, ki je bila ob deveti uri, so za cerkvijo sv. Martina žegnali konje, sol in vodo. Zbrala se je velika množica konjenikov iz Ponikve in bližnje okolice, manjkala pa ni niti konjska vprega. Vsak je bil na svoj način zanimiv. Domači župnik je napravil blagoslov konj. Vsak konj je dobil kos kruha ter sol.

Konjeniki so se pokazali tudi Ponkovljanom; Klemen Zdolšek, ki je bil tudi organizator, jih je popeljal skozi vas. Spremljala jih je vesela pesem domačega godca. Jahali so mimo hiš in mimoidočim voščili zdravja v prihajajočem letu. Konjeniki niso bili samo občudovani, temveč marsikje tudi pogoščeni.

Marko Lesnika

Kako smo praznovali "Novo leto" na Ponikvi

Novo leto? Najbolj nora, pijana ur, ko se še nikomur ni mudilo noč. Veselje ob polnoči, ko si voščimo zdravja in veselja in ne manjka niti šampanjec.

Komaj čakan dan. Novo leto se je na Ponikvi praznovalo skoraj v vsakem koticu, v naravi ali pa doma v topli hiši. Mladi so si letos uredili zabavo kar v gostilni »pri Pintarjevem Samotu«. Ideja je na misel padla vztrajnemu Mihuhu Kundihu. S pomočjo Branka Kraševca, njegove žene Nataše, prijateljice Teje in Nine, Samota in moje malenkosti, smo uredili prostor, pripravili hrano in vse potrebno. Za glasbo sta skrbela DJ Mrki in Marki.

Vzdušje, ki ga je pričaral ognjem ob prehodu iz starega na novo leto, nas je bodrilo še v nadaljnjo zabavo, ki je trajala vse tja do poznih jutranjih

domov.

Starejši so ob polnoči šli na Ošt. Že nekaj let imajo ognjem, ki se ga z vrha vidi prav lepo. Zbere se skoraj vsa vas in skupaj pričakajo novo leto ob glasbi, pijači in veseli družbi.

Gasilska slika vseh, ki smo pripravljali novo leto (brez Markota, ki je slikal)

Marko Lesnika

Upokojensko silvestrovanje

Tradicionalno silvestrovanje Društva upokojencev Šentjur je bilo 26. decembra, prisostvovala sta mu tudi župan Tisel in predsednik Zveze DU Vinko Gobec, ki sta bila govornika. Predsednik DU Šentjur g.

posebej je izpostavil zasluge častnega člana Janeza Šibala in se mu zahvalil za vse njegove prispevke, zlasti še za organizacijo in izpeljavo srečelova. Anton Peter je bil

Šumej je v svojem nagovoru najprej čestital novemu županu, potem pa med drugim povedal, da je društvo tudi letos izpolnjevalo svoje poslanstvo, to sta predvsem popestritev življenja svojim članom ter medsebojna pomoč. Pohvalil je delo upravnega in nadzornega odbora, se zahvalil za trud vsem poverjenikom, članom raznih komisij, od socialne do stanovanjske, vodjem izletov in pohodov. Še

deležen pohvale za svojo strokovno in zanimivo predstavitev rirniških znamenitosti.

Program silvestrovanja, ki se je končal s čestitkami in lepimi željami za leto 2003, sta popestrila nastopa ŽPZ Skladatelj Ipvcev in kulturno-umetniške ekipe DU Šentjur.

Jože Mastnak-Marjan

Nedelja, 15. december

Ravnokar sem se vrnil z abonmajske predstave »Čas za spermembe« Branka Đuriča v KD – Šentjur. Dobra predstava, v nekaterih prizorih odlični Branko Đurič. Sam tekst in tudi interpretacija me je spominjala na »angleški« humor. V dvorani je bilo veliko smeha in g. Đurič se ponorčuje iz Slovencev zaradi nacionalizma in nestrpnosti do drugačnosti. Anitin abonma, kot večina reče abonmajskim prireditvam, ki jih organizira JSKD s pomočjo sponzorjev in občine, je pomembna kulturna prireditev zadnjih nekaj let v Šentjurju. Ob takšnih priložnostih se vidi, da naša »kulturna« dvorana ni več primerna in tudi ne več dovolj velika. A o kulturnem domu nič, saj je to naloga nove lokalne oblasti v občini, da razmisli, kako naprej in kaj konkretnega postori. Stara oblast je to skušala na hitro opraviti v predvolilni kampanji z velikim načrtom novega kulturnega doma, pa se ji ni izšlo.

Zadnjih nekaj dni sem bil bolan. Le skrbni negi sina Matije in prijateljice Sonje z družino se lahko zahvalim, da nisem resno zbolel. Bilo bi neprijetno v tem novoletnem času. Že tako sem zamudil eno novoletno sejo Gasilske zveze Šentjur. Sem predsednik njenega častnega razsodišča in kljub temu, da ni bilo nobenega dela v tem mandatu, se teh gasilskih sej rad udeležim. Vsem z veseljem povem, da sem svoje delo v častnem razsodišču opravil sto odstotno. Med gasilci očitno ni sporov in prepиров. Prav je tako. Upam, da mi drugih

Kar bilo je, več ni. Jurij ni bog.
Vrti zdaj nas Štefan na okrog.

novoletnih srečanj ne bo potrebno izpustiti.

V času bolezni me je na domu obiskal tudi dr. Grega Bezenšek (veterinar). Da ne bo pomote, zaradi tega, ker se je hotel prepričati, če bom pri moči za sprejemanje daril ob novem letu; da ga ne bi kupoval zastoj. Z Gregom prijateljujeva že nekaj let. Obiska sem bil vesel.

Sreda, 25. december

Je dan Božiča, največji katoliški praznik, ko sem tudi jaz doma. Včeraj so na svetlo prišle Šentjurske novice. V njih je moj dnevnik in intervju z Jurijem Malovrhom, zdaj že bivšim županom občine, ki mi ga je uspelo napisati in celo objaviti v Novicah. Intervju je pač takšen, kot mi ga je uspelo narediti in čisto takšen je, kot ga je avtoriziral Jurij Malovrh. Če sem z intervjujem zadovoljen, me je pa malo ujezilo, da je dnevnik skrajšan. Ni bil objavljen zadnji del, ko sem vam, spoštovane Šentjurčanke in Šentjurčani, zaželel obilo sreče v letu 2003. Da je dnevnik nekoliko prikrojen, sem seveda kriv sam, ker sem bil kljub opozorilom nekoliko predolg. Je pač tako, ko dobi človek priložnost, da kaj napiše in pove, hoče povedati več, kot je prav in primerno. Jaz nisem nobena izjema. Vedno sem imel dolg jezik, toda govorim le tisto, kar mislim. Upam, da to ni povzročalo večjih težav nikomur, jaz pa posledice svojega govorjenja in pisanja prenašam in nosim sam.

Ob prazniku mi je prišlo na misel, ali je prav, da se ljudje cenimo po veri, rasi in spolu. Kako narobe in pusto bi bilo na svetu, če bi bili vsi ljudje istega spola, iste vere ali nevere.

Sreda, 1. januar

Na Novega leta dan sem v družinskem krogu odšel na že tradicionalni planinski pohod na Uršljo goro. Zaradi tega je bilo potrebno že zgodaj v posteljo (okrog ene) in ker smo družinska božična in novoletna praznovanja opravili že prej, to ni bilo težko. Otroci praznujejo sami ali s svojimi ljubimi, mi starejši pa tudi po svoje in času, letom in denarju primerno.

Vstati je bilo potrebno že kmalu po šesti uri in pripraviti popotnico. Po dobri uri vožnje do Slemen na Šoštanj smo krenili na goro. Letos ni bilo snega, razen na vrhu in pot je bila prijetna, skoraj brez ledu, le nekaj polomljenih dreves nas je oviralo po gozdnih stezi. Vrh nas je obdaruil z lepim

Dar teh volitev se glasi,
tu novih vam moči.
Na pomoč župana
tri krat podžupane
občinski svet rodi.
Ne dobite velikana,
le (P)alčnika ste vredni vi.

sončnim vremenom brez vetra. Po slabih treh urah hoje se prileže čaj pri prijaznih oskrbnikih planinskega doma na Uršlji gori. Fotografiranje in pogled, ki ob takšnem vremenu seže do Triglava in še dlje in že se je potrebno vrniti v dolino. Meni je prvič uspelo gledati mavrico navzdol. Nad Ivačkim jezerom pri Ravnah na Koroškem se je naredil svod prelivajočih se barv, ki smo jih bili deležni pohodniki na vrhu. Upam, da je ta mavrica dobra napoved za vse tisto kar so mi želeli ob Novem letu in kar sem si zaželel sam, da se mi v letu 2003 uresniči.

Je pa čas okrog Novega leta čas hrane in pijače, čas obiskov in čas, ko si mnogokrat želim, da bi bil krajši.

Torek, 7. januar

Sneži. Sneži. Dočakali smo težko pričakovani sneg in mraz vsi, razen tistih, ki so zadržani in plačani za pluzenje cest. Ko ni bilo snega ali le za vzorec, so zimsko službo opravljali vzorno. Plužili so tudi centimetrski sneg, zdaj pa, ko ga je bilo preko 30 cm, so pluzenje zamudili vsaj za dvanajst ur. Tako je in upam, da bodo tudi nagrajeni za to.

Sreda, 15. januar

Včeraj zvečer sem bil povabljen na klepet na Štajerski val, kot gost v oddajo kulturni utrip ob torkih. Vabilo je bilo iznenada in nisem imel nobenega časa za pripravo, toda kljub temu mi je uspelo povedati nekaj aforizmov iz zadnjega obdobja. Po mnenju Marijane Novak, ki je oddajo vodila, in redkih, ki so me poslušali, je bil moj nastop na radiu kar dober. Povedal sem nekaj o svojem pisanju, o delu literarnega društva Šentjur in celo o svojih načrtih na literarnem področju sem

govoril. Moje ambicije v literaturi niso velike. Rad zapišem kakšen aforizem in mislim, da je nekaj posrečenih in izvirnih. Upam, da mi bo uspelo urediti, popraviti, dopolniti in dokončati roman, ki je v prvi izdaji izšel leta 1994 z

naslovom: Bufonija, dežela sivorjavih kvak. Ob izjemnih dogodkih zame bom zapisal kakšno pesmico in če mi uspe zapisati še kakšno igrico, črtice in humoreske, bom čisto zadovoljen. Z literaturo se ukvarjam ljubiteljsko - neprofesionalno. Srčno upam, da ne delam nasilja nad tistimi, ki mi kdaj pa kdaj prisluhnejo in preberejo kakšen moj izdelek. Moja najbolj priljubljena zvrst so aforizmi in spoštovani bralci dnevnika, tudi vam za zaključek nekaj mojih najnovejših domislic in aforizmov, ki so nastali na račun lokalne politike in okolja v katerem živimo.

Če me ne boste hvalili za to, kar sem napisal v dnevniku, me pohvalite za to, ker je dnevnika konec.

S spoštovanjem drage bralke in bralci, vaš

Jože Mastnak - Marjan!

Na Resevno

*Bila je v letu tri prva sobota,
ko smo šli na šentjurski Triglav
z vsemi prijatliji, bilo je lepo,
smo družno krepili duha in telo.*

*Skupaj nas zbranih bila je skupina,
ko smo po gozdu rinili gor,
da se nadihamo zraka, ne plina,
ki prinaša ga veter iz Štor.*

*Ko smo prišli do resevniške koče
malo utrujeno, a ne prav hudo,
bilo je marsikateremu vroče,
kar vnaprej smo računali to.*

*Najprej smo odšli na resevniški stolp,
se na stopnicah še enkrat ogreli,
pregledali panoramo smo celo
v vetru, a bili le vseli.*

*Ko smo s stolpom vse dokončali,
smo se nazaj v kočjo podali,
si naročili topli napitek,
to je bil res pravi užitek.*

*Mi penzionisti krepki kot smo,
vztrajno skrbimo za duha in telo,
z veseljem zmagujemo vsaki napor,
bodiš dol al pa navzgor.*

S.Š.

Jaslice, da te kap

Žličarjeve jaslice so postale šentjurska znamenitost številka ena, v božično-novoletnem času so zasenčile Slomska, ekološko kmetijo na Planinci, asfaltno bazo in še kaj. Polni so jih bili vsi časopisi, televizije, radijske postaje, v dobrem mesecu so privabile v Šentjur okrog 2000 »turistov« iz vse Slovenije. Še najmanj jih je bilo iz samega Šentjurja in bližnjih krajev.

Ustvarjalca te znamenitosti, 77-letnega očeta Narčeka in tri desetletja mlajšega sina Janča, sem obiskal tisto najbolj mrzlo nedeljo tega leta, ko so zmrzovali tudi potoki na Žličarjevih jaslicah.

Podatki o jaslicah so presenetljivi: tri prikolicke mahu, 6 m³ raznega gradbenega materiala, 120 različnih stavb (hiš, cerkva, kapelic, mlinov, žag...), 8 črpalk za vodo, 8 transformatorjev, 850 žarnic, 200 različnih figuric... Ni dvoma, gre za velikansko delo, ki sta ga Narček in Janč začela pred desetimi leti in vsako leto mu nekaj dodata. Letos je to kompletna maketa šmarskega Sv. Roka. Samo za postavitev jaslic sta porabila okrog 900 ur in naredila 140 000 tolarjev neposrednih stroškov.

Pa kaj bi govoril, treba je iti k Žličarjevim in pogledati to čudo vztrajnosti in spretnih rok. Ki ima le eno resno napako: nima prave vsebine.

G. Narček, kaj vas je prišlo, da ste se lotili tako norega dela?

»Hi, hi, kaj pa vem. Zaradi veselja, kaj če biti drugega. Dva meseca tičiva s sinom tu notri cele dneve, se vsak dan skregava, potem pa delava naprej. In sva vesela, ko jaslice stojijo in so jih ljudje veseli.«

Vaše jaslice so postale prava šentjurska znamenitost. Pričakujem, da vam občina in KS krepko pomagata, z denarjem mislim.

»Kje pa, sploh ne. Še pogledat jih ne pridejo. Ja, no, lani je bil Malovrh enkrat tu, je prišel z enim novinarjem. Bi človek rekel,

da sta občina in KS prej jezna na nas: še ceste nam ne splužijo.«

Kaj pa zaslužek? Sem videl tam veliko škaflo za prostovoljne prispevke.

»Ja, ampak je prazna. Največ pridejo otroci, ki nimajo denarja, ali pa se nabirajo v škafli desetaki. Moram reči, da so naši obiskovalci kar sorazmerno škrti, težko kaj pade od njih v škaflo. Včasih pride poln avtobus, pri škafli pa se ustavi le en sam obiskovalec. Ne, ne bo se nabralo niti za stroške, ki sva jih imela letos. Kakšnih 100 jurjev pa bo.«

Kdo so vaši obiskovalci?

»Pridejo z vseh koncev Slovenije. Letos jih je bilo veliko iz Šmarja, zaradi sv. Roka. Ne, domačih obiskovalcev ni veliko. Tudi iz šol in iz vrtcev jih do sedaj še ni bilo. Ampak se jih tudi preveč ne veselim, ker mi otroci velikokrat kaj polomijo.«

Kako bo šlo naprej?

»Delala bova naprej, se bova že kaj spomnila.«

F.K.

Prehlajeni dogodki Sveta noč blažena noč...

Komercializacija božiča je vsako leto očitnejša. Letos so radio, televizija, časopisi, trgovci... kot besni navalili na božič in ga sprofanirali do kraja. Sveta noč, melodija, ki res nosi v sebi nekaj posebnega, spokojnega in upajočega, mi je v predprazničnih dneh tudi po večdesetkrat na dan v vseh mogočih variantah udarjala vsa čutila. Ni je bilo reklame, pevskega ali in instrumentalnega nastopa, ki jo ne bi po svoje zlorabil. Peli so jo resni zbori, cerkvene skupine, pijanci, igrali zabavljači, klošarji, pihalni orkestri. Spremljali so jo eksplozije petard, blišč raket, ki nam svetijo namesto »zvezdic božjih«. Pokalo je kot na ruski fronti. Tudi ob polnočnicah. Župnik Herman je med bogoslužjem na božični dan romantičnemu Ostu izklopil zunanje ozvočenje, mislim, da iz protesta. Polnočnice s svojo »obveznostjo« predstavljajo drugačen tip »onesnaževanja« božiča.

Koncerti božičnih pesmi so že bolj sofisticirana oblika »zlorabe« božiča. Letos jih je bilo kar nekaj, koliko pa jih je res bilo dobrih, je drugo vprašanje. Več jih ne registriram in tudi ne obiskujem, ker gre praviloma za povprečno »ljudsko« petje. Ki je v času socializma ali takoj po njem še imelo čar prepovedanega, danes pa se od njega zahteva bistveno več. Kar seveda tudi navadno zapišem. Zato so letos ŠN dobile eno samo vabilo; ojunačil se je ponkovski zbor Sonce. In me prijetno presenetil. Zbor sicer nima atraktivnih glasov, vnaša pa v šentjursko zborovsko petje dinamiko in tisto potrebno pestrost, ki že prehaja v zabavnost.

Nosilci betlehemske lučke miru so spet ena od »trgovskih« božičnih variant. Ko je Jani Kukovič vdrl s svojimi skavti - taborniki (gre menda za »rdečo« skavtsko varianto) na sejo občinskega sveta in eno lučko podaril odhajajočemu županu Malovrhu, z nesramežljivo zahvalo za preteklo razumevanje, in drugo novemu županu, ve, se zakaj, mi je bilo nerodno. Njim pač ne, kajti božič je očitno čas za vse vrste trgovanja. Ko si tako rekoč prisiljen kupovati in prodajati stvari, ki jih ne potrebuješ. Kar v bistvu ni prav daleč od tistega neposredno nesramnega dejanja, ko so nam z drevesa ukradli okrasne lučke. Pa se še jeziti nisem smel: nekdo, ki ima rad lepo okrašen božič, jih je pač potreboval. Saj bi mu jih moral tako podariti, zaradi blaženosti tega božičnega časa. Tako kot je Zdravstveni dom v isti noči »podaril« neznanim ljubiteljem cvetja vseh svojih šest lončnic, ki so krasile njegov vhod.

Sveta noč, blažena noč, le kam si zajadrala?

F.K.

Jubilej gospe Pavle Dosedla

Gospa Pavla se vključuje v krog eminentnih seniorjev na Ponikvi, ki se spoprijemajo z zadnjo petino stotih let življenja.

Rodila se je v družini Cimperman na Ponikvi, osnovno šolo je končala na Ponikvi, nadaljevala pa v meščanski šoli

Krško in kasneje ekonomski v Celju. Morda je na zaposlitev vplivala sorodstvena vez z dolgoletno delavko pošte - svojo prvo zaposlitev je dobila na pošti Maribor. Poročila se je leta 1946. Zaposlitev soproga in rojstvo hčerke Tatjane sta vplivala na selitev v Rogatec, od koder sta jo službena premostitev in želja

po domačem kraju vrnila na Ponikvo. Delala je na pošti Celje, od tam je bila kmalu premeščena na mesto upravnice pošte na Grobelnem. Tu se je desetletje do svoje upokojitve odgovorno in prizadevno povezala z okoljem. Z ozirom na takratno telefonsko in telegrafsko tehniko je prva izvedela za marsikatero prijetno ali žalostno novico krajanov. Za posredovanje teh je rokovala z induktorsko telefonsko centralo s tremi števkami telefonov za območje Grobelnega in Šentvida. V takratnem času je bila pošta središče krajevnih informacij.

Kmalu je ostala vdova. Skrbela je za življenje in izobrazbo hčerke Tatjane in sina Igorja. Mnogo prezgodaj je umrl zet, uspešen novinar Lojze Vezočnik. Družini je dala zgraditi in opremiti prijazni novi dom. V njem ji želimo zlasti zdravja in mnogo let prijaznega življenja v krogu njenih najdražjih.

V. Jagodič

Prehlajeni dogodki

Sprememba alkoholne kulture?

Pred več kot letom dni je minister za zdravje dr. Dušan Keber presenetil javnost z napovedjo, da pripravlja zakonsko podlago, ki naj bi prispevala k omejevanju pitja in dostopnosti alkoholnih pijač. Konec decembra naj bi omenjeni zakon o omejevanju pitja alkoholnih pijač že šel skozi parlamentarno proceduro, vendar so poslanci zaradi neuskladenosti med posameznimi členi preložili odločanje na naslednjo sejo. Po mnenju ministra Keberja spada alkohol med droge, z omejevanjem pitja pa naj bi po njegovem uveljavili drugačne vrednote in kulturo naroda v odnosu do drog.

Če zakon ne bo utrpel bistvenih sprememb, bo prepovedano prodajanje in točenje alkoholnih pijač mladostnikom in že vinjenim osebam. V trgovinah ne bo mogoče kupovati alkohola od devete ure zvečer do sedme ure zjutraj, v gostilnah pa od konca večernega obratovalnega časa do desete ure dopoldan ne bodo smeli postreči z žganimi pijačami. Zakon predvideva prepoved prodaje alkoholnih pijač v šolah, zdravstvenih domovih, bolnišnicah, uro pred in med tekmami in drugimi športnimi prireditvami ter na delovnih mestih med delovnim časom. V gostilnah in trgovinah bodo morali na željo gostov postreči z dvema brezalkoholnima pijačama, ki ne bosta smeli biti dražji od najcenejše alkoholne pijače.

Minister Keber izraža upanje, da bo z zakonom o omejevanju alkohola dosežen podoben učinek, kot je bil s protitobačnim zakonom, ki je po nekaterih ocenah zmanjšal kajenje za tretjino, nekateri poslanci pa so prepričani, da to ni zaščitni, ampak prohibicijski zakon, s katerim se zamegljujejo resnični družbeni problemi. Po mnenju opozicijskih poslancev bo zakon marsikateremu trgovcu in gostilničarju zagrenil življenje, zaradi prehude rigoroznosti pa ne bo dosegel zaželenih učinkov. Bolj kot to, bi bilo treba mlade ljudi ozaveščati, da pretirano pitje alkoholnih pijač škoduje zdravju in povzroča vrsto socialnih napetosti.

K temu dodajmo še to, da bo omenjeni zakon žal dajal še večjo potuho ti. društvenim gostilnam, torej prostorom, kjer mnogokrat pod pretvezo, da gre le za društveno dopolnilno dejavnost, na veliko točijo pijačo (seveda brez računa), v resnici pa se pod tem skriva vse kaj drugega.

Prav tako bo težko na silo spremeniti zakoreninjeno kulturo alkohola, saj so lani celo na prireditvi, kjer so nagradili tudi najuspešnejše šentjurske šolarje, imeli na voljo le šampanjec.

br

Doma sem iz Gorice pri Slivnici pri Šentjurju pri Celju in sem Slivničan...

(nadaljevanje)

Med ljudmi pa se za Gorico pojavlja še eno ime: **Glinca**, sploh ljudje, ki niso živeli v neposrednem centru Gorice, so uporabljali to ime. »Grem na Glinco,« so rekli. Ime naj bi izviralo iz besede glina, nekoč naj bi se na področju Gorice/Glince namreč kopala glina.

Tudi v poimenovanju društev bi lahko našli neko logiko. Društva z daljšo tradicijo in stažem so v imenu ohranila staro ime Slivnica pri Celju, to so prostovoljno gasilsko društvo, društvo upokojencev, planinsko društvo (to je staro sicer le petnajst let), novonastala društva pa so uporabila ime Gorica pri Slivnici: turistično društvo, društvo mladih, športno društvo, kulturno društvo, teniški klub idr.

In da bi si predstavljala, kako stvar izgleda tudi v praksi, sem izvedla **mini anketo** na to temo. Povprašala sem približno šestdeset Goričanov (kar je približno 10 procentov prebivalcev centra Gorice). V anketah sem spraševala, za kaj se prebivalci Gorice pri Slivnici imajo, iz katerega kraja da so, kaj so včasih rekli v Celju na avtobusu, kam se peljejo, in ali se jim zdi pomembno ločiti, da se prebivalci Gorice pri Slivnici in Slivnice pri Celju ločimo po poimenovanju. Zanimivo se mi zdi to, da predvsem mlajši Goričani sebe odločno štejejo za Goričane. Tu se še vedno postavlja vprašanje, ali je razlika med imeti oz. šteti se za kaj in reči, kaj si. Nekje do starosti petdeset let prevladuje goriška zavednost, nad petdeset let pa je bil rezultat neodločen. Goričani pod 50 leti bi v večini tudi rekli, da so iz Gorice ali Gorice pri Slivnici, medtem ko je mnenje pri starejših bolj tesno, a še

vedno v prid Gorice pri Slivnici. In kako so se sporazumevali s šoferji in sprevodniki? Tu se je večina odločila za Slivnico v vseh starostnih kategorijah. In neverjetno vsi so bili v večini tudi za, da bi se prebivalci teh dveh krajev ločili po poimenovanju. Zanimivo se mi je zdelo tudi to, da novi prebivalci Gorice, iz naselja Urban, ne uporabljajo drugega poimenovanja kot Gorica, prav tako pa tudi njihovi otroci. Ja, oni so parcelo kupovali v Gorici pri Slivnici in ne v Slivnici. In to je najbrž generacija, ki ne bo več imela problemov s poimenovanjem sebe kot Goričanov in prebivalcev s Slivnice kot Slivničanov. Bo pa tudi že bolj oddaljena od vedenja, zakaj pravzaprav živijo v krajevni skupnosti Slivnica pri Celju, če sam kraj Slivnica pri Celju obiščejo le še na kakšnem nedeljskem sprehodu...

Je iz vsega kaj potegniti? Bolj kot kakšno rešitev problema le ugotovitev, zakaj tako. Ljudje v Gorici smo že sprejeli, da se je težišče skupnosti na tem področju preselilo iz enega kraja v drug kraj, manjka nam le še preskok v besedah. Če bomo rekli, da smo iz Gorice ali Gorice pri Slivnici, nas gost pač ne bo iskal kje po vrhu Slivnice. Tudi Slivniško jezero bo zdaj že lažje našel, je namreč že iz Šentjurja dobro označeno, kam je potrebno zaviti. Morda bo tujcu še najtežje najti Slivnico, ker Gorica nima več tistega pri Slivnici, da bi obiskovalec s tem lahko vedel vsaj to, da se že približuje Slivnici in da je vsaj do tu na pravi poti.

Nina Gradič

Obvestilo

Darujmo kri in pomagajmo ljudem

Krajevna organizacija RK Gorica pri Slivnici v sodelovanju s Krajevnimi organizacijami RK Loka pri Žusmu, Prevorje, Območnim združenjem RK Šentjur, ter z oddelkom za transfuzijo krvi bolnišnice Celje organizira krvodajalsko akcijo v Gorici pri Slivnici.

Akcija bo potekala v prostorih Kulturnega doma Gorica pri Slivnici, v četrtek, dne 6. februarja 2002 od 7.00 do 12.00 ure.

Sekretar OZ-RK, SLEJKO Slavko

RENAULT

PRISKRBITE SI SVOJ RENAULT L.2002

SCENIC z NAJVEČJIM MOŽNIM PRIHRANKOM
prihranek do 615.500 SIT DO SEDAŽ: do 496.000 SIT

UGODNO FINANCIRANJE NA POLOŽNICE, KREDIT BREZ POLOGA TUDI ZA RABLJENA VOZILA!

NOVI MEGANE
Evropski avto leta 2003

ŽGAJNER

ROGAŠKA SLATINA - na obvoznici
tel.: 03 818 22 52, gsm: 050 646 441, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •

Kredit, Kredit na položnice, Leasing, Staro za novo, Staro za staro.

Ul. Dušana
Kvedra 23,
Šentjur

GLORIA

Delovni čas:
pon-pet: 8-19
sob: 8-13
ned: 8-11

CVETLIČARNA METKA

NUDIMO:

Pestro izbiri rezanega cvetja, lončnic, suhih aranžmajev, okrasnih loncev in dekorativnih materialov.

IZDELUJEMO:

Vse vrste cvetličnih aranžmajev, šopke, poročne šopke ter konfete za vse priložnosti.

POGREBNE ARANŽMAJE, VENCE TER SVEČE DISKRETNOST DOSTAVIMO NA ŽELENO MESTO BREZPLAČNO.

Imetniki kartice "STALNA STRANKA" 10% POPUST

Vaša cenjena naročila sprejemamo 24 ur na tel.: 749 34 01

DARILNI BUTIK BRIGITA

NUDIMO:

DARILA ZA KRST, OBHAJILA IN POROKE
KRSTNE SVEČE Z IMENI IN DATUMI
PLATNA
NABOŽNI PROGRAM
UMETNIŠKE SLIKE, KIPCI
KRISTAL S SREBROM
ROČNO IZDELANE VOŠČILNICE
ETNO PROGRAM
DIŠEČE SVEČE IN TORTICE
KOPELI
ETERIČNA OLJA
RAZNI DODATKI ZA POPESTRITEV
VAŠEGA DOMA

Dobnikove praline, vrhunska vina, darila za lovce, ribiče in zbiratelje vsega lepega

Unikatna darila za obletnice, poroke in druga praznovanja.

Vse Vam lično aranžiramo in dostavimo na zeleno mesto tel.: 749 34 00

Pričakujemo Vas. Metka in Mihaela ter Brigita in Milena

Prekrški odslej po hitrem postopku

Precej novosti za tiste, ki se včasih znajdejo, pa čeprav tudi za čisto malo, navzkriž z zakoni, prinaša novi zakon o prekrških. Po njem bodo globe poslej izrekli policisti, cariniki, davkarji in drugi inšpektorji vseh vrst, ki so doslej prekrške prijavljali sodnikom za prekrške. Država je v preteklem letu izterjala komaj 10 odstotkov od okoli 14 milijard tolarjev izrečenih kazni. V predalih sodnikov za prekrške je ostalo nedotaknjenih okoli 200.000 zadev, četrtnina od teh jih je zastarala.

Novi predpisi o približno 4700 vrstah prekrškov, s katerimi naj bi se povečala učinkovitost kaznovanja, bodo začeli veljati leta 2005, sodniki za prekrške pa bodo obravnavali samo še primere, ko bo šlo za telesne poškodbe, za mladoletnike, za obrambne zadeve in podobno. Po novem se tudi ne bo mogoče več pritožiti na izrečene globe za prekrške, bo pa mogoče zahtevati sodno varstvo zaradi morebitnih napak v postopku. Še naprej bo ostala v veljavi olajšava, da tisti, ki prekršek plača v osmih dneh, plača le polovico predvidene kazni. Za storilce prekrškov je poslej predvidena možnost uklonilnega zapora, namesto tega pa lahko storilci to nadomestijo tudi z opravljanjem določenih nalog v splošno korist.

br

Študentska kronika

Bilo je:

Novoletni teden

25.12./sreda/ Kino Prostor. Filmske projekcije po izboru obiskovalcev via projektor. Pogledali 2 filma.
26.12./četrtek/ Prostor: Rešetanje. Predstavitve Radia Študent in izbor glasbe z RŠ DJ-i
28.12./sobota/ v telovadnici OŠ F. Malgaja: Odprti turnir dvojic v namiznem tenisu.
28.12./sobota/ Prostor: Minikoncert; Curse of Instinct (metal core), In-Sane (melodični core)
29.12./nedelja/ Prostor: Kantavtroski večer z Danijem Kavašem. Poslušali črno-beli prekmurski jazz
30.12./ponedeljek/ Prostor: Mu-mu scena z DJ Traktorjem

Januar

10.1./petek/ Prostor: Potopis; Borut Kecelj je prisotne »popeljal« po Južnem Vietnamu
11.1./sobota/ Prostor-galerija 3.oko: Inštalacija; likovna grupa K.A.M.
17.1./petek/ Prostor: Brez podlage; glasbeno obarvani večer z Davidom Pisancem

Kaj se obeta

31.1./petek/ 20h, Prostor: Izredni občni zbor ŠKMŠ; volitve v Svet študentskih klubov. Podrobnosti na www.skms.net. Ppmembno: zaradi zamude pri postopku, je kandidature možno oddati na samih volitvah!

31.1./petek/ 21h, Prostor: Minikoncert; Noxire (r nr, Celje)

Februar

1.2./sobota/ 20:30, Kino Prostor; Filmi po izboru gledalcev via projektor + ozvočenje
7.2./petek/ 20:30, Prostor: Potopis: Jamajka, Samo Šolinc
8.2./sobota/ 20:30, Prostor: VHS večer. Izbor kratkih video filmov iz produkcije Društva zaveznikov mehkega pristanka iz Krškega
21.2./petek/ 20h, Prostor: Okrogla miza »ALKO«. O »Alku«, kameleonskemu prijatelju, bo tekla beseda v sodelovanju z akterji, ki se ukvarjajo z njegovim uživanjem in posledicami
22.2./sobota/ 20:30, Prostor-galerija 3. oko: Otvoritev slikarske razstave Mateja Koleča.
28.2./petek/ 21h, Prostor: Večer laške scene; minikoncert HC30 (hardcore) in Marvin (cyber 'n roll)

Obvestila

Dva razpisa:

1. Poimenovanje mladinskih prostorov
 2. Oblikovanje notranje podobe ml. prostorov
- Podrobnosti so objavljene na: www.skms.net.
Rekreacija: sobote ob 14:30 v OŠ F. Malgaja
Uradne ure: petki 15-17h v pisarni MS servisa

Izleti

13.-16.2. Sarajevo; ekskurzija od četrta do nedelje, vlak. Prijave do 8.2. člani 15.000 SIT, ostali 18.000. info: 031/635293 (Luka)

Ob 50-letnici ZD Šentjur

Šentjursko zdravstvo skozi čas

Piše Mimica Horvat

(6. nadaljevanje)

Leta 1985 sta bila opravljena nadzidava ZD in ureditev prostorov za dispanzersko dejavnost. V podstrešne prostore smo preselili upravo, knjižnico in patronažno službo. Vsega skupaj smo imeli 1650 m² delovnih prostorov. Nadzidava je stala 8 milijonov din, od tega je občinska Zdravstvena skupnost prispevala 5 milijonov, drugo pa so bila sredstva ZD.

Število zdravstvenih storitev se je povečevalo iz leta v leto. Čeprav je bila občina Šentjur takrat po narodnem dohodku nekje med zadnjimi v Sloveniji, je bila zasedenost zdravstvenih kapacitet na slovenskem povprečju.

Povzemam nekaj podatkov iz statističnega poročila za leto 1987.

Posamezni zdravniki so opravili naslednje število pregledov: Moser 7433, Svetina 9792, Fidler 10 073, H. Prebil (varstvo žena) 9458, T. Prebil (varstvo otrok) 8405 in 1012 cepljenj, Kovač-Škoberne (varstvo šolarjev, na specializaciji) 3652 in 1374 sistematskih šolskih pregledov, Čolović 5245, Šmid (ZP Planina) 14 863.

V ZD Šentjur so leta 1987 bile organizirane naslednje enote:

V otroškem dispanzerju

Splošna medicina:

4 zdravniki - specialisti za splošno medicino; dispanzer za varstvo borcev, posebno obravnavanje rizičnih skupin bolnikov (diabetiki, hipertonični, kronični bolniki...)

Dispanzer za medicino dela:

Vodil ga je specialist medicine dela, prometa in športa; sistematski pregledi pred zaposlitvijo, živlcev, šoferjev... in kurativni posegi. Dispanzer je imel; rtg fluorograf, EKG, Vitalograf, oscilometer,

ortorator, ADG, nikotmat (za fiziologijo dela).

Dispanzer za varstvo otrok.

Vodila ga je specialistka - pediatrija; vsa kurativa predšolskih otrok, posvetovalnica za dojenčke, cepljenja predšolskih otrok, vzgojno preventivno delo.

Dispanzer za varstvo šolske mladine:

Vodila ga je specialistka za šolsko medicino; okrog 6000 kurativnih pregledov in 2000 sistematskih pregledov, higienski nadzor šol, preventivna vzgoja, predavanja...

Dispanzer za varstvo žena:

Vodila ga je za varstvo žena usposobljena specialistka splošne medicine. Poleg kurative opravlja varstvo nosečnic in žena, materinsko šolo, ginekološke preglede, uvedena je specialistična ginekološka ambulanta.

Druge specialistične dejavnosti:

V ZD so prihajali ginekolog, pulmolog, psiholog, logoped, otolog in kasneje tudi okulist. Pri uvajanju specialističnih ordinacij je bil problem njihovo neurejeno financiranje na ravni Zdravstvene skupnosti in Zdravstvenega Centra Celje.

Fizioterapija:

Opravlja jo dve fizioterapavtki: ultrazvok, diadinamik, elektroforeza, trakcije, kopeli, TENS, termopak, elektrostimulacije, ciklodinamometer in drugo.

Laboratorij:

Je bil samostojna enota že od leta 1958, ko je bil nabavljen

prvi mikroskop. Leta 1974 se začnejo pregledi krvnega sladkorja, nabavljen je AMES aparat, CULTER (elektronsko štetje krvnih celic), ENZYMAT (biokemične preiskave).

Patronažna služba:

Opravlja jo 6 patronažnih medicinskih sester: obiski na domu dojenčkov in malih otrok, nosečnic, bolnikov in starejših, posvetovalnice, zdravstvena vzgoja. Zaradi skrajševanja ležalne dobe v bolnišnicah se je močno povečalo število obiskov bolnikov na domu, kar

30 let sedanjih lekarniških prostorov

22. januarja 1973 je pričela poslovati lekarniška prodajalna v novih prostorih ob leto poprej zgrajenem Zdravstvenem domu v Šentjurju. Za prizadevne farmacevte lekarne v bivših najetih prostorih, last družine Valčka in Miha Iskra, ul. Dušana Kvedra 30, je nastopil renesančni dogodek. Enako velja za koristnike zdravniških receptov in ostale kupce.

V nove prostore so se vselile: Boža Štupar, dipl. farmacevta kot vodja, in farmacevte Anica Pintar, Cverlin Malčka in Olga Zupanc. Pred Božo Štupar je lekarno vodila gospa Zvonka Hering-Tatalovič. Dohodkovno v takratnem in predhodnem obdobju ta dejavnost ni omogočala večjih vlaganj. Oblast je dovoljevala širitev dejavnosti tudi na prodajo kozmetike in drugega blaga. Uprava Javnega zavoda celjskih lekarn ni želela plasirati sredstev izven Celja, saj je glavnino prometa dosegala na področju mesta. Za širitev in posodobitev je bila nujna intervencija zdravstvenega doma in občinskega vodstva.

Zadnja posodobitev teh prostorov je nekoliko prijaznejša do številnih pacientov in kupcev. Ti so posledica frekvence zdravstvene dinamike in vrste novih zdravil ter pripomočkov izven zdravniške recepture.

Šentjur dobiva novo zdravstveno institucijo Diagnostični center. Verjetno je to solidna pridobitev za samoplačnike in obremenilno za že skrajno navrtano zdravstveno blagajno. Da manjka zdravnikov, nepriviligirani čutimo na lastni koži. Občina Šentjur je že na svoji l. seji sveta novega sklica sprejela sklep o določitvi pogojev in izvajanju javne lekarniške dejavnosti. S tem omogoča novo poslovalnico lekarniške službe. Ali je ta sklep prenagljen in če ne bo za koristnike obremenilen, ni za občane usoden. Ortodoksno demokratičnosti je seveda domena strankarskih liderjev.

Ker pravijo sicer, da naj pustimo novi vladi 100 dni za preizkus brez kritike, morda kaže to upoštevati tudi pri novoizvoljenih občinskih svetih in županih.

V. Jagodič

Šentjur v času

Dežurstva trgovin

Ob sobotah od 7. do 12. ure in ob nedeljah od 7. do 10.30 ure je odprta Delikatesa Klanjšek Mesarstva Jurij v Efenkovi ulici, ob nedeljah od 8. do 11. ure je odprt živilski oddelek Blagovnice Resevna, odprta je prodajalna Kruhek v ulici Dušana Kvedra in sicer ob sobotah od 7.30 do 17., ob nedeljah pa od 8. do 18. ure ter prodajalna Močnik v Vrbnem pri Šentjurju od 8. do 17. ure.

Novi tednik, 14. 1. 1993

V Šentjurju Veselo počitnikovanje

Društvo prijateljev mladine Krajevne skupnosti Šentjur - center pripravlja tudi letos enotedenski program Veselo počitnikovanje, ki vključuje športne, zabavne in kulturne dejavnosti, v OŠ Franja Malgaja pa bodo za prijavljene otroke pripravljali tudi kosila.

Novi tednik, 21. 1. 1988

Uspešno šentjursko vinogradništvo

Zlasti drameljske gorice so v zadnjih petnajstih letih doživele preporod, saj so jih obnovili dobri dve tretjini, poraslo je število vinogradnikov, posodobili so trsni izbor, uredili žičnice.

O kakovosti vin s tega okoliša so se pohvalno izrazili tudi enologi, ki so lani podelili 16 belim in 13 rdečim vrstam vin 7 diplom kakovostnih in 21 s priznanji opremljenih vin.

Novi tednik, 20. 1. 1983

Nova organiziranost

Pri socialistični zvezi v Šentjurju je stekla akcija glede organiziranosti krajevne skupnosti Šentjur - okolica. Ta KS namreč šteje 4500 prebivalcev in je tudi po geografski legi precej razvlečena, kar onemogoča dobro delo in sodelovanje krajanov. Po vsej verjetnosti bosta iz velike KS nastali dve, ali pa bodo znotraj te konstituirali več vaških skupnosti. O organiziranosti pa bodo v kratkem odločali tudi krajanji sami.

Novi tednik, 26. 1. 1978

br

Policijske cvetke

Alko rožice

Čeprav tudi policisti neuradno spoštujejo božično-novoletni čas, so šentjurski občani v preteklem obdobju pihali kar 234-krat, 36 šoferjev pa je po testu pot nadaljevalo peš.

Rekord je 28. decembra postavil A.K. iz Dramelj, ki je na izvozu za Razbor s 3,36 promilami izsiljeval prednost. Precej bolj skromna sta bila Šentjurčana M.L. (2,6) in J.G. (2,0), ki sta 15. oziroma 3. januarja sredi dneva sredi Šentjurja padla v roke policistom.

Prijetno je presenetil dobro znani drameljski mopedist S.R., ki ne daje veliko na vozniško dovoljenje, čelado in podobne neumnosti, saj so ga tokrat policisti zalotili domala treznega: z zanj skromnimi 2,05 promilami.

Burno zakonsko življenje

Je doseglo svoj vrhunec 28. decembra, ko so policisti kar trikrat v eni noči intervenirali pri 44-letnem K.L. in njegovi družici 37-letni S.L. iz Loke pri Žusmu. Zadeva se je končala zelo antierotično: preostanek noči sta zakonca preživela ločeno, kajti K.L. so policisti vzeli v hladilniško oskrbo.

Petarde? Da, lepo prosim!

Tako nekako si je priredil znano praznično parolo 33-letni Šentjurčan S.P., ki je na Štefanovo zaradi velikega veselja do metanja petard kar trikrat padel v roke policistom. Da ni končal v hladilniku, gre zasluga dežurni zdravnici, ki je povsem razumela njegovo manijo.

Nacisti in komunisti skupaj

Morda celo združeni v eni, do sedaj še neznani osebi. Ki je s kljukastimi križi in peterokrakami ovenčala okolico občine in železniške postaje.

»Love story«

Zgodba se je začela v Dramljah, kjer je Šentjurčan Š.V. ob priliki »pospravljalk« skupno lastnino, kar je čustveno tako prizadelo bivšo partnerko L.V. (ki mu daje v podnajem del stanovanja v Šentjurju), da je sredi noči pritekla k njemu, vsa krvava in razrezana, ker je šla skozi zaprta steklena vrata, da mu je lahko povedala, kar mu je za povedati imela. Ker se je to dogajalo polprazničnega 3. januarja v zelo ranih jutranjih urah, so »idilo« prekinili policisti.

Manijak ali moralist?

V noči na 23. januar je neznani storilec vlomil v kiosk 3 Dva in odnesel kup erotičnih revij. Dileme, s kakšnim namenom, policisti še niso rešili.

Dobro si je zapomniti

Vsak tretji povzročitelj smrtne nesreče je vozil pod vplivom alkohola

Šepetanja ob šanku

Gremo na referendum

Točajka: Volitev je konec, zdaj moram poiskati nekaj, da boste radi hodili v moj bife, nekaj, kar ljudi privlači, o čemer ljudje radi govorijo za šankom, o čemer radi razpravljajo, modrujejo in zraven popijejo kak liter vina. Bolj kot je tema zanimiva in vroča, manj je pomembno, kakšno je vino.

Tinček: To pa danes ni težko. Referendume imamo vsak mesec o zadevah, o katerih bi moral odločati že državni sekretar in ne ljudstvo. Še predstavniki ljudstva v Ljubljani bi se morali ukvarjati z bolj pomembnimi zadevami.

Tonček: Veš kaj, da ljudje odločamo na referendumih o raznih vprašanjih, ni nič narobe.

Tinček: Že, že, toda o čem naj ljudje odločamo? O vračanju denarja in o organizaciji firm prav gotovo ne. O delovnem času trgovin tudi ne. O pomembnih zadevah nas ne sprašujejo.

Točajka: No, pa imamo temo. Referendum, da ali ne?

Tonček: Jaz sem odločno za. Če nas drugače ne puste zraven in smo neposredno demokracijo čisto opustili, je prav, da vsaj na referendumu kakšno rečemo. Naj vedo tam zgoraj, da ljudstvo misli.

Tinček: Oni zgoraj že mislijo, toda o sebi. Na odločanje naj mislijo, bolj odločni naj bodo, odločajo naj o zadevah, za katere so bili izvoljeni, imenovani in so plačani za to. Namesto, da bi delali svoj posel, raje odločitve prepuščajo nam na referendumu in se tako izogibajo odgovornosti. Potem, ko vse narobe gre, pa govorijo: ljudstvo je tako odločilo.

Tonček: Nekaj imaš mogoče prav. Toda odločati na referendumu je tudi pomembno. To je prava demokracija.

Tinček: Prava demokracija? Že mogoče, če bi vprašanja bila prava in res pomembna, toda oblast je vedno znala ljudstvo nategniti v imenu demokracije. Včasih smo imeli samoupravljanje in samoupravne skupnosti, da so ljudje mislili, da odločajo o pomembnih zadevah, odločala pa je Partija. Danes imamo demokratično izvoljene oblastnike in kup referendumov, o pomembnih zadevah pa odločajo strankarski veljaki in prvopisani birokrati. Referendumi so metanje peska v oči.

Tonček: Ti tako govoriš, ko si bil tako vnet ob referendumu o umetni oploditvi in splavu.

Tinček: To pa je druga zadeva. Kako prav je, da je ljudstvo odločilo o usodi nesrečnih žensk in rešuje rodnost v deželi. Tudi o kloniranju bi bilo prav odločati na referendumu.

Tonček: Ha, ha! Rodnost je zdaj še slabša, kot je bila. Ženske zdaj to napravijo drugače; tiste, ki nimajo druge izbire, na črno, tiste, ki imajo denar, pa v tujini. Referendum o umetni oploditvi in splavu je bil za predlagatelje ideološko vprašanje.

Tinček: Ni bilo tako, čeprav je res pomembno, kako vprašaš ljudi. Vprašanja vedno postavljajo predlagatelji referenduma, zato nekatera vprašanja na referendum prihajajo, druga pa nikoli ne bodo. Referendum je manipulacija, tako kot volitve z enim kandidatom. Sem proti referendumu. Še tistih ne maram, ki jih predlagajo moji.

Tonček: Če ni po tvoje, si pa proti. Jaz sem za referendum. Čim več jih naj bo, toda vprašanja na referendumu naj bodo dvojna. Ali sem za to rešitev, ali pa sem za drugo. Tisto, ki dobi več glasov, naj zmaga. Vlada, župani in drugi izvoljeni pa naj to izpeljejo ali pa odidejo.

Tinček: Si pa naiven. Še po volitvah težko kdo odide od korita, zato pa imamo toliko sekretarjev, podsekretarjev, pomočnikov, svetovalcev in pomočnike pomočnikov. Po referendumu zagotovo ne bo odšel nobeden, pa če je rezultat takšen ali drugačen. Od referendumov imajo največjo korist člani državnih in občinskih komisij, volilni odbori in tiskarji.

Tonček: Ko nimaš drugih argumentov, so pa krive komisije in svetovalci. Kaj pa vsebina, demokracija in neposredno odločanje?

Tinček: Ne govori, saj še sam ne verjameš, kar govoriš. Neposredno odločanje?

Tonček: Pustiva to. Bova drugič premlela, ko bodo stvari bolj čiste. Boš videl, kakšna razprava se bo zdaj vnela o referendumih, ko ni šlo nekaterim vse po načrtu. Tisti, ki so bili nekoč proti, so zdaj za in drugi so proti, zato ker so prvi za.

Tinček: Še vedno sem proti, ker si ti za.

Točajka: Dobra tema. Tri litre vina plačat prosim.

Vaša točajka

radio 93,7 87,6

Štajerski val

NAJBOLJ POSLUŠANA REGIONALNA RADIJSKA POSTAJA

(Mediana 1994-2001)

RADIO ŠTAJERSKI VAL d.o.o. Šmarje pri Jelšah, Aškerčev trg 21, 3240 Šmarje pri Jelšah

Modni kotiček Vanje Bertossi

Moda tudi za močnejše postave

Ko pomislimo na modo, se nam pred oči nehote prikažejo vitka dekleta idealnih mer 90-60-90, visoke okrog 180 cm. Domala vsi proizvajalci ustvarjajo modele zanje, čeprav navadno trdijo, da imajo v mislih konkretne ljudi iz vsakodnevnega življenja. V osemdesetih letih je torej nastal ideal preklaste manekenke in mnoga dekleta in žene so pričele z divjimi shujševalnimi dietami, da bi se mu približale. Še danes prevladuje miselnost, če nisi vitek, nisi lep in če nisi lep, nimaš možnosti, da bi se modno oblačil, zato je skoraj nemogoče dobiti lepa, modna, barvita oblačila za močnejše postave. Večina proizvajalcev se je omejila na razpon konfekcijskih števil od 38 do 44, nekateri – bolj redki jih sicer izdelujejo tudi do št. 50, ki pa so skoraj po pravilu zelo žalostnih barv in klasičnih staromodnih krojev. Nekateri redki ponudniki oblačil za močnejše postave nimajo le običajnih večjih velikostnih števil, temveč okrajšane konfekcijske številke, ki upoštevajo drugačne

proportce telesa. Če si obilnejša gospa želi dobrega videza v suknjiču, ni dovolj, da si samo skrajša rokave. Potrebna so ožja ramena, krajša celotna dolžina, sorazmerno ožji žepni poklopci in više postavljen rokavni izrez. Potrebne je kar nekaj krojaškega znanja, saj mora oblačilo skriti nepravilnosti telesa. V svetu je kar nekaj ponudnikov oblačil za močnejše. Naj omenimo skupino Miroglio Vestebene, ki ima vrsto blagovnih znamk za močnejše postave: Oltre, Blu time, Elena Miro. Nekaj te ponudbe je možno dobiti v specializiranih trgovinah tudi pri nas. V naši sosesčini pa velja omeniti modno hišo Acman v Grižah.

Nekoč smo imeli barok in častili obline, žal pa naš spomin ne sega tako daleč oziroma ga je povsem zaslepila moda. Polnejša ženska je enako lepa tudi danes.

Trgovina
Vanja Bertossi
Leona Dobrotinška 5

Poslovni kotiček

Zaključek poslovnega leta

Prišel je čas letnih poročil in davčnih bilanc za vse gospodarske družbe, po novem tudi za podjetnike posameznike.

Dopolnila Zakona o gospodarskih družbah je med drugim spremenilo tudi roke za oddajo bilanc, zato bomo za leto 2002 prvič oddajali davčne bilance skupaj z letnimi poročili za pravne osebe, za s.p. pa ostajata dva roka, posebej za davčno napoved in posebej za letno poročilo.

Roki za oddajo bilanc

-do 28. februarja je potrebno oddati napoved davka od dohodka iz dejavnosti za s.p.

-do 31. marca je potrebno oddati letna poročila na AJPES (Agencija za javnopravne evidence in storitve), ki je nadomestila prejšnjo APP (Agencijo za plačilni promet);

-do 31. marca oddamo tudi davek od dobička za pravne osebe na Davčno upravo RS.

Po novem bo potrebno pri oddaji letnih poročil AJPES-u odšteti tudi nekaj dolarjev, sicer se poročilo ne bo upoštevalo kot prejeto. Za s.p. je cena od 4.500 SIT (poročilo na disketi) ali 7.500

SIT (poročilo na papirju); za pravne osebe pa 7.500 SIT (disketa) oziroma 12.000 SIT (na papirju).

AJPES bo prejela letna poročila obdelala in jih prikazala na svoji spletni strani, vendar bo za vpogled o poslovanju pravnih oseb in zasebnikov potrebno plačati.

Načini vodenja poslovnih knjig

Novi Zakon o gospodarskih družbah je predpisal vodenje poslovnih knjig po dvostavnem sistemu za družbe in samostojne podjetnike. Vendar lahko s.p., ki ne prekorači določenih meril, še vedno vodi knjige po sistemu enostavnega knjigovodstva do konca leta 2004.

Enostavno knjigovodstvo lahko tako uporablja podjetnik, ki ne prekorači dveh od naštetih kriterijev:

-povprečno število zaposlenih ne presega 3;

-letni prihodki so nižji od 10.000.000 tolarjev in

-povprečna vrednost aktive v obračunskem obdobju ne presega 6.000.000 tolarjev.

Podatki se zajamejo iz zadnje odmerne odločbe za davek iz dejavnosti (to je odmerena odločba za leto 2001) in podatka o povprečni vrednosti aktive v poslovnem letu.

Klara Koželj
Univ.dipl.oec.

Kotiček za zdravje

Gripa? Ne, hvala!

Gripa je še vedno zelo aktualna in pogosta bolezen, katere

posledice so velikokrat zelo hude. Vsako leto zbolijo za gripo preko 100 milijonov prebivalcev severne poloble, zaradi posledic tega obolenja umre na desettisoče ljudi. Najbolj so ogroženi otroci in kronični bolniki.

Strokovnjaki pričakujejo, da se gripi tudi letos ne bo mogoče izogniti, začetek epidemije predvidevajo v začetku februarja. Vendar pa jo letos pričakuje farmacevtska industrija dobro pripravljena, z učinkovitim zdravilom Tamiflu. Tamiflu je preparat, ki preprečuje razmnoževanje virusa influence ter gripo zdravi in tudi preprečuje. Če se zdravilo prične uporabljati v 24 urah po pojavu simptomov gripe, se bolezen, ki običajno traja vsaj en teden, skrajša za tri do štiri dni, za več kot za 50% pa se tudi zmanjša

pojav sekundarnih zapletov. Zelo pomembno je jemanje Tamiflusa po tem, ko smo bili v stiku z okuženo osebo, ali sumimo, da smo se okužili, saj prepreči pojav gripe. Praviloma se jemlje en teden. V času epidemije gripe strokovnjaki celo svetujejo jemanje Tamiflusa tudi skozi daljše, tudi do 6 tednov trajajoče obdobje.

Pomembno je vedeti, da Tamiflu učinkuje na vse variantne seve virusa gripe in je torej bolj univerzalen od preventivnega cepljenja, žal pa nima učinka na viruse različnih prehladnih obolenj. Zato moramo vedeti, kaj je gripa in kaj prehlad. Značilni simptomi gripe so visoka temperatura, močan glavobol in bolečine v mišicah, med tem ko so zabit nos, kihanje, vnetje grla tipični znaki prehladnih obolenj.

Tamiflu pa ima eno zelo slabo lastnost: ni ga mogoče dobiti na račun zdravstvenega zavarovanja. Ena terapija ali preventiva z njim vas bo stala 6000 SIT. Kupite ga lahko le z receptom.

Kovač-Skoberne Draga, dr. med.

Jezikovni kotički

Kdaj iz in kdaj z ali s?

Pravopis pravi glede rabe teh dveh predlogov tako: iz uporabljamo, ko gremo v, z/s pa, ko gremo na. Praktično povedano, ker grem na Kalobje, sem s Kalobja in ne iz Kalobja; ker grem v Šentjur, sem iz Šentjurja in ne s Šentjurja. Prav tako tudi nisem iz Ponikve, ampak s Ponikve in še z Žusma, s Prevorja, s Planine, a iz Dobja, iz Loke pri Žusmu, iz Dramelj... Kako ljudje, ki pravijo, da gredo v Slivnico ali so iz Slivnice, mislijo na Gorico pri Slivnici, popolnoma izdajajo z rabo predloga iz oz. v, če bi namreč mislili na kraj Slivnico, ki je na hribu in ki mu to ime dejansko pripada, bi gotovo uporabili predlog s oz. na.

Tako rabo lahko prenesem na katerokoli drugo področje, na primer ne prepisujem iz lista, ker sem pisal na njega, in zato z lista. Po opravih nisem prišel iz občine, ampak z nje, nisem namreč šel v občino, ampak na občino. Ker sem bil na košarkaški tekmi, ne pridem iz košarkaške tekme, ampak z nje. Tudi padem težko iz konja. Ali pa tista: Prejmite lepe pozdrave iz morja. Rada bi ga videla, ki zmore pisati v morju... In še bi se našlo takih primerov.

Kdaj s namesto z, pa uravnava fonetično pravilo. In sicer se s piše pred besedami, ki se začenjajo z nezvenečimi nezvočniki p, t, k, c, č, s, š, f, h.

Kot zanimivost pa v tolažbo, da naš konec še vseeno ni tako »pohujšan« glede rabe teh predlogov. Za to so še večji specialisti Savinjšani, ki ne prihajajo le iz tega ali onega kraja, ampak predlog iz uporabljajo tudi namesto šestoskloškega z in pojejo iz notim in delajo iz rokim.

N. G.

Razmišljanja

Kuharski kotichek za mesec januar

Mesec december je za nami. Kot vedno, je bil tudi lanskoletni hud in naporen mesec. Po vsej verjetnosti nas je večina jedla veliko oziroma preveč. Bomo pa zdaj to malo popravili. Nekaj nasvetov:

Ječmenova kaša ali ričet

Osminko litra ječmenove kaše in prav toliko fižola operemo in namočimo preko noči. Drugi dan v isti vodi oboje prevremo, vodo odlijemo, prilijemo drugo vodo, solimo, dodamo lovorjev list, na kolobarje narezan korenček, korenino peteršilja, košček čebule in strok česna. Kaša se kuha kar precej časa, da se oboje zmehča. Vre naj počasi, po potrebi pa zalivamo z vodo. Pravijo, da je kaša boljša, če stopi vanjo prašič. Zato bomo med kuhanjem dodali kos prekajenih reber ali kračo, vratovino, lahko pa tudi kranjsko klobaso.

Kašo ponudimo s krompirjem v kosih, lahko pa kar s kruhom.

Ohrotova enolončnica

Srednje veliko glavo ohrovtu narežemo na širše rezance in ga skuhamo skoraj do mehkega. Vodo solimo in dodamo lovorjev list in sesekljan česen. Posebej skuhamo na večje kose narezan krompir. Kuhanemu krompirju primešamo ohrovt. Dodamo na manjše kose narezano kuhano govedino, ki nam je ostala, ko smo kuhali govejo juho. Enolončnico zgostimo s svetlim prežganjem ali podmetom, malo popopravimo in pustimo, da še nekaj minut vre. Poleg ponudimo kar kruh.

Zelenjavna enolončnica

Na maščobi prepražimo žlico sesekljane čebule. Ko ta malo ovane, dodamo 30 dag mlete govedine ali svinjine, solimo in dušimo nekaj časa. Očistimo 2 korenčka in ju narežemo na kolobarje. Narezano korenje, malo graha, nekaj na manjše dele narezane cvetače in korenino peteršilja dodamo k mesu in še malo prepražimo. Dolijemo nekaj vode. Čez nekaj časa dodamo na kocke narezan krompir in večjo pest riža. Na koncu še malo popopravimo in dodamo žlico sesekljanega zelenega peteršilja.

Zelenjavno enolončnico pa lahko pripravimo s perutnino. Namesto mletega mesa vzamemo dele

piščanca (hrbet, peruti...). Nadaljujemo po zgornjem receptu. Preden enolončnico serviramo, narežemo perutnino na manjše kose.

Enolončnica s kitajskim zeljem

50 dag mesa (pol govedine in pol svinjine) narežemo na manjše kose in ga na hitro opečemo na ogreti maščobi, nakar ga solimo in popopravimo. Dva stroka česna zdrobimo, dve srednje veliki čebuli narežemo na rezine, oboje dodamo k mesu in opečemo. Zalijemo z dva in pol dcl vode in kuhamo 45 minut.

1 kg kitajskega zelja narežemo na rezance, operemo, odcedimo in dodamo k mesu. Dodamo še dva paradižnika ali malo paradižnikove mezge ter dolijemo dva in pol dcl vode. Po potrebi še dosolimo in popopravimo. Pokrito kuhamo še 30 minut. Na koncu dodamo pol kozarca belega vina.

To enolončnico ponudimo z rižem ali krompirjem.

Mineštra

Zvečer namočimo približno 20 dag fižola. Naslednji dan ga skuhamo. Malo preden je fižol kuhan, mu dodamo pol kg na kocke narezanega krompirja, na kolobarje narezano kuhano klobaso ali na koščke narezano prekajeno svinjsko meso in pest ali dve makaronov. Dodamo še lovorjev list, dva stroka strtega česna in malo popopravimo. Skuhamo do mehkega. Zgostimo s prepraženo moko.

Enolončnica s cvetačo

Cvetačo očistimo, razdelimo na manjše cvetke in jo v slani vodi kuhamo približno 20 minut. Na olju prepražimo žlico sesekljane čebule, dodamo na manjše kose narezano svinjino ali piščančje meso, posolimo, dodamo žličko mlete rdeče paprike in na rahlem ognju dušimo, da se meso zmehča. Dodamo cvetačo, dolijemo malo vode, nazadnje pa še dodamo podmet iz 1 žlice moke. Enolončnica naj še vre nekaj minut. Tudi k tej enolončnici ponudimo krompir v kosih.

Da pa kosilo le ne bo preveč »osiromašeno«, lahko na koncu ponudimo puding ali pa kakšno palačinko.

C.H.

Zdravje na našem krožniku

Akrilamid – grožnja, ki prihaja s čipsom

Nasvetov glede zdrave prehrane je v današnjem času morda še preveč. Revije na osmi strani trdijo, da je mleko krivec za prenekatero zdravstveno težavo, ki nas pesti, in na dvajseti strani ponujajo okusne recepte za mlečne dobrote, s katerimi lahko na zdrav način dopolnimo svoj jedilnik. Nekdo v svoji knjigi trdi, da so odgovor na vse zdravstvene težave beljakovine, drugi nas svari pred škodljivimi posledicami beljakovinske diete. Spet nekdo prisega, da je unikaten načrt zdrave prehrane vsakega posameznika zapisan že v njegovih genih, ki določajo tudi posameznikovo krvno skupino. Eni priporočajo samo surovo hrano, drugi svarijo pred poplavo mikroorganizmov ob nezadostno kuhani hrani. Sama pa še najraje verjamem našim babicam, ki so se držale zlatega pravila, da se je na krožnikih znašlo vsega po malem.

Konec aprila letos pa so raziskovalci iz Stockholmske univerze na Švedskem objavili rezultate svoje študije, v zvezi s povečano količino akrilamida v nekaterih škrobnih živilih. Živila na seznamu so bila pražena, ocvrta, pečena ali pripravljena na žaru (temperatura več kot 120°C). Seznam živil vključuje ocvrt krompir (pommes frites, chips), piškote, krekerje, pokovko, procesirane žitarice (hrustljave žitarice za zajtrk) in kruh (hrustljavi kruhki, popečen toast, prepečenec). Do sedaj so do podobnih rezultatov prišli tudi v drugih državah (Anglija, Kanada...) in s tem potrdili najdbe švedskih raziskovalcev. Kaj pa zdaj? Zdaj bom morala podvomiti še v naše babice in prababice, ki so postavile na mizo sveže pečene, omamno dišeče kruhe ali hrustljivo zapečen krompirček?

Kaj sploh je akrilamid? Akrilamid je kemikalija, ki jo proizvajajo za izdelavo polimera poliakrilamida – plastike. Domnevali so, da je širša javnost izpostavljena akrilamidu le preko pitne vode, ki vsebuje zelo majhne količine te snovi (max. 0,1 ug/l), kozmetike in kajenja tobaka. Akrilamid je vodotopen in se zelo hitro absorbira v prebavnem sistemu. Izločanje z urinom je hitro in polovica akrilamida se izloči iz telesa že v nekaj urah. Pri človeku lahko v velikih količinah poškoduje možgane, vendar so koncentracije, ki so jih izmerili v določeni hrani, premajhne, da bi povzročile takšne poškodbe. Spada med potencialne rakotvorne snovi, a so do sedaj to dokazali le pri študijah na živalih. Upoštevati je treba tudi dejstvo, da so pri teh študijah uporabljali zelo velike količine akrilamida. Spremljanje manjše skupine ljudi, ki so akrilamidu izpostavljeni v delovnem okolju, tega ni potrdilo, zato so potrebne še nadaljne raziskave, da bi popolnoma razumeli in potrdili učinek akrilamida na ljudi. Težko je tudi določiti največjo varno količino akrilamida za človeka, vendar je ta najverjetneje kar nekajkrat večja kot tista, ki so jo v povprečju našli v določeni hrani.

Skupno je bilo pregledanih več kot 100 vzorcev hrane (kruh, testenine, riž, ribe, klobase goveje in svinjsko meso, biskvit, piškoti, žitarice za zajtrk, pivo, pizze in izdelki iz krompirja, koruze in pšenične moke). Stopnja akrilamida se razlikuje močno tudi v vsaki skupini raziskovanih živil, kar kaže na možnost načina proizvodnje teh izdelkov z zmanjšano vsebnostjo te snovi. Največ ga vsebujejo predvsem krompirjev čips in druge vrste ocvrtega krompirja (približno 1000ug/kg v čipsu in 500ug/kg v ocvrtem krompirju). Druge skupine živil, ki vsebujejo ravno tako precej visoko raven akrilamida, so hrustljavi kruhki, žitarice za zajtrk, biskviti, piškoti in razni prigrizki (pokovka, krekerji itd.).

Problematičen naj bi bil predvsem način priprave škrobnih živil, saj pri kuhanih (v vodi) in surovih proizvodih niso našli skoraj nič akrilamida. Na zatožni klopi je torej le pečenje na žaru in v pečici, praženje in cvrtje škrobnih živil. Pri teh procesih naj bi namreč pod visoko temperaturo prišlo do reakcije med aminokislino asparagin in glukozo in pri tem naj bi nastajal zloglasni akrilamid. Znanstveniki zaenkrat niso izključili tudi možnega nastanka akrilamida v človeškem telesu. Z raziskavo na 1200 posameznikih (starih med 17 in 70let) so ocenili, da s hrano v povprečju vnašamo v telo okrog 40 ug akrilamida na dan. Maksimalno dovoljena količina pa je najbrž kar nekajkrat večja kot to. Seveda bi bili pri tem v večjem riziku mlajši posamezniki, ki v povprečju pojedjo več prigrizkov in so hkrati večinoma lažji kot odrasli posamezniki in tako pride več škodljive snovi na kg telesne teže. Vendar so zaenkrat to vse le ocene in predvidevanja, brez potrebnih dokazov.

In kakšen je odgovor javnosti na te navedbe? Znanstveniki povdarjajo potrebnost skupnih raziskav in izmenjave podatkov, da bi čimprej ugotovili vse možne poti nastanka te snovi pri procesiranju škrobne hrane.

Mag. Barbara Gazvoda

Pepca in Lucija poročata

Spoštovani g.
urednik!

Zdi se mi, da ste imeli zadnjič kar kosmato vest, ko ste »obrcali mrtvega leva«, ker meni se pa zdi, da ta lev že zdaleč ni bil tako mrtev, kot je izgledalo. So naši planinski svetniki govorili, da je Jurček na prvi seji novega občinskega sveta skoraj uspel za nazaj minirati neusklajene prostorske plane, seveda samo za tiste večinoma iz farovškega hleva, za katere ni poprej že sam poskrbel. Tako je naš podjetnik Robič za svojo lesno dejavnost brez problemov dobil zeleno luč, čeprav na kmetijski zemlji, tik zraven Svetokriškega brezna in križevpotnih kapelic, Kovačevo asfaltno baza pa je ostala na cedilu tudi zaradi večini ljudi neznane in nič kaj atraktivne Glijne jame.

Da v novem Planinskem krajevnem svetu že zdaleč ne bo tako idilično, kot se je pričakovalo, se je pokazalo že na ustanovni seji, ko se je edina krajevna svetnica iz ljudske kuhinje, prihaja pa iz vasi, zahtevala odgovornost Župana Tisla, ki naj bi v predvolilnem času zatrjeval, da bi že bil skrajni čas, da uresničimo vse gospodarske programe, tudi asfaltno bazo. Ko je med drugim grozila tudi z ustavnim sodiščem, so se svetniki menda samo nemo posvečali svojim konicam na čevljih.

Prva tema planinske scene je pa problem, koga bi lahko Planinci tožili zaradi duševnih bolečin, ko prečkajo Dobjansko občino in jih pozdravljajo njihove občinske table, ki se rogajo tragično preminulim planinskim občinskim načrtom. Planinski ponos je ranjen in vse bolj glasno se razmišlja, da bi Dobjanom prepovedali uporabo uslug zdravstvenega doma, lekarne in banke... Mogoče bi nam vi g.urednik, ki imate izkušnje okrog plačevanja duševnih bolečin, lahko kaj pametnega svetovali?

Da smo tu gori v slepem črevesu in nas tudi šentjurske institucije preko dobjanske občine ne dosežejo, je dokazala tudi občinska športna zveza, saj med nominiranci za športnika leta ni našla prostora za našega konjenika Gašperja, verjetno najuspešnejšega šentjurskega športnika preteklega leta. Kar pa je po svoje razumljivo, saj je konjenišvo res eksotični šport, kot se je zadnjič nekomu zapisalo, ki ga gojijo pretežno na gnilem evropskem kapitalističnem zapadu.

Vse bolj pa prihaja na dan, da Aleš iz pod pečin ni nočni čuvaj v planinski banki, kakor se širijo dezinformacije po fari. Res prihaja vsak večer in se jutraj vrača iz bančne stavbe, toda iz drugega nadstropja, kjer je doma eno črnolaso bitje.

Odločno pa zavračam govorice, da smo tudi na Planini s kloramfenikolom zdravili mleko, le da krivcev niso polovili, saj pri nas antibiotikov še za angino nimamo.

Vas lepo pozdravlja Pepca

Ko je prišla polnoč...

Pa smo le prestopili tisto magično črto med lani in letos! No, jaz nič kaj preveč pokončno, a sem se kljub temu zjutraj uspešno prebudila v novem letu. Silvestrska noč se mi sploh ni izšla po mojih načrtih, hotela sem si namreč privoščiti svoji novinarski pojavi ustrezno javno silvestrovanje - mimogrede bi za priložnostno reportažico potegnila tudi kakšen tolar iz žepa mojega skopega urednika - a so načrti splavali po vodi. Saj veste, naključja in hormoni ti sfižijo še tako dobre namene. Skoraj vsa svoja upanja sem stavila na moje kremenito Dobje, kajti Šentjur je bil tiste dni v tako globoki medvladni krizi, da je Štef komaj zadnji hip uspel spraviti skozi Čolović-Puserjevo lekarno, le kje naj bi se še ukvarjal s tako banalno zadevo, kot je silvestrovanje za folk. Pa me je neslo, kar dvakrat: dobjanski kulturno-gasilsko dom je bil temen kot noč, nova šentjurska oblast pa je napovedala letovalno žurko v tržnici (ki se ji zato, ker nima primernega raufnka, nič več ne reče damija). Torej sem bila kmalu po deseti tam na licu mesta. Na ograji je ob krancnih z violičastimi žalnimi trakovi slonelo nekaj z dolgočasenih friso, šanka nobenega, muzikantari pa so se mučili z Lipa zelenela je podobnimi melodijami. Do dna duše sem bila pretresena: pa ja menda nimamo Jurjevi privrženci sedmine? Če ne bi bilo staro leto, bi se v trenutku postavila v prvo vrsto, kajpak z vlažnimi očmi, tako pa sem odšibala direktno na ajzenban štacjon in pravac v celjski mestni lajf. No, ne spodobi se ravno najbolj, da bi vam do kraja opisala svojo silvestrsko turo, nenazadnje tudi zato, ker mi jo urednik ne bi honoriral. V vsakem primeru sem zajebala tožadveni honorar pri ŠN. Hvala bogu na višavah, da imam Dobje in dobjanskega župana Francija, tam se vedno najde kaj za mojo rubriko, sem se potolažila in šla v akcijo.

Komaj sem prestopila mejo Salobirlandije in prag gostilne na Tratah, me že napadejo, če sem jaz zaminirala župnikov brifkasc. Ljudje Dobjani, bodite resni! Jaz sem versko strpna punca in me celo seks s tovrstnimi verskimi fanatikami kaj posebno ne moti, kaj šele da bi me motil častiljivi gospod Zdolšek. Rajne malo pogledajte za tistimi oboroženci, ki so vam tam nekje v Tajhtah postrelili celo čredo divjih prašičev (Se ni slučajno tam kje prevrnil kak v Šentjur namenjen šleper ihanskih prašičev?). Morilci! Čeprav ni bilo med streli, hvala bogu, nobenega dobjanskega jagra, le ti sploh niso tako nedolžni. Tisti, ki so jih videli, kako so pri Hugotu krvoločno zmazali podarjena jetrca nesrečnih živali, pravijo, da so Dobjani vsega zmožni. Vsekakor pa veliko več kot Špuknovci, ki so že kmalu po začetku svoje silvestrske fešte po nekaj skromnih litrih pokozlali lovski dom. Kar je sicer spodbudno znamenje, da dobjanska mladež le gre v korak z modo, pa čeprav ne dalje od alkodrogiranja, pijača je namreč poceni, joint pa stane. Zato tudi župan Franci, ko so pri njem fasali, ni bil pretirano zaskrbljen za njihov status. Sem pa zato zaskrbljena jaz sama, saj je menda zelo užaljen, ker premalo pišem o svetlečih straneh njegovega dobjanstva in je zato naročil tajniku Franciju, da me naslednjič pričaka na meji in mi lastnoročno z vsemi sredstvi prepreči vstop na sveto dobjansko zemljo. To grožnjo sem si zares vzela k srcu in se bom v prihodnje izogibala Dobja kot hudič križa. Hvala bogu, se mi v zameno kar same odpirajo obetavne šentjurske teme, kot na primer: Štef, ki se uči za Malovrha, dva Jožeta in enega Dragota, ki bodo Čokli, GSM Marijo, ki ji strežejo po ugledu in denarju ožarčeni sosedi, ihanske prašiče, ki naj bi s svojimi intenzivnimi naravnimi vonjavami dokončno rešili Novovaščane in druge sosede pred Marinkinim krematorijsko-težkokovinskim plinskim koktajlom, da o premetenem klavniškem Emilu, ki zelo spretno nateguje šentjursko oblast, hkrati pa skrajno nesramno dreza v božji mir bivše šentjurske mesarske by pass elite, sploh ne govorim. Če me moj dobjanski župan pač ne mara, se res ne bom več metala za njim. Veste, tudi Lucija ima svoj ponos.

Vaša Lucija

Pohvala hotelu
Žonta

Radi bi se zahvalili strežnemu osebju hotela Žonta, posebej še vodji Zoranu Podkoritniku, za vso prijaznost in lepo organizirano silvestrovanje. Hotel Žonta v Šentjurju je lahko pravi vzgled za veliko drugih hotelov, pa čeprav imajo več zvezdic. Tu se gost sooči z izredno prijaznostjo osebja, lepo postrežbo in dobro hrano. Mnogo gostov je bilo takšnega mnenja. S takšnim delom jim ne bo nikoli zmanjkalo gostov. Hvala za lepo silvestrovanje in gostoljubnost.

Družini Dečko in Štukelj iz Celja

Mali oglasi

(so brezplačni)

Kupim zazidalno parcelo do 600 m² v Šentjurju ali v bližnji okolici. Tel. 031 319 764

Prodam hišo v Šentjurju, 140 m², parcela 922 m², atraktivna lokacija. Tel. 041 800 624

Nudim prevoze s turističnim kombijem (8 + 1, klima, ABS) za izlete, nakupe... Tel. 041 632 215

V najem damo pisarniške prostore (35 m²) v centru Šentjurja. Tel. 574 13 83

Prodam brunarico v Dramljah, parcela 1700 m². Tel. 041 759 816

Vodenje dvostavnega knjigovodstva, davčno svetovanje, za gospodarske družbe in SP. Klara Koželj, 031 336 459

Prodam PC s procesorjem 1800+ Mhz, trdi disk 40 Gbd, ram 256 Mgb, grafična kartica 3D 64 Mgb, modem 128 Kb/s, cd-rom 56 x, disketna enota, miška, tipkovnica za 98.000 sit. Na telefonski številki 041-423-880.

Razmišljanja

Vzhodno od raja

Ko smrtnik začne verjeti v lastno trpljenje, se ustvari potreba po veri v nekaj, kar bi lahko poimenovali raj, končno pribežališče. Pračlovek iznajde boga točno takrat, ko ga je najbolj strah in ko ga najbolj boli in ko vidi, da vsi živi odhajajo na neko neznano pot. Vedno upre pogled nekam gor, v nebo, mogoče zato, ker ne ve, kaj je zgoraj in »tisto« zgoraj si razloži kot domovanje bogov. Raj je vedno bil nekje zgoraj. Danes, v postmoderni družbi, je raj zahodno. Zahod je relatičen, mi boste ugovarjali, saj vsi vemo, da je zemlja približno okrogla in da je čisto odvisno, od kod gledamo. Ja, ampak ne delajte se naivne, dragi moji, ker vam je v resnici povsem jasno, KATERI zahod mislim. In dobro veste, kaj vse nam globalno pomeni ta koncept.

Če govorimo o vzhodni strani raja, potem pomeni, da je raj zahod. Da g. Bog stanuje v raju in ima ključ. Ključ to religija. Religija je tržno gospodarstvo. Vam je ta formula razumljiva? Seveda vam mora biti, saj je vendar vse enako, kot v svetem pismu. Tako kot je bog moč in oblast, tako so zahodne velesile vrhovni diktator. Božanski zahod ima rad klanjanje in klečeplazanje. Rad ima svoj kapitalistični religijski sistem. Neverniki so deležni ognja in glasnega grmenja, ki pride z neba in prinaša pogubo. Iz iste smeri bodo nekaj podobnega v obliki raket kmalu dobili Iranci in Korejci, ker niso pridni. Ker niso slepo ubogali utelešenje božanskega zahoda, njegove visokosti, vrhovnega poveljnika armade besnih angelov smrti z ognjenimi meči, gospod Bush imenovanega. Zahod že ve, da obstaja le zato, ker ostali svet verjame religiji, ki jo je izumil, napaja se lahko s svojo življenjsko energijo (tekoče črno zlato) le na podlagi vsesplošnega padanja na finto čudežev, ki so prevzeli podobo pravokotnih zelenih papirčkov. Preprosto povedano, vsi, ki verjamemo vsemogočnemu zahodu, ga soustvarjamo, ker mu priznavamo vzvišeno znanje o vsem, tudi o najboljših oblikah človeškega bivanja. Nič hudega, če se plazimo skozi pekel, medtem ko slepo sledimo smeri zahod - raj.

Pa saj ni to nič kaj novega. Pred stoletji, ko so prvi Evropejci jadrili po zemeljski obli, so zastavo svoje dežele suvereno razobesili na vsakem koščku kopnega, ki so ga slučajno srečali. Večina nesrečnih domorodcev jih je oklicala za bele bogove in jih obilno založila z vsemi svojimi bogastvi, razen nekaj nadvse inovativnih modrih izjem, ki so si belce privoščili za kosilo. Nastalo je tisto, čemur smo pri zgodovini rekli kolonije. V praksi je to pomenilo sistematično izkoriščanje poceni delovne sile in morebitnih naravnih bogastev, ki so jih beli bogovi, kajpak, veselo odpeljali v matične dežele. Posledica: izropane dežele tretjega sveta, ki še vedno crkujejo od lakote in splošne apatije, zatrte pod od zahoda sponzoriranimi diktaturami. Zato, da je zahod lahko zgradil nebotičnike.

Vlogo parazitskih evropskih držav je v veliki meri prevzela sosednja ameriška celina, ki ji pomaga še nekaj pocestniško uslužnih zahodnoevropskih prijateljev. Nove kolonije niso nič bolj simpatične od nekdanjih. ZDA imajo svoj sistem. Najprej si izbrano državo poskusijo podrediti v ekonomskem smislu. Če jim to ne uspe, začno v mednarodni skupnosti lobirati za diplomatsko izolacijo neposlušne države, ki ji tovrstno suženjstvo ni dišalo. Nato pade nekaj raket. Potem pade nekaj ljudi (seveda so vsi bili teroristi)... Izkrcajo so trenirani ameriški mornarji, se ugnezdi, nato pride nova »demokracijska« oblast, ki od tedaj naprej poljublja roke gospodom v temnih poslovnih oblekah, ki poskušajo prikriti svojo kavbojsko mentaliteto (zakon zahoda). Ta pajkova mreža pa se kar širi in širi in širi okoli sveta.

Zato naši genialni strokovnjaki za zunanjo politiko še vnaprej po trebih plazijo pred vsem, kar izvira zahodno od nas. Tudi vi, moji dragi prebivalci podalpske rajске dežele, ste postali nekam prevzetni. Vihate nosove, kajne, nad vsem, kar je vzhodno in kar je južno. Vam smrdi, kajne? Potem pa le hitro, na zahod. Teci, kaj še čakate. Salutirajte. Mahajte z zastavicami. Naš zunanji minister pravi zahod ali smrt. Druga opcija zanj ne obstaja. Prosim vas lepo, vsaj vi ne bodite tako zelo naivni. Pomislite, vzhod nam je od zmeraj prinašal tisti mistični vonj po puščavskem vetru in glasove mogočnih bogov, ki so prevzeli podobo skromnih beračev in govorili o ljubezni, miru, skromnosti... Zahod je prinesel vonj po hitri hrani, hitre avtomobile, hiter seks in navodila za hitro izgubo duše.

Boljši recept? Kaj pravite na zlato sredino? Kjer se srečata stara in nova zaveza, vzhod in zahod, tam se je bog ulovečil. Ostanimo nična točka, večna vez in večna prelomnica med dvema svetovoma. Morda bomo tam najbližje raju. Če vas nisem prepričala, če imate rajši argument moči kot moč argumenta, pa prosim izvolite na zahod. NATO vlak je že na peronu...

Polonca Mastnak

Ljubosumje

Kakorkoli vzamemo – konkretno, nasplošno ali zelo osebno – je ljubosumje čustvo, ki ga obsojamo, vrednotimo kot slabo in se mu celo posmehujemo, kadar prekorači meje povprečnosti. Še najslabše od vsega in hkrati najbolj "modno" pa je pretvarjanje oziroma potlačevanje le-tega in zanikanje pred samim sabo. Na tem mestu danes ne bom govorila o ljubosumju kot o trivialnem čustvu, ki se ga moramo sramovati in odvaditi. Ne bom zanikala, da obstaja pri večini izmed nas, ne bom se sprenevedala, da je malenkostno, pač pa bom spregovorila o bolečini, ki je znana vsakomur, pa čeprav nemalokrat pod masko hladnokrvnosti.

Zaradi družbenega okolja in nasploh ostalih dejavnikov in sopotnikov našega življenja takšnih, kakršnih so, vam skorajda ne bi smela svetovati, da se obnašate ljubosumno in da razgrajate in delate scene. Vsaj ne po tistih prvih impulzih, ki vam jih narekuje iracionalno občutje. (V celotnem članku se nanašam na ljubosumje večine izmed nas, torej ekstremne inačice z umori in podobno niso vključene v razpravo. Čeprav laično menim, da so razlogi in vzroki podobne, če ne iste narave.) Vseeno pa trdim, da je ljubosumje potrebno občutiti in ne zapakirati globoko v podzavest, od koder bi se skril tudi pred nami samimi, še bolj pa bi se nam s tem skrili razlogi za naše slabo počutje. Vsi občutki so indikatorji stanja našega telesa ali pa našega duha. Če nas trese od mraza, nam primanjkuje toplote. In kaj nam pove o stanju našega duha občutek, da smo prevarani, prikrajšani, na slabšem kot drugi – glede kogarkoli ali pa česar koli? Ljubosumnost namreč ne velja ekskluzivno za partnerje, česar pa mi najbrž ni potrebno razlagati.

Preden odgovorim na to vprašanje, naj se vrnem k ljubosumnemu delovanju. Menim, da je Objection od popularne pevke Shakire, pravzaprav videospot te pesmi, dober primer izražanja ljubosumja. Gre za zgodbo o trikotniku – paru in drugemu dekletu, s katero fant prevara svoje dekle. Zvezdnica kar oba napade in ju v risanih insertih pošteno premakasti s pomočjo Supermana in Batmana, ju odpelje z avtom do zapuščene garaže in muči. Morda to izgleda prekruto in nezrelo, kljub vsemu pa ponazarja iracionalno delovanje, ki bi tudi marsikomu drugemu prešinilo misli, vendarle pa gre za "umetniško" izražanje oz. ekspresijo namesto represije. Ker nam potlačitev zamegli stanje duha in vzroke zanj, je slaba. Ker nam izražanje svojih občutkov osvetli stanje duha, smo že bližje vzroku slabega počutja, in to je dobro.

Kaj nam torej o sebi pove ljubosumje? Občutek vedno izvira iz nas samih in ni posledica perfektno postavke nekega dekleta, fino plačane službe nekega prijatelja (ali sovražnika), uspešnega nastopa sošolca ali sodelavca, in še in še bi lahko naštevali. Občutek prihaja od znotraj, zato je dobro, da ga raziščemo. Tako se učimo o sebi – kdo smo, kakšni smo, zakaj smo takšni. Kaj si želimo in česar si ne želimo. Gotovo pa si nihče izmed nas ne želi biti ljubosumen, saj se ob tem vedno počutimo slabo. Tudi nam nič ne koristi, če naše vedenje ni ljubosumno, v sebi pa se počutimo slabo. Zakaj bi se torej sprenevedali in trpeli? Zato, ker se ljubosumja sramujemo. Vendar, lepo vas prosim, ljubosumje je bolečina in ne muhavost! Preraste lahko v trpinčenje bližnjih in samega sebe. Zato pogledimo vase in odkrijmo, od kod izvira, da bi se počutili dobro in imeli prijetne in sproščene odnose.

Odgovor na vprašanje je občutek nevrednosti ali manjvrednosti. Strah pred izgubo partnerja, prijatelja, službe, ..., ker mislimo, da nismo dovolj dobri, dovolj sposobni, dovolj lepi, ... Venomer čakamo na polom, v glavi pa se nam odvijajo filmi, ki marsikdaj nimajo nobene zveze z realnostjo. Kar je skrajno utrujajoče in daleč od notranjega miru, ki si ga želimo. Zato predlagam, da raje odkrito pogledimo, kdo smo, in se imejmo radi kar takšne. Lažna poza je zgolj kopičenje strahu pred razkritjem in izgubo.

e.k

LONDON

(1. nadaljevanje)

Z večerjo nas je pričakala Barbara, Klemnova sestrična, ki je prispela dan pred nama. Naslednji dan smo pričakovali še njeno prijateljico Matejo, tako da je bil za Klemna to očitno teden obiskov. Jedli smo špagete s tuno in naribanim ementalerjem in pili Heineken-a in buteljko. Potem klepet in klepet... Pa tuš. In zavedanje utrujenosti. Še vedno nič ne-slovenskega. Komaj sem čakala vetra, neba, vonja in okusa, ki bi bil drugačen.

6. december

Izognila sva se Miklavžu, bila pa sva ga seveda tudi prikrajšana. Ničesar nisem pogrešala... Vstali smo okrog 10h, se najedli toastov s putrčkom in marmelado in spili dozo angleškega čaja, potem sva ravno še uжела avtobus za London, kamor sva se vozila dobro uro. Bilo je oblačno, vendar še kar suho vreme – čeprav je kazalo, da bo dež, naju je v celem dnevu morda dvakrat čisto na kratko in narahlo oškropilo.

Izstopila sva na Victoria Coach Station, se po Victoria Street sprehodila mimo Westminster Cathedrale, do Westminster Abbey (ki je bila kasneje ob mraku čudovito "zatemnjena" oziroma le deloma osvetljena, kar me je v svojem mističnem razgledu zelo prevzelo). Čez cesto pa opevani Big Ben. Res je čudovit, vendar je njegova podoba že tolikokrat videna in poznana, da je presenetljiva le njegova dejanska prisotnost. In velikost. Prečkala sva Temzo (Thames), se sprehodila ob reki mimo County Hall-a, kjer je bila Dali-jeva razstava, mimo velikanskega vrtiljaka (London Eye), kjer so namesto sedežev prostorne gondole, v polurni vožnji pa se ti pokaže ves London. Vrste so dolge, gotovo tudi poceni ni, London pa sva se odločila pogledati iz normalne perspektive in s sprehajanjem. Kdaj drugič torej. Prečkala sva Waterloo Bridge in v Lyceum Theatre vprašala za karte mjuzikla Lion King. Vzela sva si čas za premislek in nazadnje šla nazaj ponje, česar sem bila zelo vesela. Prečesala sva tržnico Covent Garden, ki je na prostem in zato tudi precej cenejša; isti artikli stanejo po trgovinah dosti več. Vrnila sva se na Strand in končno je bila na vrsti Starbucks kava. Spila sva jo kar na ulici, sede na stolih, ki jih ima tudi zunaj kljub mrazu večina lokalov. Tudi zato, ker je veliko lokalov zgolj nekadilskih in so kadilci tu čisto navajeni zmrzovati. Povsod sedijo na mrzlem in ne kažejo nobenih znakov podhladitve. Prav tako so Londončani nasploh v primerjavi z nami bolj slečeni kot oblečeni. Šolarji se

sprehajajo v svojih tankih uniformah, mlade ženske nosijo kapri hlače s teniskami brez nogavic in brez pegic, videla sem tudi Japonko s sandali na trakce, marsikatera pa še v tem času kaže popek izza kratke bluze ali jakne. Skoraj nisem mogla verjeti, sama s pulovrom na puli in že omenjeno podloženo jakno, pa obvezno kapo in rokavice.

Po pavzi s kavico sva zavila na Trafalgar Square, in po Regent Street do Oxford Street, ki je znana shopping ulica. Po Berwick Street sva prišla v Soho, ki mi je bil vseh že apriori – spomnila sem se na en komad od Pulp-ov, ki omenja Bar Italia v Sohu, in predzadnji dan sva ga tudi našla. Od tu sva šla na Leicester Square, kjer dobiš karte za predstave po polovični ceni na dan predstave, če ni že razprodano. Strašno sem bila lačna, in ker ravno zdaj nisva naletela na noben Fish and Chips, ki je tu tradicionalen, pa tudi ne na kakšen Pret a Manger, kjer sem zasledila poceni vegetarijanske sendviče s kalčki, sva zapopadla kar prvi Pizza Hut. Za eno pico, eno solato in eno koka kolo sva dala 15 funtov, kar je dobrih pet naših tisočakov! Odločitev je padla – jedla bova v Londonu samo enkrat na dan in sicer Fish and Chips, ki stane od 2 do 4 funte, odvisno od lokala, in pa cenejši je, če ga vzameš za sabo, kot če ga poješ v lokalu. Naslednji dan v Londonu sva vesela ugotovila, da ena sama porcija nasiti oba, tako da nama je ostalo za dve kavi na dan. Vse pijače so drage, kava ali sok pride okrog 2 funta, lahko tudi več, torej skoraj tisoč tolarjev!

Po poti nazaj sva se pogovarjala. Aleš se je počutil, kot da sploh ni na tujem, domače torej. In čeprav ga nič ni presenetilo ali impresioniralo, mu je bilo zelo prijetno. Pa jaz? Ne ravno domače, tudi tuje ne, gotovo pa prijetno in varno. Zdaj lahko rečem, po nekaj dneh, ko sva si nabrala že ogromno kilometrov Londona, sem se tudi sama začela počutiti domače. V spomin so se mi vtisnile ulice, hiše z rdečkasto opeko in belimi okni, bogata arhitektura, zimzeleni parki in hladen veter na mostovih čez Temzo, zakajeni stari angleški Pub-i, veriga novih lokalov tipa Starbucks in Pret a Manger. Pa majhne angleške vrstne hiške v Hamlu in zeleni travniki. Energija mesta se mi je zdela barvita in zapolnjena z vsebino.

e.k.

Medobčinska košarkarska liga

Podrti novi mejniki

Košarkarski koši in njih pritikline so v obdobju pred kitajskim novim letom polno zaposleni.

Ponovoletni krst oranžnega usnja je bil zabeljen s šentjurskim derbijem, ki je bil vseskozi relativno tesen. Zmago bi si (ne) zaslužili obe ekipi, v končnici pa so imeli mirnejšo roko »gostje«.

Planinčani v I. ligi v letu 2002 niso okusili slasti zmage, zato so izpraznili kanone na še lani favorizirani Ponikvi, ki tako ostaja še edina brez osvojenega skalpa v ligi. Največ smodnika je pokuril Žibret, saj je njegov strelni saldo na koncu znašal kar 54 točk! Prvi uspeh so teden dni kasneje presenetljivo nadgradili proti nekoliko oslavljeni Rogaški.

V tretjem poskusu so med tremi drugoligaši do zmage prišli tudi Drameljčani, ki so naslednji teden ponovili planinsko zgodbo: okrepljeni so zlahka odpravili vodečo Pristavo.

Veterani Ponikve so v konkurenci povprečno daleč najstarejši, kar se pozna tudi na rezultatih. Če se bodo nasprotni ekipe odpovedale kakšni golobradi okrepitvi, bo tudi v njihovi slačilnici bolj veselo.

Rezultati

I. liga, 7. krog

Tajfun : Ponikva 116 : 101 (91:82, 57:55, 30:30). Strelci za Tajfun: Žibret 54, Rebernik 22, Tovornik 20,..., prosti meti 22/42, trojke: 4x; Ponikva: Grmek 32, Šarlah 17, Svetko 16, Esih 12, PM 19/38, 3T: 1x, tehnična napaka: Grmek.

ŠKK Šentjur : Šentjur 76 : 82 (55:58, 36:30, 20:18). Strelci za ŠKK: Perčič 24, Jančič 16, Antolovič 14, PM: 25/34, 3T: 3x, TN: Vukmanič; Šentjur 2000: Grajžl 24, Škorjanec 13, Lapornik 10, PM: 21/32, 3T: 6x, TN: Prezelj.

8. krog

Kozje : Šentjur 2000 67 : 83 (54:63, 33:42, 21:26). Strelci za Šentjur 2000: Škorjanec 16, Grajžl 15, Jug G. 14, Bokšan 13, ... 3T: 7x, PM: 6/14.

ŠŠK Šmarje : Ponikva 75 : 60 (64:45, 43:25, 21:14). Strelci za Ponikvo: Mansutti 18, Grmek 16, 3T: 5x, PM: 4/10, TN: 1x.

Tajfun : Rogaška 108 : 100 (76:66, 54:41, 30:24). Strelci za Tajfun: Kozole 27, Tovornik 21, Rebernik 18, Žibret 17, ... 3T: 7x, PM: 20/35.

9. krog

Lestvica

1. Šentjur 2000 7 zmag : 0 porazov, 2. Rogaška (5 : 2), 3. ŠKK Šentjur (4 : 2), 4. ŠŠK Šmarje (4 : 4), 5. Tajfun (2 : 5), 6. Kozje (2 : 5), 7. Ponikva (0 : 6)

II. liga

Dren Lesično : Dramlje 59 : 67 (43:51, 33:34, 14:21). Strelci za Dramlje: Zgonec 16, Robič 14, Podčedenšek in Ofentavšek 12, PM: 15/31, 3T: 2x, TN: Zgonec.

Dramlje : Pristava 114 : 87 (83:56, 54:34, 26:18). Strelci za Dramlje: Makovec 41, Kebrič 26, Podčedenšek in Ofentavšek 14, ... 3T: 10x, PM: 12/21.

Lestvica

1. Pristava 5 : 1, 2. Dramlje 2 : 2, 3. Dren 0 : 4

Veterani

Ponikva : Šmarje 50 : 66 (36:55, 27:35, 16:15).

Napoved

Šentjur 2000 : Ponikva
ŠKK Šentjur : Rogaška
ŠŠK Šmarje : Tajfun Planina

Ni zimskega spanca za košarkarja Trd boj za obstanek

Košarkarje Alpos Kemoplasta čaka še dolga zima. In boj za obstanek. Mesec januar zanje ni bil ravno uspešen. Po prednovoletni pokalni zmagi s Heliosom so v prvi ligi v Hruševcu nekoliko nepričakovano izgubili z ljubljanskimi Birokrati in nekoliko bolj pričakovano na gostovanju v Kopru. Po reprezentančnem odmoru bodo doma gostili vzpenjajoče se Savinjske Hopse. Šentjurčani si ne smejo več privoščiti večjih spodrsrljajev. Po odigranih trinajstih krogih se med enajstimi ekipami nahajajo na devetem mestu, pred zadnjima Zagorjem in Triglavom pa imajo dve zmagi prednosti. Za zimski spanec torej ni možnosti.

Pobožično pokalno srečanje s Heliosom je bilo eno bolj napetih v zadnjih letih. Šentjurčanom se je posrečilo maščevati za prvenstveni poraz nekaj dni prej v Domžalah, ko so izgubili dobesedno v zadnji sekundi. Tudi tokrat je bila tekma vseskozi napeta, izenačena in borbeno. Blestel je predvsem Boštjan Kočar, ki je zadel kar osem trojk, v končnici pa se mu je pridružil še Damjan Novakovič, ki je poleg številnih uspešnih akcij v zadnjih trenutkih tekme blokiral met gostujočega košarkarja in tako Alposu Kemoplastu priboril tesno zmago z 89 : 88, s čemer so se uvrstili v četrtfinale pokalnega tekmovanja, kjer bodo v Šentjurju v mesecu marcu gostili Geoplin Slovan.

Žal pa našim košarkarjem ni tako dobro šlo teden dni kasneje v ligaškem tekmovanju. V Hruševcu je gostovala ljubljanska ekipa Birokrat (v bolj zlatih časih šentjurskega mesarstva poimenovana Jurij Plava laguna), ki je slabo začela prvenstvo, a je v zadnjih krogih nepremagljiva. Žal je tako bilo tudi v Šentjurju, kjer so domačini sicer tri četrtine vodili, v zadnji pa

popolnoma odpovedali in na koncu izgubili za deset točk.

Pred gostovanjem v Kopru, ki je v tej sezoni odličen in zaseda drugo mesto na lestvici, ni bilo ravno veliko upanja. Toda Šentjurčani so se tri četrtine ponovno popolnoma enakopravno kosali s Primorci, v zadnjem

Kje so gledalci?

Predstave šentjurskih košarkarjev si v tretji prvoligaški sezoni v hruševski dvorani ogleda povprečno 257 ljudi. To uvršča košarkarje Kemoplast Alposa na osmo mesto v 1. A ligi. Isto mesto zavzemajo tudi na lestvici pri gledanosti tekem v gosteh, ko jih povprečno spremlja 271 ljudi. Ligaško povprečje je sicer 334, kar je najmanj v zadnjih nekaj letih. Košarkarsko navdušenje pojenja tudi v Šentjurju, saj se je še v prejšnji sezoni, ko v ligi prav tako niso nastopali »jadroligaši«, zbiralo med 400 in 500 gledalcev.

delu srečanja pa znova popustili, tokrat tudi s pomočjo nekaj sumljivih odločitev sodnikov, s katerimi letos nimajo sreče. Toda na njih se ne gre izgovarjati. Pri končnem porazu z 89 : 72 je največ točk (22) dosegel

Robi Ribežl, izkazal pa se je tudi Peter Maček s

Statistika

Šentjurski košarkarji v trinajstih tekmah 1. A SKL povprečno na tekmo dosežejo 82, 1 točke, medtem ko prejmejo povprečno 87,1 točke. Najboljši strelec ekipe je Damjan Novakovič, ki povprečno na tekmo s 42,7% metom dosega 16,8 točke. Najboljši skalec je Husein Kahvedžić (5,2), asistent pa Ilija Petrovič (38 asistenc).

štirinajstimi točkami.

Alpos Kemoplast tako čaka še trd boj za obstanek. Po reprezentančnem odmoru bodo v soboto, 1. februarja, gostili Savinjske Hopse, ki pod taktirko novega trenerja - igralca 43-letnega Matjaža Tovornika, še niso izgubili. Za Šentjurčane v tradicionalnem derbiju šteje le zmaga, saj jih v nadaljevanju čaka dokaj težak razpored. Gostovali bodo v Zrečah in sredi marca gostili prvuvrščeno ekipo Slovana. Najmanj do začetka marca pa bodo morali nastopati brez prvega skakalca moštva Huseina Kahvedžića, ki ima zlomljen prst na roki.

L. H.

Zadovoljivi rezultati mladincev in kadetov

Letošnje leto so mlajše selekcije začele nadvse uspešno, saj nizajo eno zmago za drugo. Kljub neuspešnim začetkom so se mladinci postavili na noge in premagujejo nasprotnike, kadeti »A« se na srečanjih pridno borijo za vsak koš v drugi ligi, kadeti »B« pa držijo prvo mesto na lestvici v svoji skupini.

MLADINCI

Na tekmi s celjskimi košarkarji se je izkazala vsa ekipa. Na začetku je kazalo, da ne bo prevelikih težav, vendar so Celjani uspeli izkoristiti nezbranost Šentjurčanov in v nekaj minutah znižali rezultat iz 20 na 4 točke. Kljub vsemu so mladinci na koncu le prisluhnili koristnim napotkom trenerja Dejana Miheveca in uspeli za dve točki ugnati gostujočo ekipo.

V nedeljo, ob malce nenavadni uri (19.00), je bila tekma z Loko Kavro in po besedah navzočih je bila zelo izenačena in kvalitetna. Trener je bil izjemno zadovoljen nad končnim rezultatom in igro svojih varovancev. Omeniti je potrebno, da sta največ točk za domače prispevala, kot že mnogokrat doslej, Janoš Hunski 34, in Sandi Čebular 33.

KADETI

V Maribor so se kadeti odpravili v polnem številu še eni zmagi naproti. Igra se je v uvodnih minutah odvijala v prid domačinov, vendar so v drugem polčasu kadeti stopili na parket v polnem zagonu in nadigrali Mariborčane za 39 točk.

Derbi z Roglo je bil prejšnji petek. Očitno naši igralci uživajo v razburljivih srečanjih. Začetek, kot smo že vajeni, je bil zelo uspešen, potem je bilo nekaj vroče krvi med domačimi košarkarji, kar se je odrazilo na rezultatu, konec pa je bil dramatičen. Ko je vse kazalo, da se bodo gostje odpravili domov nasmejanih obrazov, so naši

kadeti dosegli in obdržali vodstvo 3 točk. Prvi strelec tekme je bil Sebastjan Germek s 24 točkami.

Kadeti skupine »B« so iz tekme v tekmo dobro pripravljeni, zato se tudi zlahka sprehodijo vedno znova do zmage. Prva letošnja tekma z Lenartom je bila sicer predstavljena zaradi sanacije telovadnice, so pa toliko več truda vložili v domače srečanje, ki je prav tako potekalo prejšnji petek. Pero Gatarič je s svojimi akcijami in nenazadnje tudi 37 točkami dobesedno zapiral sapo dravograjski ekipi, ki se je na koncu tudi vdala.

B.M.

Rezultati mlajših selekcij:

Kadeti A

Kemoplast Alpos : Rogla Zreče (84 : 81)
ŽKK Maribor : Kemoplast Alpos (43 : 82)
Radenska : Kemoplast Alpos (26.1.)

Kadeti B

Kemoplast Alpos : Dravograd (84 : 65)
ŽKK Maribor : Kemoplast Alpos (:)

Mladinci

Kemoplast Alpos : Celjski KK (90 : 88)
Loka Kava : Kemoplast Alpos (102 : 113)
Kemoplast Alpos : Kraški Zidar (26.1.)

Končno v novih prostorih

Šentjurski šahisti so od konca lanskega leta na svojem. Potem ko so izgubili prostore na Lipi, so svoje aktivnosti izvajali v gostilni pri Kajzarju. Zdaj so se končno lahko »vselili« v dolgo obljubljane prostore v Športnem parku, kjer sedaj potekajo vse njihove aktivnosti, vključno z rednimi mesečnimi hitropoteznimi turnirji.

Skupni zmagovalac lanskih osmih turnirjev za Pokal Šentjurja je postal Ivačić pred Matkom, Plahuto in Gazvodo. Najboljši na lanskeoletnih klubskih hitropoteznih turnirjih je bil Darko Plahuta, pred Gazvodo, Piškom in Kolmanom.

Prvi letošnji hitropotezni turnir se je zgodil minuli petek,

Šahovska šola

ŠD Šentjur vabi starše otrok letnikov 1995 in mlajše na roditeljski sestanek, ki bo v četrtek, 6. februarja 2003, ob 18. uri v klubskih prostorih v Športnem parku.

udeležilo pa se ga je kar 35 šahistov. Zmagal je Matko pred Penkom in Huremovičem. Najboljši Šentjurčan je bil Vinko Harinski na šestem mestu, Franc Gazvoda je bil osmi, Darko Plahuta deveti...

Uspešne so tudi mlajše selekcije. Na regijskem osnovnošolskem prvenstvu je pred kratkim v kategoriji do 15 let slavil Simon Banko, njegova sestra Tina pa je bila tretja. Aljaž

Bertoncelj iz Vrhnega, ki je še nedolgo nazaj postal regijski prvak do 12 let, je na istem tekmovanju bil v svoji kategoriji drugi, na tretjem mestu pa mu je sledil Žiga Kvar. Vsi omenjeni bodo v februarju med drugimi nastopili na državnem prvenstvu.

L. H.

Športne novičke

Atleti imajo novi garderobi

Po mladih in šahistih so svoj »prostor pod soncem« v Športnem parku dobili tudi atleti. Prevzeli so novi klubski garderobi, ki so jih ob pomoči sponzorjev sami opremili. Klub se po izteku pogodbe s podjetjem imenuje AK Šentjur. Trenutno je v atletiki tekmovalno mrtva sezona, kljub ne najbolj primernemu vremenu pa člani kluba pridno vadijo.

Športniki leta

Šentjurska športna zveza je začela aktivnosti v zvezi z vsakoletnim izbiranjem najboljših športnic, športnikov in ekip občine Šentjur v letu 2002. Začeli so z zbiranjem podatkov za nominacije, načeloma pa se pravila izbora naj ne bi spreminjala. Slavnostna prireditev bo v mesecu marcu.

ŠKMŠ drugi v šmarski ligi

Šentjurčani imamo poleg v košarkarski svoje predstavnike tudi v malonogometni šmarski rekreativni ligi. Ekipa Študentskega kluba mladih se po petih odigranih tekmah med enajstimi ekipami nahaja na drugem mestu. Najboljši strelec moštva je Slavči Novak.

Zimski vzpon na Triglav

Naš Himalajec Aco Pepevnik organizira zimski vzpon na Triglav, seveda pod strokovnim vodstvom. Poleg poguma je potrebna ustrezna fizična priprava in osnovna zimska oprema. Okvirna cena znaša 25 tisočakov, vanjo pa je vključeno vodenje, prevozi, zavarovanje... Vzpon bo potekal 8. in 9. februarja, dodatne informacije pa so na voljo na številki 041-687-027.

Ženska košarka

Pionirke četrte v Sloveniji

Odlično sezono so šentjurske pionirke kronale z uvrstitvijo na zaključni turnir četverice v Ljubljano, kjer navkljub trem porazom niso pokvarile splošnega dobrega vtisa. V novo leto so uspešno stopile tudi mlajše pionirke in kadetinke, v klubu pa je očitno z novim vodstvom zavel svež veter.

Pionirska ekipa je zagotovo zaznamovala letošnjo šentjursko žensko košarkarsko sceno. Dekleta so se namreč uspela uvrstiti na zaključni turnir najboljših pionirskih ekip Slovenije. Tekmovanje je od 10. do 12. januarja potekalo v Ljubljani, poleg ŽKK Šentjur - ŠD Šmarje pa so sodelovale še ekipe Ježice, Slovenskih Konjic in Jesenic. Šentjurčankam so tokrat ponagajale poškodbe, tako da so v Ljubljani nastopile v nepopolni zasedbi. Najbolje so se držale v prvi tekmi z Jesenicami, ko so ob polčasu še vodile, nato pa popustile. Podobno je bilo tudi na tekmah s Konjičankami in Ljubljankami, kljub vsemu pa je četrto mesto v Sloveniji eden največjih klubskih uspehov doslej. Maša Šket pa je bila tretja strelka turnirja in tudi uvrščena v naj petorko.

Uspešno so novo leto pričele tudi mlajše pionirke in kadetinke. Prve so v Hruševcu z rezultatom 33 : 26 ugnale Mariborčanke, njihove starejše kolegice pa ekipo Sežane s 85 : 52. V klubu trenutno glavno skrb posvečajo izboljšanju organizacije in pridobitvi ustreznih finančnih sredstev, uprava pod vodstvom novega predsednika Marka Diacija pa si je delo razdelila po posameznih resorjih. V novo sezono naj bi tako po treh letih ponovno vstopili z mladinsko ekipo.

L. H.

ŠENTIUR, Prostor- Heft, Marjetice. Po nekakšnem črednem nagonu, ti ne preostane drugega kot, da prestopiš vibrirajoči prag Placa in se napolnuješ džuskanja, ki so ga tam zganjali, vmes je dobro zvrniti kakšno pivo ali dva, da ne kapituliraš pred drotanjem bendov Heft in Marjetica. Seveda, če hočeš biti dober, moraš veliko drkati, kajti ujeti ritem ni težko, ujeti malenkostni ščepec zlahtnega glasbenega fuka pa je že problem, ki je pohorskim muskantarjem kratko malo šenedosegljiv. Je li čudno, da je najglasnejše ovacije v polnem Placu pokasirala trojica slavljenec pred odrom, kar niti ni motilo zbrancev, zagotovo redne publike in firbcev. No pustimo kurzive, slišalo se je bolje, kot bi zavijala stara kaset. Brez strahu-vse je le posledica tekočin-kontroliranega porekla.

GORICApriSLIVNICI, Koljada 2003- Frozen Hell, Nautilus, Heft, Marjetice, Resignacija.

Kar je na začetku izgledalo kot najslabše organiziran koncert v zgodovini pop-rocka se je že ob pol desetih prelevilo v pravi praznični festival. Prodaja vstopnic se je hiperbolično dvignila in že v kratkem času se je v avli tiščalo že okoli 100 obiskovalcev.

Koncert so otvorili velenjski metalci, skupina **Frozen Hell**, katerim so s premiernim nastopom sledili mojstri iz Šempetra, skupina **Nautilus**, ki je kar očarala s svojim poznavanjem glasbene scene. Sledil je kulturno-politični nastop podružnice zreških **Marjetic**, skupine **Heft**, ki je, kot že ime pove, skandirala nekaj priljubljenih modernih mladinskih parol. Nato so člani skupine **Marjetica** preleteli ves spekter rocka in ustvarili pravo festivalno vzdušje. Skupina **Resignacija**, ki je bila planirana za na konec, verjetno zaradi kvalitete domačega vina, ni uspela zaključiti koncertno dogajanje, tako da se je vse skupaj začelo umirjati nekaj čez drugo uro v soboto. *The young people respect the old ways let there be rock.* ŽAN Ž

Lahko bi bilo res

Kdor dela, tudi greši

To pa ne velja za našo novo občinsko oblast, ki je začela grešiti, še preden je zavihala rokave.

Prepozno

Bivši podžupan Čokl je ob slovesu od občine menda dobil odpravnino - dobro obveščeni pravijo, da nekaj let prepozno.

Kaj s podžupanji?

Že eden je bil težko breme, zdaj pa imamo kar tri. Še največ, s čimer lahko občini pomagamo, je, da rubriko »Lahko bi bilo res« potegnemo čez celo stran.

Lisici v kurniku

Varstveniki okolja, ki jih je kot preplašena piščeta razgnal srboriti Damjan (Saj so sejali kar brez pijače!) se bodo v drugo skušali zbrati v samem središču Šentjurja - pod skrbnim varstvom Marije Rataj in Marinke Vovk.

Minister Kopač je pogan!

Prav gotovo. Sicer bi prisluhnul razlogom pravovercem na občini in upravni enoti, ki so na Planinci nekaj let krvaveli na administrativnih okopih ogroženega krščanstva.

Razvoj demokracije gre naprej

V 10-letni zgodovini Šentjurskih novic se še ni zgodilo, tudi v najbolj črnih Grdinovih in

Malovrhovih časih ne, da ne bi dobili vabila in materialov za sejo občinskega sveta. Do sedaj. Nova občinska oblast je res drugačna.

Treba je znati

Bivši direktor Mesarstva menda zahteva več kot 20-milijonsko odškodnino, ker mu je zaradi propada firme, ki jo je vodil, šla po zlu njegova strokovna integriteta. Podobno razmišlja tudi vodja občinskega oddelka za okolje in prostor, ki so ji občani zaradi GSM bazne postaje ogrozili uradniško dostojanstvo.

Judita je Malovrhova

Na drugi seji OS je bilo jasno in glasno slišati izjavo občinske finančnice: nobena volilna kampanja ni presegla dovoljenega zneska. Bravo!

NAGRADNA KRIŽANKA

SESTAVIL: FRANC PEŠEC	RIMSKA 100	ARABSKI ŽREBEC	... KUHAR	VZHODNI DEL CELJA	POTAPLJAŠKI POVEZNIK	PAPIGA ARA	ZOBOZDRA- VNIKI (HR.)			6		KISIK		ŽVEPLO	
							POMOŽNI GLAGOL					MESTO NA JAPONSKEM		DEL PREDILNEGA STROJA	
CELJSKA OLIMPIJKA (1956)	4										SESTAV GLASBENIKOV (MN.)			20	
											ZAP. SAMOG.				
NOVICE	TOREADOR	11					HRIBOVJE (BELG.-NEM.)				14	7	JUNAŠKA PRIPOVED		
	INDIVIDUALNI POSLOVODNI ORGAN						GORSKE REŠEV. SANI						JUDOVSKI KRALJ		
ITALIJA		TELOVADNA PRVINA	10				AVSTRILIJA		BORZNA ŠPEKULACIJA	13				9	
		VSE V REDU					RIMSKA 4		MEDMET						
DRŽAVA V SRED. AMERIKI						12	17			AMPER		ELEKTR. PRIPRAVA			
										PRVA ČRKA		KALJU			
ORGAN VIDA				PREMETENKA	8					19			BOKSAR RUSEVSKI		

Šentjurske
NOVICE
Magradna križanka
JANUAR 2003

SLOVARČEK: DEL PREDILNEGA STROJA - BEŽEC

Nagrade za novoletno križanko, ki jih podeljujeta trgovina Selič Leon in Gostišče Montparis, prejmejo: Alja Belak, Minka Bajuk, Andreja Budna, Majda Kovačič, Marija Zidanšek in Alenka Čokl

SEX

šentjurski horoskop

2003

ON

Izbrano dekle mu mora biti prijateljica in ljubica, kajti eno ne gre brez drugega. Njegovo spolno življenje je dejavno in domiselno, vendar brez globlje strasti, zato se bo težko odločil za žensko, ki na prvo mesto postavlja seks. Vodnar erotiko povezuje z nežno umirjeno strastjo. Med seksom se njegove misli rade potepajo druge, zato ga mora partnerica večkrat spomniti, da se nahaja v postelji. Ko ga vrne v realnost in mu pokaže, kako ga občuduje, bo pripravljen izpolniti vse njene želje. Med ljubljenjem pričakuje nežna božanja po celem telesu, brez grobsti, vedno na drugačen način.

NJEGOV PROFIL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Seksualna energija										
Orgazem										
Seksualna zvestoba										
Seksualna privlačnost										
Seksualni talent										

Seksualni partner: RAK, DEVICA, ŠKORPIJON, VODNAR.

VODNAR

21.januar -19.februar

ONA

Šentjurčanke, rojene v znaku vodnarja dajejo vtis svobodnih žensk, ki ne želijo biti samo seksualni objekt pohote. Prijateljstvo ji pomeni več kot strast. Prvi korak mora vedno narediti moški, ki pa le sme biti ljubosumnež, saj vodnarke potrebujejo nekaj seksualne svobode. Sledijo željam partnerja in se prilagajajo njegovemu tempu. Zahtevajo dolgo predigro, zvoke Mozarta, nežna jukovanja, na primer, z jezikom po najobčutljivejših mestih. Rade se ljubijo stoje, vendar se nikoli ne prepustijo nekontrolirani strasti izjivanja. Prevarajo, ker so nezadovoljne in nikoli ne jočejo za živim ljubimcem.

NJEN PROFIL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Seksualna energija										
Orgazem										
Seksualna zvestoba										
Seksualna privlačnost										
Seksualni talent										

Seksualni partner: RAK, ŠKORPIJON, VODNAR

OPTIKA *Glesšič*

GLEŠČIČ BORIS, s.p.
Gregorčičeva 4, 3000 Celje

OČESNA AMBULANTA

Ul. Leona Dobrotinška 6b, 3230 Šentjur
tel.: 03 492 34 10

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev z ENO do DESET LETNO GARANCIJO!

Cvetličarna "MAJDA"

Majda Mauer s.p.

Ul. Dušana Kvedra 43, 3230 Šentjur,
tel.: 03/ 57 41 10, gsm: 041/ 72 05 31

*Dobrodošli v novih
prostorih nasproti
gostišča Bohorč*

PREVOZI - TRGOVINA

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

VSE NA ENEM MESTU!

Cesta pod Rifnikom 27, ŠENTJUR

Peter Jeršič s.p.,
Cesta pod Rifnikom 27,
3230 Šentjur

Tel.: 03/ 749 18 77
fax: 03/ 749 18 78

DELOVNI ČAS
pon - pet
7.00 - 18.00
sob
7.00 - 13.00

NUDIMO VAM:

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schidel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

**MOŽNA DOSTAVA
NA DOM TER
RAZKLADANJE Z
AVTODVIGALOM**

**PRODAJA
PLINA**

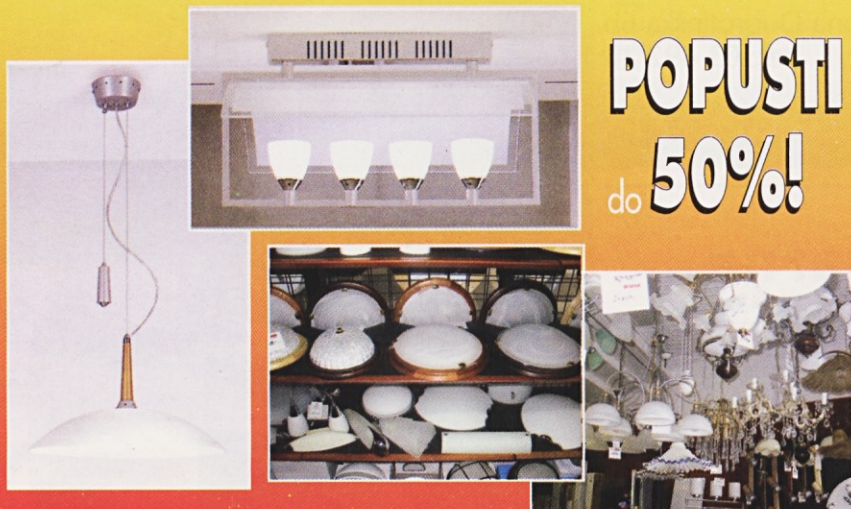

Elektro **BUM**

Trgovina z elektro materialom

Tržnica Šentjur, Drofenikova 16, Tel./fax: (03) 749 09 50

AKCIJSKA PRODAJA DEKORATIVNIH SVETIL v mesecu februarju

POPUSTI
do **50%!**

PRODAJA NA OBROKE!

Vse dodatne informacije dobite v trgovini BUM.

Celje - skladišče

D-Per

18/2003

5000012587,1

COBISS

ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA

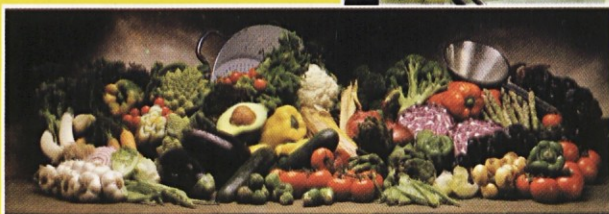
- izvedba elektroinstalacij in strelovodov
- trgovina z elektro materialom
- projektiranje, nadzor in meritve
- izvedba električnih priključkov

Ul. II. Bataljona 16a, 3230 Šentjur
Tel.: 03 746 21 00, gsm: 041 611 603

ElektroBUM
Trgovina z elektro materialom

TRGOVINA pri Wiharju **SELIČ** LEON

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55, 3230 Šentjur,
tel.: 03/ 749 14 80

Slike so simbolne

**ZA NAKUPE
KI SE SPLAČAJO!**

